

ΚΟΝΙΝΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 407 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 21 ΓΕΝΑΡΙΟΥ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Αντιδραστική συνταγματική αναθεώρηση

σελίδα 7

Θεός του κέρδους

η κότα με τα χρυσά αυγά

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΡΙΠΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

σελίδες 8-9

ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

21/1/1924: Θάνατος Β. Ι. Λένιν 21/1/1793: Καρπατομήση Λουδοβίκου ΙΣΤ' 21/1/1950: Θάνατος George Orwell (46 χρ) 21/1/1901: Θάνατος Τζουζέπε Βέρντι (87 χρ) 21/1/1941: Γέννηση Placido Domingo 22/1/1849: Γέννηση Αύγουστου Στρίντμπεργκ 22/1/1901: Θάνατος βασιλισσας Βικτορίας (81 χρ. - 64 χρόνια στο θρόνο) 22/1/1830: Πρωτόκολλο Λονδίνου (ανεξαρτησία Ελλάδας) 22/1/1842: Ίδρυση Εθνικής Τράπεζας (Γεώργιος Σταύρου) 22/1/1973: Θάνατος Αλέξανδρου Ωνάση 22/1/1919: Σύνταγμα Βαϊμάρης (Β' Ράιχ) 22/1/1933: Με εντολή του Ελευθέριου Βενιζέλου η χωροφυλακή χτυπά 3.000 απολυμένους εργάτες στη Νάουσα (4 νεκροί - 20 τραυματίες) 22/1/1977: Θάνατος Μενέλαου Λουντέμη 22/1/1863: Ο Οθωνας κηρύσσεται έκπτωτος 22/1/1949: Οι κομμουνιστές υπό τον Μάο τσε Τουνγκ καταλαμβάνουν το Πεκίνο 22/1/1972: Διεύρυνση ΕΟΚ με την είσοδο Αγγλίας, Ιρλανδίας, Δανίας, Νορβηγίας 23/1/1989: Θάνατος Σαλβαδόρ Νταλί (84 χρ) 23/1/1891: Γέννηση Αντόνιο Γκράτσι (ιδρυτής ΚΚΙ) 23/1/1898: Γέννηση σκηνοθέτη Σεργκέι Αϊζενστάιν 23/1/1989: Εκτέλεση εισαγγελέα Αθανάσιου Βερνάρδου (1η Μάη) 24/1/41: Δολοφονία Καλλιούλα (29 χρ) 24/1/1822: Δολοφονία Αλή Πασά (77 χρ) 24/1/1908: Ίδρυση προσκοπισμού (Ρόμπερτ Πάουελ) 24/1/1920: Θάνατος Αμεντέο Μοντιλιάνι 24/1/1965: Θάνατος Ουίνστον Τσόρτσιλ (90 χρ) 24/1/1911: Εκτέλεση αναρχικού Ντεντζίρο Κοτόκου (Ιαπωνία) 24/1/1935: Πρώτη μπέρα σε κουτί 24/1/1983: Αρχή δίκης 32 μελών των Ερυθρών Ταξιαρχιών 24/1/1924: Η Αγία Πετρούπολη μετονομάζεται σε Λένινγκραντ 24/1/1994: Εκτέλεση του διοικητή της Εθνικής Τράπεζας Μιχάλη Βρανόπουλου (17Ν) 25/1/1947: Θάνατος Αλ Καπόνε (48 χρ) 25/1/1836: Θεμελίωση της Βουλής των Ελλήνων 25/1/1919: Ίδρυση Κοινωνίας των Εθνών 25/1/1985: Θάνατος Ηλία Ηλιού 25/1/1579: Συνθήκη Ουτρέχτης - Ίδρυση Ολλανδικής δημοκρατίας 25/1/1925: Γέννηση Γιώργου Ζαμπέτα 25/1/1990: Η Μπενεζάρ Μπούτο γίνεται η πρώτη αρχηγός κυβέρνησης στον κόσμο που γεννάει στη διάρκεια της θητείας της 25/1/1981: Η χίρα του Μάο τσε Τουνγκ καταδικάζεται σε θάνατο 26/1/1972: Αρχή συνομιλιών για την εγκατάσταση αμερικανικών βάσεων στην Ελλάδα 26/1/1982: Θάνατος Μ. Σουσλόφ (ΚΚΣΕ) 26/1/1929: Ο Λέον Τρότσκι εξορίζεται στην Πρίγκιπο 26/1/1950: Ανακήρυξη δημοκρατίας Ινδίας 26/1/1866: Εκρηξη ηφαιστείου Σαντορίνης 27/1: Ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος 27/1/1945: Απελευθέρωση των τελευταίων κρατουμένων του Αουσβιτς 27/1/1756: Γέννηση Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (Αυστρία) 27/1/1974: Θάνατος Γεώργιου Γρίβα (Δηγενής) (75 χρ) 27/1/1980: Θάνατος Στρατή Τσίρα 27/1/1945: Γέννηση Nick Mason (Pink Floyd) 27/1/1968: Αποφυλάκιση Μίκη Θεοδωράκη από τη χούντα 27/1/1888: Ίδρυση National Geographic.

● Άλλες(οι) ανεβαίνουν κούτσα κούτσα και άλλες(οι) πούτσα πούτσα ●●● Λαϊκή παροιμιώδης ρήση, εξαιρετικά επίκαιρη (ονόματα δε λέμε, υπολήψεις δε δίδουμε) ●●● Οι γεροντοκαψούρες έχουν κλείσει τα καλύτερα (πολιτικά) σπίτια ●●● Άλλη επίκαιρη λαϊκή ρήση ●●● Τα ονόματα βάλτε τα εσείς ●●● Πώς το είπε ο Μητσοτάκης; Κερδίζουμε γιατί είναι ανύπαρκτο το ΠΑΣΟΚ ●●● Πάντα με τον καλό το λόγο για φίλους και αντιπάλους ο επίτιμος ●●● Είπε και το άλλο ο Δρακουμέλ: δεν είναι πρόβλημα η υπουργοποίηση Σαμαρά ●●● Τι κάνει ο άνθρωπος για να αποκαταστήσει το παιδί του ●●● Αμα είναι να μπει η Ντόρα στην κυβέρνηση, ας μπει και ο Σαμαράς ●●● Την άλλη βολά μπαίνει και ο Κυριάκος ●●● Και τώρα τί θα κάνεις χωρίς κανάλια, Ξεκουκουλωτάκη; ●●● Μια λύση που σου προτείνουμε είναι η εκπομπή της Πάνια ●●● Ξέρεις τί μεροκαματάκι έχουν βγάλει όλα τα σουργελα που λανσάρε;

●●● Τελικά ποιος έγινε πιο ρόμπα, ο Μαρκογιαννάκης ή ο Νικηφοράκης; ●●● Που βγήκε και προσκύνησε δημόσια τον αποπεμφθέντα υφυπουργό, θανάσιμο αντίπαλό του; ●●● Μ' αυτά και μ' αυτά, ο Μαρκογιαννάκης κατήγαγε περφηνή νίκη επί του Μητσοτακείου στα Χανιά ●●● Αναμένεται η αντίδραση της «οικογένειας» ●●● Διότι, ως γνωστόν, ο θεός συγχωρεί, ο Δρακουμέλ όχι ●●● Μιντιοκρατία ●●● Δυστυχώς, όχι μόνο επί των αστών πολιτικών ●●● Αλλά και επί του λαού

●●● Καναπές: ο χειρότερος εχθρός του εργαζόμενου ●●● Όταν δεν χρησιμοποιείται ως φορέας ξεκούρασης, αλλά ως κοινωνικό αραξοβόλι ●●● Στην «Κ» δεν θα κόψουμε πίτα ●●● Περιοριστείτε, λοιπόν, στο θέαμα που προσφέρεται άφθονο από τα ΜΜΕ ●●● «Αγνώμονα» χαρακτήρισε τον Θεόκλητο ο Γιοσάκης ●●● Τί ακριβώς θέλει να πει ο ποιητής Τζέικ; ●●● Οτι αυτός βοήθησε τον Θεόκλητο και δεν του ανταποδίδει τη βοήθεια; ●●● Και σε τί ακριβώς συνίσταται η βοήθεια, παρακαλώ;

●●● Να περιμένουμε νέα επεισόδια, κυρ-Ματζουράνη μας; ●●● «Δεν θα πάω σαν κότα σε σφαγή», δηλώνει ο Ιάκωβος ●●● Σωστός ο παίχτης και επίκαιρος ●●● Βγάλε πράμα και κάν' τους άνω κάτω, μεγάλη ●●● Ο Βαβύλης τί κάνει, ρε παιδιά, γιατί δε μιλάει; ●●● Περιμένετε να έρθει στην Ελλάδα και μετά θα δείτε κελάιδιασμα ●●● Βοηθάτε να καθαρίσουμε, αλλιώς σας παίρνουμε μαζί μας ●●● Οι αποδιοπομπαίοι τράγοι δεν δέχονται και να δυσαιστούν ●●● Περιμένουμε με αγωνία να δούμε πώς θα βρεθεί ισορροπία στο φινάλε ●●● Για τις απαγωγές των Πακιστανών δεν μιλάει κανείς πια ●●● Τί παζάρια έγιναν, παιδιά; ●●● Για τους μιντιάνθρωπους λέμε, που κρατούν στα χέρια τους και το μαχαίρι και το πεπόνι ●●● Οθεν και η σιγουριά του Βουλγαράκη ●●● Τουλάχιστον ας το «σηκώσουμε» εμείς το θέμα ●●● Για να βγουν συμπεράσματα ●

◆ Μιλώντας στην τελετή κοπής της πίτας στον Αρειο Πάγο, ο εισαγγελέας του Δ. Λιγνός υποστήριξε ότι οι ανέντιμοι και ανεπαρκείς δικαστές αποτελούν ελάχιστη μειοψηφία του δικαστικού σώματος και σύντομα θα αποβληθούν από το σώμα της Δικαιοσύνης. Δεν περιμέναμε τίποτα περισσότερο από τον κ. Λινό, πέρα από την υπεράσπιση του θεσμού της αστικής Δικαιοσύνης. Το σημειώνουμε απλά επειδή ορισμένοι προσπαθούν να τον ηρωποιήσουν, παρουσιάζοντάς τον περίπου ως Ζορό υπεράνω πολιτικής και ταξικής πάλης.

◆ Κρεοπωλείο-χαβούζα με κατσαρίδες, ποντίκια, σκουλήκια και άλλα ευγενή ζωάκια βρέθηκε στη Βαρβάκειο. Και όλοι έκαναν τον ανήξερο. Πρώτα-πρώτα, οι άλλοι χασαπαραιίοι που τον είχαν συνάδελφο για 20 χρόνια. Υστε-

ρα, η Ντορούλα που μόλις πριν μερικές βδομάδες έκανε τα εγκαίνια της Βαρβακειού, που ανήκει στο Δήμο Αθηναίων. Και πώς βρήκαν τη χαβούζα τα σαΐνια του Σγουρού; Ελάτε τώρα, καρφωτή έπεσε. Και ανταγωνιστές πρέπει να είχε ο βρομιάρης (λες και οι άλλοι είναι καθαροί, τέλος πάντων τώρα) και Πασόκους έχει η αγορά. Μ' ένα συμπάρο δυο τρυγόνια. Και τον ανταγωνιστή ξεφορτώθηκε και τη Ντόρα έκαναν σουργελο, πράγμα σημαντικό ενόψει εκλογών.

◆ Έργα και ημέρες της πολυδιαφημισμένης Μισέλ Μπατσελέ, που εκλέχτηκε πρόεδρος της Χιλής με τη γνωστή φιλολογία περί ιστορικού βή-

ματος να τη συνοδεύει διεθνώς. Ξεκαθάρισε με σαφήνεια, ότι στηρίζει την περιβόητη ACLA, τη Ζώνη Ελευθερου Εμπορίου Αμερικής, την οποία προωθούν οι ΗΠΑ, ενώ οι λαοί και τα προοδευτικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής καταγγέλλουν ως μοχλό νεοαποικιοκρατικής πολιτικής των ΗΠΑ.

◆ «Κάντε υπομονή, δεν σας ξεχνάμε», είπε ο υφυπουργός Νάκος προς τα αδημονούντα για βόλεψη «γαλάζια παιδιά», μιλώντας σε κομματική εκδήλωση στη Λάρισα. Μέτρησε, βέβαια, αυ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό πως η πίστη, η παράδοση, δεν επιδέχονται ερευνητικής ανατροπής. Είναι δεδομένα. Φαντάζεστε την πίστη την χριστιανική, την πίστη προς την ορθοδοξία, να αλλάζει, να συγκροτεί ένα άλλο δεδομένο επιστημονικής έρευνας; Ακόμα και η χριστιανική θρησκευτική παράδοση! Δεν θα χρησιμοποιήσω το πολύ συνηθισμένο ρητό «πίστευε και μη ερεύνα». Σημαίνει ότι η πίστη είναι αυτή η δεδομένη ψυχική, συνειδησιακή λειτουργία του καθενός από μας. Εάν κάθε μέρα πιστεύουμε σε κάτι άλλο, αυτό δεν είναι πίστη, είναι απλώς συμβιβασμός ή, αν θέλετε, προσαρμογή -είτε είναι είτε σκληρή- σε ένα καινούργιο κοινωνικό δεδομένο.

Γεώργιος Χουρμουζιάδης
(βουλευτής ΚΚΕ)

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Ο Π.Π. 25 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αν καταργηθεί η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων θα βρούμε γιαντριά για την κομματική κατάληψη του κράτους, την υποχρηματοδότηση των υπηρεσιών του, τις πελαταιακές σχέσεις του πολιτικού προσωπικού, την αναξιοκρατία και τις μίζες. Ποιος να ασχολείται τώρα με τη θεσμική λειτουργία της μονιμότητας που την καθιστά στοιχείο sine qua non ή, καλύτερα, αναγκαία, αν και όχι επαρκή, συνθήκη για μια χρηστή δημόσια διοίκηση! Η πρόταση αναθεώρησης του Συντάγματος δεν είναι απλώς ένας αντιπερισσασμός

της κυβέρνησης, είναι κάτι χειρότερο: ευκαιρία να τελειώνουμε με μερικές συνταγματικές ιδεοληψίες. Βέβαια, εννοούν τις ιδεοληψίες που σχετίζονται με τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, ιδίως αυτό της εργασίας (άρθρο 22 παρ. 1α Σ) και όχι ώριμα ζητήματα, όπως αυτό του χωρισμού της Εκκλησίας από το κράτος. Α, όλα κι όλα, δεν μπορούμε να δυσαρεστήσουμε την Εκκλησία - δεξαμενή ενός ολόκληρου ποιμνίου ψηφοφόρων!

Α. Καζάκος (καθηγητής Εργασι-

κού Δικαίου ΑΠΘ)

Σε βέβαιη συρρίκνωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών και νέα εκχώρηση κυριαρχικών εξουσιών προς τις ΗΠΑ προχωρεί η κυβέρνηση στο όνομα της πάταξης της τρομοκρατίας και της οργανωμένης εγκληματικότητας γενικότερα, υπογράφοντας στην Ουάσινγκτον τα κυρωτικά πρωτόκολλα μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ για την έκδοση υπόπτων και την αμοιβαία δικαστική συνδρομή ανάμεσα στις δύο χώρες. Η συμφωνία, που μέσα στο προσεχές διήμερο θα οδηγηθεί προς κύρωση στη Βουλή, ανοίγει τον δρόμο για την έκδοση υπόπτων στις ΗΠΑ με διαδικασίες-

εξπρές και την παρόμοια ανταλλαγή προσωπικών δεδομένων, επιτρέποντας για πρώτη φορά και επίσημα τη συγκρότηση και λειτουργία στη χώρα μας κοινών ερευνητικών - ανακριτικών ομάδων (για να μη χρειάζεται να γίνονται «στα κρυφά» επιχειρήσεις σαν και αυτές των Πακιστανών), που θα αποτελούνται από εκπροσώπους των αμερικανικών και ελληνικών δικωκτικών αρχών.

Εθνος

Πριν μέρες ο πρεσβευτής των ΗΠΑ συνάντησε κάποιους Έλληνες δημοσιογράφους για καφέ και για κουβέντα.

Π. Μανδραβέλης (Απογευματινή)

Δεν ξέρω τι θα κάνει ο κ. Βαλιανάκης. Δεν έπρεπε με κανέναν τρόπο να ησυχάζει ενόσω υποθέσεις της συζύγου του εξαιρούνται κατά τρόπο σκανδαλώδη, γιατί είναι σκανδαλώδες αυτό που έχει γίνει. Το υπουργείο Εξωτερικών έχει τη δυνατότητα να επηρεάζει δημοσιογράφους, το έχω ζήσει 17 χρόνια και το γνωρίζω καλά. Με ποικίλους τρόπους, δε θέλω να πω ότι χρηματίζεται κανείς, αλλά έχει τον τρόπο, είναι ένα υπουργείο καθαυτό, κάνει πράγματα, ταξίδια, αυτά, ενημερώσεις.

Θ. Πάγκαλος (Flash)

■ Αυξήσεις φωτιά στα διόδια

5% η αύξηση των διοδίων στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου. 8% η αύξηση για τ' αυτοκίνητα και 11% για τις μοτοσικλέτες η αύξηση των διοδίων της Αττικής Οδού. Αυξήσεις σταθερά πάνω από τον πληθωρισμό, με την έγκριση της κυβέρνησης. Και καμία δέσμευση για το πότε θα έχουμε τις επόμενες αυξήσεις. Μπορεί, δηλαδή, αυτές να γίνουν και μέσα στο χρόνο, καθότι οι εργολάβοι είναι αγόρατοι.

Το μενού, όμως, δεν σταματάει στα έργα που κατασκευάστηκαν με δημόσιο χρήμα και τα νέμονται ιδιώτες. Σταδιακά μέσα στο χρόνο θα γίνουν «γενναίες» αυξήσεις στα διόδια της εθνικής οδού σε όλο το μήκος της. Είναι το «δωράκι» που έχει υποσχεθεί η κυβέρνηση στους εργολάβους που θα αναλάβουν την κατασκευή των ημιτελών τμημάτων του αυτοκινητόδρομου ΠΑΘΕ. Κάθε φορά που θα υπογράφεται μια σύμβαση παραχώρησης, θα γίνεται και μια «γενναία» αύξηση σε ένα κομμάτι του υπάρχοντος εθνικού δικτύου και τα λεφτά θα χρηματοδοτούν τις μπίζνες των εργολάβων, οι οποίοι θα εκμεταλλεύονται το σύνολο του αυτοκινητόδρομου όταν τελειώσει. Κι όμως, γι' αυτή τη ληστεία, που σχεδιάστηκε και ξεκίνησε επί ΠΑΣΟΚ και ολοκληρώνεται επί ΝΔ, δεν μιλάει κανένας. Κανένας θόρυβος στα ΜΜΕ και πνιξίμο κάθε καταγγελίας.

■ Θριαμβευτής ο Μπόμπολας

Ο ένας εκ των νταβατζήδων, ο και «εθνικός εργολάβος» αποκαλούμενος από τον Καραμανλή και τους ανθρώπους του, ο Μπόμπολας, πήρε το έργο της ξήρανσης της λυματολάσσης της Ψυτάλλειας, αρχικού προϋπολογισμού 24,95 εκατ. ευρώ (πόσο θα φτάσει στο τέλος είναι άλλη ιστορία), όπως ανακοίνωσε το ΥΠΕΧΩΔΕ.

Εμείς δεν λέμε, βέβαια, ότι ο Μπόμπολας είναι χειρότερος από τους άλλους εργολάβους. Τα ίδια αρπακτικά είναι όλοι τους. Σημειώνουμε απλά το γεγονός που υποδηλώνει την κατ' κράτος επικράτηση των «νταβατζήδων» επί του Καραμανλή και του περιβάλλοντός του, που νόμισαν ότι μπορούν να τους βάλουν χέρι. Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, ο Μπόμπολας είναι και επίσημα και πάλι μεγαλομέτοχος της ΑΚΤΩΡ, ενώ εξακολουθεί να κατέχει και το εκδοτικό συγκρότημα ΠΗΓΑΣΟΣ. Φυσικά, και ο Καραμανλής δεν πρέπει να αισθάνεται ριγμένος. Το συγκρότημα Μπόμπολα έχει φροντίσει να κατεβάσει τους αντιπολιτευτικούς τόνους, ενώ έχει εντελώς στο απυρόβλητο τον Καραμανλή προσωπικά.

■ Εκλέψαν την ταυτότητα συνδικαλιστή στη Θεσσαλονίκη

Εφιαλτική μπατσοκρατία

Μέλος του Δικτύου απάγεται έξω από το σπίτι του από ομάδα ασφαλιτών και ανακρίνεται επί τετράωρο. Μέλη της ομάδας Κόκκινο προσάγονται δήθεν για εξακρίβωση στοιχείων αλλά ανακρίνονται για τις πολιτικές τους δραστηριότητες. Ασφαλίτες παραμονεύουν μέσα στην Πανεπιστημιούπολη και την πέφτουν σε ξεμοναχιασμένους φοιτητές, ψάχνοντας τις τσάντες τους (για τα τρία αυτά περιστατικά γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο). Η Λ. Νικητοπούλου έχει το... θράσος να διαμαρτυρηθεί για την κακοποίηση δεμένου με χειροπέδες αλλοδαπού μικροπωλητή από μπάτσους και κάνει Πρωτοχρονιά σ' ένα βρόμικο κελί της ΓΑΔΑ (αναλυτικά έγραψε ο «Ιός» στην «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Κυριακής).

Αυτά είναι μερικά μόνο από τα περιστατικά μιας αποθρασυμένης μπατσοκρατίας, που όλο και περισσότερο θυμίζει την περίοδο της χούντας. Για να ακριβολογούμε, πρόκειται για περιστατικά που είδαν το φως της δημοσιότητας, επειδή τα θύματα ήταν πολιτικοποιημένοι άνθρωποι οι οποίοι βγήκαν και έκαναν καταγγελία. Απειρα είναι τα περιστατικά καθημερινής κακομεταχείρισης πολιτών από νταβραντισμένους μπάτσους, που δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας, είτε γιατί τα θύματα είναι μετανάστες και φοβούνται είτε γιατί ακολουθούν την τακτική «άσε μη μπλεξουμε περισσότερο». Στα παραπάνω περιστατικά, προσθέστε άλλο ένα, στη Θεσσαλονίκη αυτή

τη φορά, εξίσου δηλωτικό της εφιαλτικής κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στους δρόμους των ελληνικών μεγαλουπόλεων.

Στις 19 του περασμένου Δεκέμβρη, σε καφετέρια απέναντι από το δικαστικό μέγαρο της Θεσσαλονίκης, μπούκαρον τέσσερις ασφαλίτες και αφού δήλωσαν την ιδιότητά τους ζήτησαν απ' όλους τους θαμώνες, που έπιναν αμέριμνα τον καφέ τους, τις ταυτότητές τους για να κάνουν υποτιθέεται έλεγχο. Ανάμεσα στους θαμώνες ήταν και δύο μέλη του ΔΣ των εργαζόμε-

νων στους ανελκυστήρες. Οι ασφαλίτες επέστρεψαν τις ταυτότητες σε όλους τους θαμώνες εκτός από τον πρόεδρο του σωματείου Νίκο Μέρκο, από τον οποίο ζήτησαν να τους ακολουθήσει στο Τμήμα, επειδή... η φωτογραφία της ταυτότητας ήταν κάπως θολή! Ο Ν. Μέρκος πήγε στο Τμήμα, ακολουθούμενος μάλιστα από τον δικηγόρο του Ζήση, που έτυχε να βρίσκεται στον ίδιο χώρο. Εκεί, τον μεν δικηγόρο τον έδιωξαν, τον δε συνδικαλιστή τον κράτησαν το καθιερωμένο τετράωρο. Στο τέλος, τον άφησαν να

φύγει, χωρίς όμως να του επιστρέψουν την ταυτότητά του.

Την επομένη, ο Ν. Μέρκος με παραστάτη τον δικηγόρο Χ. Μπακέλα κατήγγειλε το γεγονός και υπέβαλε μήνυση κατ' αγνώστων. Στις 16 Γενάρη πήγε στο Τμήμα για να πάρει αντίγραφο της μήνυσης, το οποίο αρνήθηκαν να του δώσουν. Εκεί, λοιπόν, πληροφορήθηκε ότι... τέτοιο περιστατικό δεν συνέβη. Την ταυτότητά του δεν του την πήραν. Μάλλον τα φαντάστηκε όλα. Όπως ακριβώς οι 28 Πακιστανοί έβγαλαν από

τη φαντασία τους το γεγονός ότι απήχθησαν σιδηροδέσμοι και με κουκούλες στο κεφάλι και ανακρίθηκαν σε άγνωστο μέρος, έτσι και ο πρόεδρος των ασανσεράδων έβγαλε από τη φαντασία του το γεγονός ότι τον προσήγαγαν στο Τμήμα μόνον αυτόν από μια ολόκληρη καφετέρια και στο τέλος του κατακράτησαν την ταυτότητά του.

Ο συνδικαλιστής δεν είναι διατεθειμένος ν' αφήσει το ζήτημα έτσι και καλά κάνει. Μακάρι κάθε πολίτης που βλαστημάει στα χέρια των μπάτσων να αντιδρούσε έτσι.

■ Τα «πληγωμένα» από το σεισμό του 1999 σπίτια

Στο έλεος του Εγκέλαδου

Εξήμισι χρόνια μετά το σεισμό της Πάρης, με τους τόσους θανάτους και τις τόσες καταστροφές, επίσημοι φορείς «ανακαλύπτουν» ότι ουδείς ασχολήθηκε και ουδείς έλεγξε την ποιότητα αποκατάστασης των ζημιών στα σπίτια που επισημάνθηκαν με «κίτρινο» χρώμα, δηλαδή κρίθηκαν επισκευαστέα. Την «αποκάλυψη» κάνει το ΤΕΕ, βρίσκοντας την ευκαιρία τώρα που αναζωπυρώθηκε το ενδιαφέρον μετά το σεισμό των Κυθήρων.

Όμως, αυτό ήταν γνωστό εδώ και χρόνια (πόσες φορές δεν το έχουμε γράψει εμείς και όχι μόνο εμείς). Τί έκανε όλα αυτά τα χρόνια το ΤΕΕ; Προτίμησε να μη συγκρουστεί με τις κυβερνήσεις, με τις οποίες έχει πάντοτε άριστες σχέσεις, γιατί και το ΤΕΕ ελέγχεται ασφυκτικά από τους μεγαλοεργολάβους, οι οποίοι καθορίζουν ακόμα και τη σύνθεση της διοίκησής του με παρασκηνιακά παζάρια που κάνουν με τις κομματικές παρατά-

ξεις. Οι κύριες ευθύνες, βέβαια, ανήκουν στην προηγούμενη κυβέρνηση, που αδιαφόρησε παντελώς για τα έργα επισκευών στα κτίρια, όμως καλά θα κάνουν οι μεγαλομηχανικοί που κουμαντάρουν το ΤΕΕ να μη γίνονται μετά Χριστόν προφίτες. Το γεγονός είναι ότι αυτή τη στιγμή έχουμε δεκάδες χιλιάδες διαμερίσματα στην Αθήνα (κανείς δεν ξέρει πόσα ακριβώς), που ή δεν επισκευάστηκαν καθόλου (μερεμέτισαν τους σοβάδες, τα έβαψαν και... αυτό ήταν) ή επισκευάστηκαν από αετονύχηδες εργολάβους, χωρίς μελέτη και με μοναδικό κριτήριο τη δική τους κούρα.

Και γιατί ο κόσμος επισκεύασε άρπακόμενα τα «πληγωμένα» σπίτια, χωρίς μελέτη και χωρίς στατική ενίσχυση στις περιπτώσεις που αυτό ήταν απαραίτητο; Γιατί δεν υπήρχαν λεφτά, φυσικά. Τα λεφτά που δόθηκαν με τη μορφή άτοκου δανείου δεν έφταναν ούτε για μια σωστή μελέτη. Ετσι, τα φτωχά λαϊκά στρώ-

ματα είτε κατέφυγαν στο μερεμέτι-πασάλεμμα ή παζάρεψαν κάποιον εργολάβο απ' αυτούς που «τα ξέρουν όλα» και που έκαναν δουλειά ανάλογα με τα λεφτά που διέθετε ο ιδιοκτήτης και όχι ανάλογα με τις ανάγκες που θα δημιουργούσε μια μελέτη.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για ωχαδερφισμό του κράτους. Πρόκειται για σκόπιμη αδιαφορία, προκειμένου να μη διαθέσει κονδύλια για την αντισεισμική θωράκιση. Από τη στιγμή που δεν υπήρξε λαϊκή κινητοποίηση, που δεν διαμορφώθηκε κίνημα ανάμεσα στους σεισμόπληκτους και που ο καθένας έσπευσε να μπαλώσει την κατάσταση όπως όπως, το κράτος δεν τράβηξε κανά ζόρι. Σήμερα, υπό την επήρεια των εντυπώσεων από το σεισμό των Κυθήρων, συζητάμε κάποια πράγματα, όμως σύντομα θα ξεχαστούν και πάλι όλα. Μέχρι τον επόμενο σεισμό...

Η ξεφτίλα του πολιτικού συστήματος

Τα όσα έγιναν μετά την αποπομπή του Μαρκογιαννάκη από την κυβέρνηση αποτελούν την ξεφτίλα του πολιτικού συστήματος και όχι την ξεφτίλα του Μαρκογιαννάκη ως πολιτικού. Αυτός βρέθηκε μέσα σε λίγες μέρες στο επίκεντρο της επικαιρότητας και προσωπικά κατάφερε να αναδειχτεί σε ήρωα της δεξιάς, που τον «έφαγε» ένας «εχθρός της κυβέρνησης», ο Λινός.

Ο Μαρκογιαννάκης δεν είχε την τύχη του Ρεγκούζα, που μπήκε στο πιο βαθύ λαγούμι και δεν ξαναβγήκε. Φρόντισε ο ίδιος ο πολιτικός του προϊστάμενος, ο Βουλγαράκης, να τον αποχαιρετίσει με τιμές ήρωα από το υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής, προεξοφλώντας μάλιστα την επάνοδό του στην κυβέρνηση. Φρόντισε το μέγαρο Μαξίμου να έρθει σε

επαφή μαζί του και να του υπαγορεύσει το περιεχόμενο των δημόσιων εμφανίσεών του, υπαγόρευση την οποία ο αποπεμφθείς τήρησε κατά γράμμα. Τέλος, φρόντισαν οι δεξιοί του νομού Χανίων να τον αποθεώσουν σε μια μαζικότατη ανοιχτή πολιτική συγκέντρωση μες στο καταχείμωνο. Ήταν τέτοια η απήχησή του που ανάγκασε τον άσπονδο φίλο του, τον εσωκομματικό ανταγωνιστή του στο νεοδημοκρατικό ψηφοδέλτιο στο νομό, τον άνθρωπο του Μητροτάκη στα Χανιά, να πάει και να τον προσκυνήσει, αναγνωρίζοντάς του δημόσια την πρωτοκαθεδρία στην περιοχή (βλέπετε, στις επόμενες εκλογές τα Χανιά θα έχουν δισταυρία και ο Μαρκογιαννάκης με τις 20.000 σταυρούς μπορεί να γείρει την πλάστηγα υπέρ άλλου υποψηφίου).

Αυτή είναι η ξεφτίλα. Ένας υπυπουργός που αποπέμπεται από την κυβέρνηση για συμπεριφορά που δεν συνάδει προς το αξίωμά του, αντί να καθίσει στη γωνία ντροπιασμένος και να περιμένει να ξεχαστούν τα κατορθώματά του, μετατρέπεται σε ήρωα της παράταξης, με την ανοχή, αν όχι με τη σύμφωνη γνώμη, της ηγεσίας της. Τότε γιατί αποπέμφθηκε; Ελα ντε. Αποπέμφθηκε για να ησυχάσουν τα κανάλια και να μη χτυπούν την κυβέρνηση, όπως ο ίδιος ο Μαρκογιαννάκης αποκάλυψε ότι του είπε ο Ρουσόπουλος. Άλλη ξεφτίλα αυτή. Μια κυβέρνηση κάνει τόσο φτηνιάρικες υποκριτικές κινήσεις, για να καθουχάσει τα ΜΜΕ.

Όσο για το επίπεδο που παρουσίασε ο Μαρκογιαννάκης, περιφερόμενος από κανάλι σε κανάλι, μυξο-

κλαίγοντας στη Στάη και απολογούμενος-παραπονούμενος στον Τριανταφυλλόπουλο, εμάς δεν μας εξέπληξε καθόλου. Παρακολουθώντας χρόνια τώρα από κοντά τα τεκταινόμενα στην αστική πολιτική σκηνή και έχοντας γνωρίσει από κοντά δεκάδες πολιτικά στελέχη του αστικού κόσμου, μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία είναι Μαρκογιαννάκηδες. Άνθρωποι χαμηλότατου επιπέδου, χωρίς κουλτούρα, χωρίς ευρύτητα σκέψης, που όμως έχουν μάθει καλά την τέχνη της ψηφοθηρίας και της οσφυοκαμψίας μπροστά στους ισχυρούς. Ετσι γλιστρούν σαν σαλιγκαροί και επιβιώνουν πολιτικά, υπηρετώντας σαν πιστά σκυλιά το καπιταλιστικό σύστημα και στηρίζοντας την εξουσία.

■ Νιγηρία

Κύμα επιθέσεων στη βιομηχανία πετρελαίου

Νέο κύμα επιθέσεων, με προοπτική παραπέρα κλιμάκωσης, συγκλονίζουν τις τελευταίες μέρες την πετρελαιοφόρα περιοχή του Δέλτα του Νίγηρα, προκαλώντας, σε συνδυασμό με τις τελευταίες εξελίξεις στο Ιράν, σοβαρές αναταράξεις στην αγορά του πετρελαίου.

Συγκεκριμένα, στις 11 Ιανουαρίου ένοπλοι επιτέθηκαν στην ΕΑ εξέδρα άντλησης πετρελαίου της Shell στα αβαθή ύδατα του Δέλτα και πήραν μαζί τους ως ομήρους τέσσερις υπαλλήλους, από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, την Ονδούρα και τη Βουλγαρία. Η Shell, για λόγους ασφάλειας, αναγκάστηκε να σταματήσει την άντληση 120.000 βαρελιών αργού πετρελαίου την ημέρα από τη συγκεκριμένη πλατφόρμα. Λίγες ώρες αργότερα αναπνέχθηκε ένας κεντρικός αγωγός, που μεταφέρει αργό πετρέλαιο στο σταθμό εξαγωγής Forcados της Shell, γεγονός που ανάγκασε την εταιρία να περικόψει επιπλέον 106.000 βαρέλια αργού πετρελαίου την ημέρα, συνολικά δηλαδή 226.000 βαρέλια, που αντιπροσωπεύουν το 10% της ημερήσιας παραγωγής της χώρας. Στις 13 Ιανουαρίου η Shell ανακοίνωσε ότι θα υπάρξει καθυστέρηση 3 - 4 ημερών στη φόρτωση των τάνκερ στο σταθμό Forcados. Τον περασμένο Δεκέμβριο, η Shell είχε επίσης αναγκαστεί να αναστείλει για δύο βδομάδες τη φόρτωση μεγάλων ποσοτήτων αργού πετρελαίου από το σταθμό Bonny, ύστερα από επίθεση σε αγωγό -κλειδί.

Δύο μέρες αργότερα, το πρωί της περασμένης Κυριακής, σημειώθηκε μια δεύτερη, σφοδρότερη επίθεση στο σταθμό άντλησης Benisede της Shell. Βαριά οπλισμένοι μαχητές σε ταχύπλοα επιτέθηκαν στο σταθμό, πυρπόλησαν δύο κτίρια παραμονής του προσωπικού, προκάλεσαν ζημιές στις εγκαταστάσεις και έφυγαν. Κατά την επίθεση έγινε σφοδρή ανταλλαγή πυρών με τη στρατιωτική δύναμη φρούρησης των εγκαταστάσεων, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 13 στρατιώτες, 1 εργολάβος τροφοδοσίας, άγνωστος αριθμός μαχητών και να τραυματιστούν 10 υπάλληλοι της Shell. Μετά την επίθεση αυτή, η εταιρία αναγκάστηκε να απομακρύνει για λόγους ασφάλειας 330 υπαλλήλους από τέσσερις εξέδρες άντλησης πετρελαίου.

Η Νιγηρία κατέχει την 1η θέση στην Αφρική και την 8η στον κόσμο στην παραγωγή πετρελαίου, ενώ η Shell, που διαθέτει 1.000 πετρελαιοπηγές και 80 εξέδρες άντλησης στο Δέλτα του Νίγηρα, ελέγχει το μισό της ημερήσιας παραγωγής της χώρας, που ξεπερνά τα 2 εκατομμύρια βαρέλια.

Την ευθύνη για τις επιθέσεις έχει αναλάβει το «Κίνημα για τη Χειραφέτηση του Δέλτα του Νίγηρα», που απαιτεί τοπικό έλεγχο και σημαντικό μερίδιο από τον πετρελαϊκό πλούτο της περιοχής, χρηματική αποζημίωση για τη μόλυνση και την απελευθέρωση του πιο σημαντικού τοπικού ηγέτη, του Moujahid Dokubo - Asari, που έχει φυλακιστεί κατηγορούμενος για προδοσία, και ενός μαχητή από τη φυλή των Ijaw.

Σε ανακοίνωση που δόθηκε στη δημοσιότητα από την προαναφερόμενη οργάνωση στις 18 Ιανουαρίου αναφέρεται ότι έγιναν επιθέσεις και σε εξέδρες άντλησης πετρελαίου της Total και της Agip και ότι στόχος της είναι «να εμποδίσει την εξαγωγή πετρελαίου από τη Νιγηρία». «Θα κάνουμε επιθέσεις σε όλες τις πετρελαϊκές εταιρίες, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων της Chevron, επισημαίνεται μεταξύ άλλων. Αγωγοί, σημεία φόρτωσης, τάνκερ, αποθήκες, δεξαμενές διυλισμένου πετρελαίου, διάδρομοι προσγείωσης και κατοικίες υπαλλήλων των εταιριών αυτών μπορεί να δεχτούν επίθεση. Γνωρίζουμε πού κατοικούν, πού ψωνίζουν και πού πηγαίνουν τα παιδιά τους σχολείο».

■ Ιράκ

Αυτοσχέδιες βόμβες αέρος το νέο όπλο των ανταρτών - Σε τέλμα η πολιτική διαδικασία

Εν αναμονή της ανακοίνωσης του τελικού εκλογικού αποτελέσματος, που δεν αναμένεται να διαφοροποιηθεί ουσιαστικά, όπως ανακοίνωσε η εκλογική επιτροπή μετά την εξέταση χιλιάδων ενστάσεων για νοθεία, οι Αμερικάνοι αναζητούν εναγωνίως πολιτική λύση που θα περιορίζει το ρόλο των σιιτικών κομμάτων και θα διασφαλίζει ικανοποιητική συμμετοχή εκπροσώπων των σουνιτικών κομμάτων στην κυβέρνηση και συνολικά στην πολιτική διαδικασία, με την ελπίδα να αποδυναμωθεί η ιρακινή αντίσταση και να απομονωθούν οι πιο ριζοσπαστικές και αδιάλλακτες αντιστασιακές οργανώσεις. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, οι Αμερικάνοι βρίσκονται σε επαφή με στελέχη του Μπάαθ, που θεωρείται το πιο ευάλωτο κομμάτι νατσιμπήσει στο δέλεαρ της επιστροφής στην εξουσία.

Φυσικά, το πιθανότερο είναι τα σχέδια των Αμερικάνων να μείνουν για άλλη μια φορά στα χαρτιά. Κατ' αρχήν, γιατί η ηγεσία του Μπάαθ δεν είναι εύκολο να δεχτεί την άνευ όρων συμμετοχή της στην πολιτική διαδικασία ούτε και τα σιιτικά κόμματα τον περιορισμό του ρόλου τους. Ας μην ξεχνάμε ότι το νέο σύνταγμα, που ανοίγει το δρόμο για το διαμελισμό του Ιράκ και τη δημιουργία ενός χαλαρού ομοσπονδιακού κράτους, με μεγάλους χαμένους τον πληθυσμό του κεντρικού Ιράκ, αποτελεί μεγάλο αγκάθι για οποιαδήποτε συμβιβαστική λύση. Τα σουνιτικά κόμματα δέχτηκαν να πάρουν μέρος στις εκλογές με τον όρο ότι το νέο σύνταγμα θα τεθεί ξανά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, όμως τώρα και η σιιτική και η κουρδική πλευρά είναι αρνητικές για οποιαδήποτε ουσιαστική αλλαγή στα βασικά σημεία. Μάλιστα, η τοπική κουρδική κυβέρνηση έχει ήδη προχωρήσει μονομερώς σε συμφωνίες εκμετάλλευσης πετρελαϊκών κοιτασμάτων στο ιρακινό Κουρδιστάν, δημιουργώντας τετελεσμένα στην κατεύθυνση του διαμελισμού της χώρας.

Όμως το μεγαλύτερο εμπόδιο στα σχέδια των Αμερικάνων είναι οι επιχειρήσεις της ιρακινής αντίστασης, που συνεχίζονται με αμείωτη ένταση. Ενδεικτικά μόνο, παραθέτουμε τον απολογισμό της περασμένης Τετάρτης, 18 Ιανουαρίου. 10

ιρακινούς σωματοφύλακες και οδηγοί σκοτώθηκαν και 2 μηχανικοί απήχθησαν κατά την επίθεση σε κονβόι τριών αυτοκινήτων της εταιρίας κηπήσης τηλεφωνίας Iragha, που κατευθυνόταν στο προάστιο Αμπού Γκράμπ της Βαγδάτης. 9 ακόμη άτομα σκοτώθηκαν από επιθέσεις σε άλλες περιοχές του Ιράκ, μεταξύ των οποίων δύο αμερικάνοι μισθοφόροι ιδιωτικής εταιρίας ασφάλειας. Την ίδια μέρα πέθανε από τα τραύματά του ένας αμερικάνος στρατιώτης, ανεβάζοντας τουλάχιστον στους 2.242 τον αριθμό των νεκρών αμερικάνων στρατιωτών στο Ιράκ από το Μάρτιο του 2003. Επίσης την ίδια μέρα ανακαλύφθηκαν σε πρόχειρο τάφο τα πτώματα 11 ιρακινών αστυνομικών και στρατιωτών, ενώ αγνοείται η τύχη 35 Ιρακινών που έχουν απαχθεί από τις 16 Ιανουαρίου σε επίθεση που δέχτηκε το λεωφορείο που επέβαιναν καθώς επέστρεφαν στη Βαγδάτη από αστυνομική ακαδημία όπου είχαν ζητήσει να εισαχθούν αλλά δεν έγιναν δεκτοί.

Κοντά σ' όλα αυτά, σοβαρό πονοκέφαλο προκαλεί στην αμερικάνικη στρατιωτική ηγεσία η συντριβή τριών στρατιωτικών ελικωπτέρων μέσα σε δέκα μέρες. Το πρώτο, ένα UH - 60 Black Hawk, κατέπεσε στις 8 Ιανουαρίου κοντά στην πόλη Ταλαφάρ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν και οι 12 επιβαίνοντες. Το δεύτερο, ένα αναγνωριστικό ελικόπτερο, κατέπεσε στις 13 Ιανουαρίου από εχθρικά πυρά, σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, κοντά στη Μοσούλη. Το τρίτο, ένα AH - 64 Απάτσι, κατέπεσε στις 16 Ιανουαρίου βόρεια της Βαγδάτης, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν και οι δύο πιλότοι του. Το αμερικάνικο τηλεοπτικό δίκτυο ABC, επικαλούμενο αξιωματούχους του Πενταγώνου, μετέδωσε ότι η κατάρριψη του τελευταίου ελικωπτέρου έγινε με ρωσικό πύραυλο SA - 7 εδάφους αέρος, επισημαίνοντας ότι αυτό αποτελεί μια «νέα ανησυχητική εξέλιξη», γιατί υπάρχουν εκατοντάδες και πιθανόν χιλιά-

δες τέτοιοι πύραυλοι στο Ιράκ, που δεν έχουν εντοπιστεί. Τα όπλα αυτά ήταν τμήμα του οπλοστασίου του Σαντάμ Χουσεΐν, το οποίο λεηλατήθηκε μετά την αμερικάνικη εισβολή, όμως δεν είχαν ποτέ μέχρι τώρα χρησιμοποιηθεί εναντίον αμερικάνικων αεροσκαφών. Τα ελικόπτερα Απάτσι είναι σχεδιασμένα να αντέχουν σε επιθέσεις με πυραύλους όπως τους SA - 7, γι' αυτό και εξετάζεται γιατί το συγκεκριμένο Απάτσι καταρρίφτηκε.

Κι ενώ δεν έχει εκδοθεί ακόμη καμία επίσημη ανακοίνωση για τα αίτια της συντριβής των τριών ελικωπτέρων, το εβδομαδιαίο αμερικάνικο περιοδικό «Defence News», στο τεύχος που κυκλοφόρησε στις 17 Ιανουαρίου, αποκάλυψε ότι τα αμερικάνικα ελικόπτερα στο Ιράκ αντιμετωπίζουν μια νέα απειλή. Πρόκειται για τις «βόμβες αέρος», τους «αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς αέρος», όπως τους αποκαλούν οι αμερικάνοι αξιωματικοί.

Οι βόμβες αυτές τοποθετούνται κατά μήκος γνωστών πορειών πτήσης που ακολουθούν τα αμερικάνικα ελικόπτερα και εκτοξεύονται όταν οι αντάρτες βλέπουν ένα ελικόπτερο που πετά χαμηλά να πλησιάζει. Σε ύψος περίπου 15 μέτρων πυροβολούν και η βόμβα εκρήγνυται σκορπίζοντας γύρω χιλιάδες μεταλλικά θραύσματα. Οι βόμβες αυτές κατασκευάζονται από βλήματα του πυροβολικού ή παλιά αντιαε-

ροπορικά βλήματα και έχουν καταστροφικό αποτέλεσμα αν εκραγούν κοντά σε ένα μη κατάλληλα θωρακισμένο ελικόπτερο, όπως αυτά που κάνουν καθημερινά στο Ιράκ εκατοντάδες μεταφορές, γιατί θεωρούνται ασφαλέστερο μέσο μεταφοράς.

Ο ταξίαρχος Edward Sinclair, διοικητής του κέντρου έρευνας της αμερικάνικης πολεμικής αεροπορίας στο Fort Rucker, που μίλησε στο περιοδικό «Defence News» για τις «βόμβες αέρος», αποκάλυψε ότι έχουν χρησιμοποιηθεί σε πολλές περιπτώσεις, χωρίς όμως να αναφέρει αν προκάλεσαν την κατάρριψη ελικωπτέρων.

Το ίδιο περιοδικό αποκάλυψε ότι οι αντάρτες χρησιμοποιούν και μια άλλη πιο αποτελεσματική και δυσκολότερα αντιμετωπίσιμη τεχνική. Πρώτα επιτίθενται σε μια αμερικάνικη περίπολο με βόμβα τοποθετημένη στο οδόστρωμα και όταν κληθούν τα ελικόπτερα να μεταφέρουν τους τραυματίες πυροδοτούν τους εκρηκτικούς μηχανισμούς που έχουν τοποθετήσει εκ των προτέρων σε πιθανές θέσεις προσγείωσης των ελικωπτέρων. Σύμφωνα με το περιοδικό, ο αμερικάνικος στρατός έχει χάσει περισσότερα από ένα ελικόπτερα μ' αυτό τον τρόπο.

Η ιρακινή αντίσταση θα αφήσει σίγουρα πολύ πλούσια εμπειρία και πολύτιμες παρακαταθήκες για τα ένοπλα κινήματα του παρόντος και του μέλλοντος.

Διαμάχες για τα πυρηνικά του Ιράν

Η απόφαση του Ιράν την προηγούμενη βδομάδα να επαναλειτουργήσει το πυρηνικό εργοστάσιο του Νατάνζ και να συνεχίσει το πυρηνικό του πρόγραμμα μπορεί να προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων τόσο απ' τους Αμερικάνους όσο κι απ' την Ευρωπαϊκή Τρόικα Γερμανίας, Βρετανίας και Γαλλίας, που θα καλέσει την Διεθνή Επιτροπή Ενέργειας να στείλει το Ιράν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για κυρώσεις, αποτελεί όμως ένα γόρδιο δεσμό για τη Δύση που δε μπορεί να τον λύσει με το σπαθί σαν το βασιλιά Αλέξανδρο. Κι αυτό γιατί σκαλώνει στην αντίδραση της Ρωσίας και της Κίνας, που έχουν στενούς δεσμούς με το Ιράν (η δεύτερη τροφοδοτείται απ' το Ιράν με πετρέλαιο) και δεν έγινε κατορθωτό να συμφωνήσουν στη συνάντηση που είχαν με την ευρωπαϊκή Τρόικα στο Λονδίνο την περασμένη Δευτέρα.

Η Ρωσία και η Κίνα αντιτίθενται σθεναρά σε οποιαδήποτε πρόταση για κυρώσεις στο Ιράν, υποστηρίζοντας ότι θα πρέπει να συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις, με την πρώτη να προτείνει ο εμπλουτισμός ουρανίου του Ιράν να γίνεται στη Ρωσία, πράγμα που φαίνεται να κερδίζει έδαφος ακόμα και στις δυτικές κυβερνήσεις. Όμως, η ευρωπαϊκή Τρόικα επιμένει να γίνει παραπομπή

Ποιοι είναι οι τρομοκράτες;

Η σφαγή 18 γυναικόπαιδων - στην πλειοψηφία τους - από αμερικάνικα μη επανδρωμένα αεροσκάφη της CIA στο πακιστανικό χωριό Νταμαντόλα δίπλα στα αφγανικά σύνορα, τα ξημερώματα της προηγούμενης Παρασκευής, δεν ήταν μια «παράπλευρη απώλεια», αλλά ένα προσχεδιασμένο έγκλημα, για το οποίο οι Αμερικάνοι αρνήθηκαν να ζητήσουν έστω και το υποκριτικό «συγνώμη» που ζήτησε η δικτατορική κυβέρνηση του Πακιστάν.

Στόχος είπαν ότι ήταν ο νούμερο δύο της Αλ-Κάιντα, ο Αϊμάν Αλ-Ζαουάχρι, και οι «τρομοκράτες» του, που λέγεται ότι ήταν προσκεκλημένοι σε δείπνο για τον εορτασμό θρησκευτικής γιορτής (όμως, όπως ξεδιάντροπα είπαν, ο Ζαουάχρι τελικά δεν πήγε κι έστειλε κάποιους αντιπροσώπους του). Θα μπορούσε να 'ναι ακόμα κι έτσι. Σίγουρα οι CIAτζήδες κάποιες πληροφορίες θα είχαν για να ρίξουν τις βόμβες τους τη συγκεκριμένη στιγμή, αδιαφορώντας για την αντίδραση που γνώριζαν ότι θα υπάρξει. Αδιαφορώντας για το πόσους άμαχους θα κατακρεουργήσουν σε μια αμφίβολης επιτυχίας επίθεση. Άλλωστε οι βόμβες θα έπτε-

φταν σε μια περιοχή που αποτελεί άντρο των «τρομοκρατών», γεμάτη Ταλιμπάν και συμπαθούντες τους.

Αρκούσε, λοιπόν ακόμα και μια αόριστη «πληροφορία» και χωρίς να το πολυψάξουν διέπραξαν το μακελειό. Αυτό θα πει, άλλωστε, «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Πρώτα πυροβολούμε και μετά ελέγχουμε. Οπως έγινε με τον βραζιλιάνο ηλεκτρολόγο Ζαν Τσαρλς Ντε Μενέσες στο μετρό του Λονδίνου, απ' τους «Τζέιμς Μποντ» της βρετανικής αστυνο-

μίας. Πάντα για το «καλό της ανθρωπότητας».

Μνημείο υποκρισίας και αμερικανοδοουλείας η στάση της πακιστανικής κυβέρνησης. Πώς θα μπορούσε να γίνει, άλλωστε, από μια δικτατορία που στηρίζει την αιματοβαμμένη εξουσία της στους υπερατλαντικούς συμμάχους της; Ο πρωθυπουργός μπορεί να δήλωσε ότι τέτοιες πράξεις δεν συγχωρούνται, όμως ταυτόχρονα εκθείασε τη συμμαχία της χώρας του με τους Αμερικάνους. Οι τοπικές αρχές, αν και αρχικά

διέψευσαν ότι υπήρξαν οποιοιδήποτε «τρομοκράτες» στο χωριό, την Τετάρτη τα γύρισαν, υποστηρίζοντας ότι σκοτώθηκαν τέσσερις ή πέντε «τρομοκράτες». Με ποια στοιχεία; Είπαν ότι πήραν τα πτώματα για εξέταση DNA. Δεν είπαν, βεβαίως, ποιος θα κάνει την εξέταση αλλά ποιον ενδιαφέρουν τέτοιες... λεπτομέρειες; Τα κοράκια των CIAτζήδων κάπου θα πρέπει να φανούν... χρήσιμα. Πάντως, οι τοπικές αρχές υποστήριξαν ότι σκοτώθηκαν «τρομοκράτες», χωρίς να έχουν στα χέρια τους τα αποτελέσματα της εξέτασης! Την ίδια στιγμή, ο υπουργός Εσωτερικών του Πακιστάν δήλωσε ότι εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι υπάρχει μόνο πιθανότητα να σκοτώθηκαν «τρομοκράτες» στη σφαγή.

Ακόμα κι όμως να σκοτώθηκαν κάποιον Ταλιμπάν τι αλλάζει; Σίγουρα δεν είναι επιτυχία των Αμερικάνων. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να δυναμώσουν το αντιαμερικάνικο μίσος στη χώρα, που εκφράστηκε με τις ογκώδεις πολυήμερες διαδηλώσεις όχι μόνο στην περιοχή που έγινε η σφαγή αλλά και στην πρωτεύουσα Καράτσι με πάνω από 10.000 διαδηλωτές να φωνάζουν «θάνατος στην Αμερική».

■ Νεπάλ

Συνδυσασμένα πυρά στη βασιλική δικτατορία

Κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους οι μαοϊκοί αντάρτες στο Νεπάλ, ύστερα από τον τερματισμό στις 2 του Γενάρη της μονομερούς ανακοχής που είχαν κηρύξει, ενόψει των δημοτικών εκλογών που έχει προκηρύξει για τις 8 Φλεβάρη ο βασιλιάς Γκιανάντρα. Στόχος, μεταξύ άλλων, των ανταρτών είναι να υπονομεύσουν και να ακυρώσουν τη φάρσα των εκλογών, τις οποίες, όπως υποστηρίζουν, χρησιμοποιεί ο βασιλιάς για να νομιμοποιήσει το καθεστώς της βασιλικής δικτατορίας που επέβαλε τον περασμένο Φλεβάρη απολύοντας την κυβέρνηση και συγκεντρώνοντας όλη την εξουσία στα χέρια του. Στο μπλοκτάρισμα των εκλογών συμφωνούν και τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Στο στόχαστρο των ανταρτών είναι κατά κανόνα αστυνομικά τμήματα και κυβερνητικά κτίρια και αυτό που αξίζει να σημειωθεί είναι ότι οι επιχειρήσεις τους δεν περιορίζονται στις αγροτικές περιοχές, σημαντικό τμήμα των οποίων ελέγχουν, αλλά έχουν επεκταθεί στα αστικά κέντρα. Μόνο το περασμένο Σαββατοκύριακο σκοτώθηκαν τουλάχιστον 12 αστυνομικοί σε επιθέσεις γύρω από την πρωτεύουσα Κατμαντού.

Απαντώντας στην έκκληση των κομμάτων της αντιπολίτευσης προς τους αντάρτες να αποφύγουν τη βία, ο διοικητής Αμάντα, από τα ηγετικά στελέχη του αντάρτικου, δήλωσε ότι οι επιθέσεις θα συνεχιστούν παράλληλα με τη συνεργασία με τα κόμματα της αντιπολίτευσης και όλες τις κοινωνικές δυνάμεις που παλεύουν για την ανατροπή της φεουδαρχικής μοναρχίας.

Υστερα από τις πολύνεκρες επιθέσεις του περασμένου σαββατοκύριακου, ο βασιλιάς επέβαλε απαγόρευση κυκλοφορίας στην Κατμαντού και τη γειτονική πόλη Πατάν από τις 23.00 - 4.00 και έδωσε εντολή στο στρατό και στην αστυνομία να πυροβολεί όποιον την παραβιάζει. Επίσης, ενόψει του μεγάλου συλλαλητηρίου που είχε καλέσει η αντιπολίτευση για τις 20 Ιανουαρίου, απαγόρευσε τις πολιτικές συγκεντρώσεις και τα συλλαλητήρια επ' αόριστο, επικαλούμενος τον κίνδυνο βίαιης εκτροπής από τους αντάρτες.

Εκπρόσωπος της αντιπολίτευσης ανακοίνωσε ότι το συλλαλητήριο θα πραγματοποιηθεί και απέρριψε την πρόταση που έγινε την περασμένη Δευτέρα από το διορισμένο υπουργό Εσωτερικών να αρχίσει διάλογος με τα κόμματα της αντιπολίτευσης, λέγοντας ότι «δεν δίνουμε σημασία σε τέτοιες προτάσεις, γιατί δεν υπάρχει καμιά βάση για συνομιλίες». Κάλεσμα στο λαό για μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο έχουν απευθύνει και οι αντάρτες, που επιδιώκουν να κλιμακώσουν σε όλα τα μέτωπα την πίεση στη φεουδαρχική, όπως τη χαρακτηρίζουν, μοναρχία.

■ Κίνα: Εξηλεκτρισμός των γκλόμπι, η ανώτατη φάση του... κομμουνισμού

Ο προχωρημένος στ' αλήθεια «σοσιαλισμός» της «λαοκρατικής» Κίνας δεν πιστεύαμε ότι θα θριαμβεύσει τόσο πολύ και μάλιστα στον... αγροτικό τομέα. Ο λόγος για τα ηλεκτρικά γκλόμπι που αναφέρεται ότι χρησιμοποιήθηκαν στην καταστολή των διαδηλώσεων των χωρικών που διαμαρτύρονται για τις εξευτελιστικές αποζημιώσεις που λαμβάνουν ως αποζημίωση για την γη που απαλλοτριώνει το κράτος για βιομηχανική χρήση. Οι ειδήσεις που βγαίνουν προς τα έξω είναι λιγοστές. Το περασμένο Σάββατο, μία έφηβη ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου από τους αστυνομικούς κατά τη διάρκεια καταστολής μιας διαδήλωσης σε ένα χωριό της επαρχίας Γκουανγκτόνγκ, αλλά δεν γνωρίζουμε πόση έκταση πήραν οι διαδηλώσεις κατά των απαλλοτριώσεων. Σίγουρα, όμως, η «σοσιαλιστική Κίνα», με τις εκατοντάδες καπιταλιστικές ξένες και ντόπιες επιχειρήσεις που ανθούν στη χώρα, δεν προβληματίζεται γι' αυτό. Μόνο οι ρυθμοί ανάπτυξης να ανεβαίνουν...

■ Λίβανος

Πολιτική κρίση και αντίσταση

Πολιτική κρίση έχει ξεσπάσει στο Λίβανο τις τελευταίες βδομάδες με την διαμάχη μέσα στον κυβερνητικό συνασπισμό ολοένα να εντείνεται. Αιτία οι αντιθέσεις σχετικά με τη στάση απέναντι στη Συρία και το Ισραήλ και την ανάμιξη των Αμερικάνων και των Γάλλων στην εσωτερική πολιτική της χώρας. Οι αντισυριακές δυνάμεις, συστηρωμένες γύρω από τον πρόεδρο Ουαλίντ Τζουμπλάτ, ζητούν αναθεώρηση της πολιτικής του Λιβάνου απέναντι στο Ισραήλ, αποφασιστική ρήξη με τη Συρία και συμμαχία με τους Αμερικάνους στην «αντι-

τρομοκρατική εκστρατεία». Ο συνασπισμός της Χεζμπολάχ με την Αμάλ (τις δύο κύριες δυνάμεις του ριζοσπαστικού αραβικού εθνικισμού στη χώρα) απαιτεί τη συνέχιση της αντίστασης ενάντια στο Ισραήλ για την απελευθέρωση και των τελευταίων λιβανέζικων εδαφών που κατέχει το τελευταίο (αγροκτήματα Σεμπάα), ουδέτερη στάση απέναντι στη Συρία (όχι επιστροφή των συριακών στρατευμάτων αλλά και εναντίωση σε κάθε αντισυριακή επίθεση) και καμία ανάμιξη των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στο Λίβανο.

Η κρίση έγινε σφοδρότερη μετά από τις δηλώσεις του Τζουμπλάτ σε συριακή εφημερίδα την περασμένη Δευτέρα για την ανάγκη κατάσχεσης όλων των «όπλων της δολιότητας» στη χώρα, αφήνοντας υπονοούμενα για τον οπλισμό της Χεζμπολάχ και των παλαιστινιακών οργανώσεων, που σύμφωνα με ψήφισμα του ΟΗΕ πρέπει να αφοπλιστούν. Όμως, η Χεζμπολάχ δεν είναι μια περιθωριακή «τρομοκρατική» δύναμη. Μπορεί απ' το 2001 να βρίσκεται στα μαύρα κατόπιν με τις «τρομοκρατικές ορ-

Παλαιστίνης - Γενική Διοίκηση». Ο αρχηγός της τελευταίας αποκάλυψε ότι υπήρξε έκκληση του Τζουμπλάτ να αφοπλιστεί με αντάλλαγμα πολιτική κάλυψη.

Είναι η πρώτη φορά που οι φωνές για αφοπλισμό των μη κυβερνητικών ένοπλων ομάδων δεν ακούγονται απ' τους επικεφαλής της «παγκόσμιας αντιτρομοκρατικής εκστρατείας» αλλά από

τον ίδιο τον Λιβανέζο πρωθυπουργό. Ο αφοπλισμός όμως δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Πράγμα που φαίνεται και από τη στάση των Αμερικάνων, που έχουν στείλει διαμεσολαβητή στη χώρα, προκαλώντας βίαιες διαδηλώσεις των φοιτητών στη Βηρυτό το περασμένο Σάββατο. Με ανακοίνωσή της η αμερικάνικη πρεσβεία στη Βηρυτό διέψευσε φήμες ότι ο πρεσβευτής της δήλωσε ότι «ήρθε η ώρα να ξεμπερδέψουμε με την Χεζμπολάχ». Η δήλωση αυτή προκάλεσε θυελλώδη αντίδραση, που εκδηλώθηκε και με τη συμμετοχή 10.000 διαδηλωτών (στην πλειοψηφία τους φοιτητών) την Τρίτη, σε αντιαμερικάνικη διαδήλωση που οργάνωσε η Χεζμπολάχ σε συνεργασία με άλλες οργανώσεις.

στο Συμβούλιο Ασφαλείας, για να ασκηθούν οι μέγιστες πιέσεις στην Τεχεράνη να συμμορφωθεί.

Μπορεί οι διαμάχες να σήκωσαν μεγάλο θόρυβο στα παγκόσμια ΜΜΕ, δε φαίνεται όμως ότι βρισκόμαστε προ των πυλών μιας στρατιωτικής επέμβασης στην Τεχεράνη. Αυτό φαίνεται και από τις δηλώσεις γερουσιαστών του Ρεπουμπλικανικού και του Δημοκρατικού κόμματος των ΗΠΑ την περασμένη Κυριακή, σύμφωνα με τις οποίες δεν αποκλείονται «χειρουργικές επιθέσεις» ενάντια στο Ιράν σαν έσοχατη λύση, αλλά σε καμιά περίπτωση στρατιωτική επέμβαση «Αυτό θα ήταν μια τρέλα», κατέληξαν.

εκλογή της Μπασελέτ στην προεδρία της Χιλής αποτελεί ιστορικό γεγονός. Όμως, τα δεδομένα της πολιτικής ιστορίας της Χιλής άλλα μαρτυρούν. Οι σοσιαλδημοκράτες δεν νικούν για πρώτη φορά τώρα, με την Μπασελέτ. Βρίσκονται διαρκώς στην εξουσία από το 1990. Η Μπασελέτ ήταν υπουργός Αμυνας στην κυβέρνηση του απερχόμενου προέδρου Ρικάρντο Λάγος, ο οποίος της έδωσε το δαχτυλίδι της διαδοχής, επειδή ο ίδιος δεν μπορούσε να είναι για δεύτερη φορά υποψήφιος. Οι προεδρικές εκλογές έγιναν ομαλά, σε πολιτισμένο κοινοβουλευτικό κλίμα, και ο υποψήφιος της κεντροδεξιάς όχι μόνο αναγνώρισε την ήττα του, αλλά επισκέφτηκε την Μπασελέτ στο εκλογικό της κέντρο όπου πριν τη συγχαρεί την αγκάλιασε και τη φίλησε. Για ποια ιστορική εκλογή, λοιπόν, μιλάνε; Επειδή η Μπασελέτ είχε υπάρξει πολιτική κρατούμενη της χούντας του Πινοσέτ; Και λοιπόν; Και ο Σημίτης έβαζε «κροτίδες» την περίοδο της δικής μας χούντας και οι μισοί από τους «εκσυγχρονιστές» του είχαν κάνει φυλακή τότε. Έχει ανάγκη από τη δημιουργία μύθων η σοσιαλδημοκρατία. Ειδικά όταν έχει ως σκοπό να κρύψει την ουσία της πολιτικής της. Να κρύψει, για παράδειγμα, το γεγονός ότι η Μπασελέτ αυτοπροσδιορίζεται ως «σοσιαλίστρια πιστή στους κανόνες της ελεύθερης οικονομίας».

■ Όσα δεν φτάνει η αλεπού...

Ξέρει πολύ καλά ο Μητσοτάκης ότι η πρότασή του για απευθείας εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας δεν έχει καμιά τύχη. Η πολιτική αλλαγή του 1974 διαμόρφωσε ένα πολίτευμα προεδρευομένης και όχι προεδρικής δημοκρατίας, δηλαδή πρωθυπουργοκεντρικό. Στο πλαίσιο αυτού του πολιτεύματος θα ήταν πραγματική γελοιογραφία η απευθείας εκλογή ενός προέδρου που είναι μόνο για τις παρελάσεις και τις δεξιώσεις και δεν έχει καμιά εξουσία. Θα έπρεπε να αλλάξει το πολίτευμα, να γίνει η κοινοβουλευτική δημοκρατία προεδρικού τύπου (όπως π.χ. στις ΗΠΑ, τη Γαλλία, την Κύπρο), για να έχει νόημα η απευθείας εκλογή του προέδρου. Από τη στιγμή, μάλιστα, που το ΠΑΣΟΚ κατήργησε (με τη συνταγματική αναθεώρηση του 1985) τις υπερεξουσίες του προέδρου, που είχε θεσπίσει ο Καραμανλής (ο νεκρός), δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για το σύστημα, το οποίο δεν θα ρισκάρει τη σταθερότητά του για χάρη του Μητσοτάκη. Τότε γιατί επανέρχεται στο ζήτημα ο Δρακουμέλ; Μα είναι ο μόνος τρόπος για να πει ότι τάχα δεν θέλησε ποτέ να είναι υποψήφιος, γιατί έχει άλλη άποψη για το δεσμό, ενώ ξέρει πολύ καλά ότι ουδέποτε η ΝΔ του Καραμανλή (του σημερινού) θα τον πρότεινε, γιατί δεν θα έπαιρνε ούτε το εκλογικό ποσοστό του κόμματος (δεν θα τον ψήφιζε ακόμα και μερίδα της Δεξιάς). Γι' αυτό και στάζει δηλητήριο για όποιον πολιτικό πέρασε από την προεδρία. Μέχρι πρότινος για τον Στεφανόπουλο, τώρα για τον Παπούλια. Όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμασάρια.

■ Αγιασμένο σπόνσορινγκ

Όπως είναι γνωστό, ο αρχιεπίσκοπος με τη χαριτωμένη ακολουθία του συνελήφθη κατά τις άγιες μέρες που προηγήθηκαν να κάνει διακοπές σε πριβέ σουίτα του υπερπολυτελούς «Φορ Σίζονς» των Παρισίων, ξεδουόντας μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ. Όταν πιάστηκε στα πράσα και είδε ότι δεν μπορούσε να το κουκουλώσει, ο Χριστόδουλος έβγαλε ανακοίνωση στην οποία ισχυριζόταν ότι τα λεφτά της πανάκριβης σουίτας δεν τα πλήρωσε από την τσέπη του ούτε από το ταμείο της αρχιεπισκοπής. Όλοι, λοιπόν, άρχισαν να αναρωτιούνται ποιος ήταν ο σπόνσορας που πλήρωσε τόσα λεφτά, χωρίς μάλιστα να κάνει διαφήμιση.

Συμβάλλοντας στον γενικό προβληματισμό, εμείς κάναμε μερικές απλές σκέψεις. Λίγο μετά την επιστροφή του Χριστόδουλου από την παριζιάνικη γτόλτσε βίτα, στα φιλά των εφημερίδων δημοσιεύτηκε η είδηση, ότι η Εκκλησία προχωρά στη δημιουργία ασφαλιστικής εταιρίας, στην οποία θα ασφαλιζονται τα κτίρια, τα αυτοκίνητα και κάθε άλλο περιουσιακό στοιχείο των μητροπόλεων, των ενοριών και των μοναστηριών. Μιλάμε για τζίρο, όχι παίξε γέλασε, που μπορεί σε δεύτερη φάση να γίνει μεγαλύτερος, όταν η νέα ασφαλιστική εταιρία βγει στην αγορά. Συνέταιρος της Εκκλησίας σ' αυτή τη μεγάλη μπίζνα είναι η Alphabank. Σκεφτήκαμε, λοιπόν, μήπως ήταν η γνωστή τράπεζα ο σπόνσορας της παριζιάνικης εκδρομής του προκαθημένου. Απάντηση, βέβαια, δεν περιμένουμε να πάρουμε. Θα είχε ενδιαφέρον, όμως, να πληροφορηθούμε από κάποια κρατική υπηρεσία (π.χ. το ΣΔΟΕ ή όπως αλλιώς ονομάζεται ο διάδοχός του), αν στα παραστατικά δαπανών της Alphabank περιλαμβάνεται και κάποιο τιμολόγιο από το υπερπολυτελές παριζιάνικο ξενοδοχείο για τις μέρες που ήταν εκεί ο Χριστόδουλος με την καμαρίλα του.

Από τη μέρα που ο Καραμανλής προαγγείλει ότι θα ξεκινήσει διαδικασίες συνταγματικής αναθεώρησης, το ΠΑΣΟΚ και τα φιλικά του ΜΜΕ έβαλαν μπροστά μια φιλολογία περί αποπροσανατολισμού, διεξόδου από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση και τα παρόμοια, αποφεύγοντας να τοποθετηθούν επί της ουσίας και προπαντός να προτείνουν την κατεύθυνση που κατά τη γνώμη τους θα έπρεπε να κινηθεί μια συνταγματική αναθεώρηση. Ο Γιωργάκης συναντήθηκε με τον Καραμανλή και κατά τη συνάντηση δεν παρουσίασε κανένα σχέδιο του ΠΑΣΟΚ. Όταν ο Καραμανλής ανακοίνωσε δημόσια το «πρώτο πακέτο» συνταγματικών μεταρρυθμίσεων που προτείνει η κυβέρνηση, δίνοντας μια πρόγνωση για ό,τι θα ακολουθήσει, ο Γιωργάκης δεν έδωσε καμιά απάντηση επί της ουσίας και επέμνε στο ότι δεν θα αφήσει τον Καραμανλή να αποπροσανατολίσει το ΠΑΣΟΚ. Έβγαλε, μάλιστα, και απαγορευτικό προς τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, ζητώντας τους να μη σχολιάσουν τις προτάσεις Καραμανλή. Απαγορευτικό που έσπασε ο Βενιζέλος, ασκώ-

διατάξεις, προοπτική που πρέπει να συζητήθηκε στη συνάντηση Καραμανλή-Παπανδρέου, όταν τελείωσαν τα on camera κέρασματα και οι δημοσιογράφοι κλήθηκαν να αποχωρήσουν από το πρωθυπουργικό γραφείο.

Τα συντάγματα, σε κάθε κοινωνικοοικονομικό σύστημα, σε κάθε κράτος, κατοχυρώνουν αυτό που έχει διαμορφωθεί στη ζωή, ανοίγοντάς του το δρόμο για μια σχετικά μακρά χρονική περίοδο. Δεν είναι σαν τους συνηθισμένους νόμους, που αλλάζουν συχνά. Είναι καταστατικοί νόμοι, οι οποίοι πρωτίτως αποτυπώνουν το συσχετισμό των ταξικών δυνάμεων που έχει διαμορφωθεί. Η αστική δημοκρατία, σε κάθε της μορφή, αποτελεί δικτατορία της αστικής τάξης. Το βασικό, το θεμελιώδες αυτό χαρακτηριστικό της δεν αλλάζει με τα συντάγματα. Άλλωστε, τα άρθρα των αστικών συνταγμάτων που κατοχυρώνουν τη μορφή του πολιτεύματος και «αγιοποιούν» την ατομική ιδιοκτησία είναι αυτά που δεν επιδέχονται αναθεώρηση και μπορούν να αλλάξουν μόνο με επαναστατικό τρόπο. Βέβαια, μια επανάσταση, για να είναι τέ-

από τα μαύρα δόγματα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Όλα αυτά άρχισαν να αποτυπώνονται στο σύνταγμα. Το 2001 έγινε ένα πρώτο βήμα, τώρα επιχειρείται το δεύτερο. Και τότε και τώρα, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ βαδίζουν χέρι-χέρι, διαμορφώνοντας συναινετικά το εύρος και το περιεχόμενο των αλλαγών, ως δυο πολιτικές δυνάμεις που έχουν την ευθύνη για την κυβερνητική διαχείριση του συστήματος. Περισσότεροι και ΣΥΝ περιορίζονται στο ρόλο μιας χλομής αντιπολίτευσης, ενώ οι εργαζόμενες μάζες κρατιούνται μακριά από το παιχνίδι, όπως πάντα.

Ας δούμε, όμως, συγκεκριμένα τις βασικότερες από τις αλλαγές που πρότεινε ο Καραμανλής, με την προκαταβολική επισήμανση πως αυτές έχουν ακόμα γενικόλογη μορφή και γι' αυτό τις χαρακτηρίσαμε «πρώτο πακέτο». Το παιχνίδι έχει πολύ

Αντιδραστική συνταγματική αναθεώρηση

ντας στον Καραμανλή μια ηπιότατη κριτική, στην οποία κυριαρχούσαν το «αυτό ήδη το κάναμε εμείς το 2001» και το «απροετοίμαστος και πρόχειρος».

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η στιγμή που διάλεξε ο Καραμανλής να προτείνει τη συνταγματική αναθεώρηση καθορίστηκε από πολιτικές σκοπιμότητες. Η κυβέρνηση επιδιώκει να βγει από τη γωνία, όπου την είχε στριμώξει η συνεχής σκανδαλλογία, να ανακτήσει την πρωτοβουλία των κινήσεων και να διαμορφώσει όπως αυτή επιθυμεί το πολιτικό σκηνικό. Όμως, μια συνταγματική αναθεώρηση δεν είναι μια προπαγανδιστική κίνηση. Είναι μια ιδιαίτερα σοβαρή πρωτοβουλία, ακόμα και όταν το εύρος των επιχειρούμενων αλλαγών δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλο ή δεν αφορά θεμελιακά ζητήματα. Όπως άλλωστε φαίνεται και από τα όσα πρότεινε ο Καραμανλής, κάθε άλλο παρά ασήμαντα είναι τα ζητήματα που περιελάβε στην αναθεωρητική ατζέντα. Εμμένοντας στα περί «αποπροσανατολισμού» και «προχειρότητας» το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να πείσει τη συζήτηση αλλού, για να μη φανεί η επί της ουσίας συμφωνία του στις βασικότερες από τις προς αναθεώρηση διατάξεις και να μη δείξει πως σέρνεται πίσω από την πρωτοβουλία της κυβέρνησης. Άλλωστε, και το ΠΑΣΟΚ και η κυβέρνηση ξέρονε πολύ καλά ότι για να αναθεωρηθεί το Σύνταγμα χρειάζεται συναίνεση των δυο τους, αφού μια διάταξη για να αναθεωρηθεί πρέπει να ψηφιστεί σε δυο διαφορετικές ψηφοφορίες, σε δυο διαδοχικές κοινοβουλευτικές περιόδους, με 151 ψήφους στη μια και 180 στην άλλη. Το καθένα από τα δυο μεγάλα κόμματα, λοιπόν, κρατάει το δικαίωμα βέτο που μπορεί να το ασκήσει στη μία από τις δύο ψηφοφορίες. Επομένως, πρέπει να θεωρούμε ως δεδομένη τη συναίνεσή τους στις βασικές

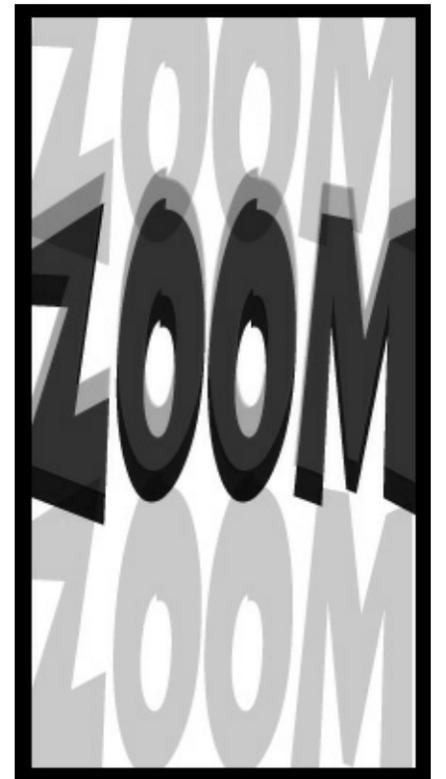
τοια, δεν θα περιοριστεί σε μια συνταγματική αλλαγή, αλλά θα προχωρήσει σε μια εκ βάθρων ανατροπή στην οικονομική βάση και στο πολιτικό-νομικό εποικοδόμημα, η οποία θα αποτυπωθεί σε ένα νέο, επαναστατικό σύνταγμα, που θα αποτυπώνει τον καινούργιο ταξικό συσχετισμό που έχει διαμορφωθεί. Δεν συζητάμε, λοιπόν, για μια τέτοια αλλαγή, αλλά για μια συνηθισμένη συνταγματική αναθεώρηση, η οποία, χωρίς να αλλάζει τον αστικό χαρακτήρα του συστήματος και της πολιτικής εξουσίας, αλλάζει τη σύνθεση του καταστατικού χάρτη, καθιστώντας το πολίτευμα περισσότερο ή λιγότερο αστικοδημοκρατικό.

Υπ' αυτό το πρίσμα, λοιπόν, η επιχειρούμενη συνταγματική αναθεώρηση είναι μια αντιδραστική αναθεώρηση, η οποία αποτυπώνει πράγματι το συσχετισμό των ταξικών δυνάμεων που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια, ο οποίος είναι καταθλιπτικός για την εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα. Ηρθε η ώρα να πεταχτούν στον κάλαθο των αγρήστων ορισμένες προοδευτικές (από αστικοδημοκρατική άποψη) διατάξεις που είχαν θεσπιστεί στα ελληνικά συντάγματα, οι οποίες αντανάκλασαν τον μεταπολιτευτικό εργατικό και λαϊκό ριζοσπαστισμό. Ήταν παραχωρήσεις που το σύστημα είχε αναγκαστεί να κάνει σε κείνες τις συνθήκες, προκειμένου να ενσωματώσει ευρύτατες λαϊκές δυνάμεις στο εσωτερικό του. Εκτοτε, κύλησε πολύ νερό στ' αυλάκι. Ο μεταπολιτευτικός ριζοσπαστισμός πνήγηκε στα βαλτόνερα της σοσιαλδημοκρατίας και του κομμουνιστικού αναθεωρητισμού, νέες ισχυροποιήσεις διαμορφώθηκαν, ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό μετατοπίστηκε προς τα δεξιά, η διεθνής κατάσταση σφραγίζεται από την επέλαση του κεφαλαιοκρατικού νεοφιλελευθερισμού και η πολιτική διαχείριση

δρόμο ακόμα. Η σειρά με την οποία θα αναφερθούμε στις προτεινόμενες αλλαγές είναι τυχαία και όχι αξιολογική.

◆ **Ιδιωτικά ΑΕΙ.** Εδώ η συμφωνία ΠΑΣΟΚ και ΝΔ είναι δεδομένη, αφού είναι εκτεφρασμένη. Η πονηρή διατύπωση «μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά» δεν πρέπει να ξεγελά κανένα. Ισα-ίσα που αυτή ακριβώς η διατύπωση οδηγεί σε μεγαλύτερη ασυδοσία. Τα ιδιωτικά ΑΕΙ, εγχώρια και ξένα, θα λειτουργούν με διδάκτρα και επιπρόσθετα θα είναι αφορολόγητα ενώ θα εισπράττουν και κρατικές επιχορηγήσεις. Η Ελλάδα είναι γεμάτη από κάθε είδους «Ιδρύματα», μέσω των οποίων οι μεγαλύτερες καπιταλιστικές φαμίλιες διαφημίζονται, τσεπώνουν επιχορηγήσεις και ξεπλένουν αφορολόγητα κέρδη.

◆ **Μονιμότητα δημοσίων υπαλλήλων.** Ο Καραμανλής επέλεξε τον πλάγιο δρόμο. Οχι τυπική κατάργηση της μονιμότητας έστω και για τους νεοπροσλαμβανόμενους, αλλά κατάργησή της με πλάγιο τρόπο, μέσω της πρόσληψης εργαζόμενων με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου, οι οποίοι θα καταλαμβάνουν τις υπάρχουσες οργανικές θέσεις. Θέσεις οι οποίες θα μειώνονται. Σε σημειωθεί ότι ήδη οι συμβασιούχοι, οι συμβάσεις των οποίων μετατράπηκαν σε αορίστου χρόνου, με το προεδρικό διάταγμα Παυλόπουλου, είναι στον αέρα, χωρίς οργανικές θέσεις, μολοντί ο Παυλόπουλος δεσμεύτηκε στο ΣΤΕ ότι θα δημιουργηθούν οργανικές θέσεις στις οποίες θα τοποθετηθούν οι «νομιμοποιούμενοι». Στόχος της

Ξανά αυτοί οι άτιμοι οι προβοκάτορες...

Μπορεί η πρόταση οδηγίας για «απελευθέρωση» των λιμενικών υπηρεσιών σε ιδιώτες να απορρίφθηκε τελικά από την ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κυνο-βουλίου (με 532 ψήφους κατά, 120 υπέρ και 25 αποχές), αυτό όμως που έμεινε από την πανευρωπαϊκή εργατική κινητοποίηση ήταν ξανά η εργατική αντίβια που είχε αρκετό καιρό να κάνει την εμφάνισή της στο προσκήνιο. Και μάλιστα έξω από το κτίριο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Στρασβούργο, όπου συγκεντρώθηκαν χιλιάδες διαδηλωτές (έξι με δεκαπέντε χιλιάδες αναφέρουν διάφορες εκτιμήσεις), αρκετοί από τους οποίους συγκρούστηκαν με την αστυνομία την περασμένη Δευτέρα, πετώντας πέτρες και κροτίδες και σπάζοντας μερικά τζάμια του κτιρίου, ερχόμενοι αντιμέτωποι με τα δακρυγόνα και τα γκλομπ της αστυνομίας, με αποτέλεσμα τη σύλληψη τουλάχιστον 13 λιμενεργατών και τον τραυματισμό 12 μπάτσων.

Ως υπεύθυνη συνδικαλιστική δύναμη, η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία των Εργατών Μεταφοράς έβγαλε καταγγελία – κρατηθείτε – όχι ενάντια στην αστυνομική καταστολή αλλά κατά των «βίαιων συμπεριφορών μιας χούφτας διαδηλωτών με την ευκαιρία της σημερινής μεγάλης διαδήλωσης των λιμενεργατών στο Στρα-

σβούργο» (16/1/06), την οποία αλιεύσαμε απ' την ιστοσελίδα της ομοσπονδίας στο διαδίκτυο (<http://www.itfglobal.org/etf/etf-press-area.cfm/pressdetail/698>). Σ' αυτή υποστηρίζει ότι «παρά τις ανησυχίες των λιμενεργατών σχετικά με την προτεινόμενη οδηγία, τίποτα δεν δικαιολογεί τέτοιες αξιοθρήνητες πράξεις ενάντια σε θεσμούς και ανθρώπους που είναι υπεύθυνοι για την ασφάλειά τους!»

ΥΓ: Αλήθεια, γιατί οι «σύντροφοι» εκ Περισσού δεν ανέφεραν τίποτα για τις βίαιες συγκρούσεις (παρά μόνο για τα δακρυγόνα των αστυνομικών) στο ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» της περασμένης Τρίτης, ούτε για τις καταγγελίες της Ομοσπονδίας για τους «προβοκάτορες»;

■ Ο θάνατος ως μπιζνα

Στο κύριο θέμα της «Ημερησίας», την περασμένη Τρίτη, διαβάσαμε ότι η γρίπη των πτηνών μπαίνει στο μικροσκόπιο των διεθνών οικονομικών αναλυτών. «Η Citigroup εκτιμά ότι εάν επαναληφθεί το προηγούμενο του ιού SARS, θα δημιουργηθούν επενδυτικές ευκαιρίες!»

Μια μερίδα καπιταλιστών, αυτή που ασχολείται με την παραγωγή ειδών διατροφής (από τον πρωτογενή μέχρι τον τριτογενή τομέα) εγκληματεί διαρκώς κατά της ανθρωπότητας. Το διατροφικό σκάνδαλο είναι διαρκές και μερικές μόνο πλευρές του απασχολούν κατά περιόδους την επικαιρότητα, όταν ξεσπούν μεγάλες κρίσεις, όπως συμβαίνει και τώρα με τη γρίπη των πτηνών και τους χειρισμούς για την αντιμετώπισή της.

Μια άλλη μερίδα καπιταλιστών κερδοσκοπεί με την ιατρική πλευρά του διατροφικού σκανδάλου. Αυτή η μερίδα παράγει και πουλάει τα φάρμακα για την αντιμετώπιση των συνεπειών της εγκληματικής δράσης της άλλης μερίδας. Το κέρδος βρίσκεται πίσω από τις συνέπειες στη δημόσια υγεία, το κέρδος και πίσω από την αντιμετώπιση των συνεπειών. Το κέρδος, ο μεγαλύτερος εγκληματίας.

Η Κομισιόν σε ρόλο πλασιέ των φαρμακοβιομηχανιών

Στις 14 Γενάρη δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της ΕΕ η νέα οδηγία για την αντιμετώπιση της γρίπης των πτηνών, που θ' αρχίσει να εφαρμόζεται από τις 4 Φλεβάρη. Λίγες μέρες πριν τη δημοσίευση της οδηγίας, έγινε στις Βρυξέλλες διήμερη σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων από όλες τις χώρες μέλη, με θέμα τον κίνδυνο από τη γρίπη των πτηνών. Ξαν κοινός πλασιέ η Κομισιόν υποχρέωσε τους υπηρεσιακούς παράγοντες να παρακολουθήσουν επί μισή μέρα (Τρίτη 10 Γενάρη) «ενημέρωση» από εκπροσώπους των τριών μεγαλύτερων φαρμακοβιομηχανιών, αντικείμενο της οποίας ήταν το πλασάρισμα εμβολίων.

Δεν ήταν, λοιπόν, καθόλου τυχαία η επιλογή των ημερομηνιών για τη σύσκεψη των υπηρεσιακών παραγόντων και το «σεμινάριο» από τους εκπροσώπους των φαρμακοβιομηχανιών. Η νέα οδηγία δίνει ιδιαίτερο βάρος στον εμβολιασμό ως μέθοδο αντιμετώπισης της γρίπης των πτηνών και οι πλασιέ των φαρμακοβιομηχανιών ταίριαζαν γάντι στην περίπτωση.

Μήπως, όμως, ο εμβολιασμός είναι η λύση, οπότε καλώς έγινε το «σεμινάριο» στους υπηρεσιακούς παράγοντες; Στο ζήτημα έχουμε αναφερθεί και άλλες φορές. Εμείς

ειδικό δεν είμαστε, έχουμε όμως στα χέρια μας επίσημα έγγραφα της ΕΕ που αποκαλύπτουν ότι ο εμβολιασμός όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει την γρίπη των πτηνών, αλλά αντίθετα «κουκουλώνει» την εμφάνιση των συμπτωμάτων και γι' αυτό μπορεί να αποβεί πλέον επικίνδυνος. Ιδού οι αποδείξεις:

Ινσιπούτο «Φρίντριχ Ζέφλερ» (Γερμανία). Ενα από τα πιο έγκυρα επιστημονικά κέντρα στην Ευρώπη, σε έκθεση που έστειλε στις μόνιμες αντιπροσωπείες των 25 κρατών μελών της ΕΕ, στις 21.10.2005:

«Ο εμβολιασμός κατά της γρίπης των πτηνών δεν αποτρέπει τη μόλυνση του εμβολιασμένου ζώου, αλλά έχει ως αποτέλεσμα να μην κάνει φανερά τα συμπτώματα της νόσου και να περιορίσει την απέκκριση ιού μετά την μόλυνση... Η μόλυνση δεν αποτρέπεται εντελώς με τον εμβολιασμό και είναι αδύνατο να αποτραπεί ενδεχόμενη πανδημία μόνο με τον εμβολιασμό. Συνεπώς, ο εμβολιασμός θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο για τον έλεγχο της νόσου σε συνδυασμό με πρόσθετα μέτρα όπως η καταστροφή. Γενικά η αποτελεσματικότητα του εμβολίου κατά της ΓΠ είναι σημαντικά

χαμηλότερη στις γαλοπούλες.

Η αποτελεσματικότητα του εμβολίου δεν είναι δεδομένη. Μετά από σειρά εκτενών επιδημιών, τα πτηνά στη Βόρεια Ιταλία έχουν εμβολιαστεί κατά του ιού της ΓΠΧΠ, των τύπων H5 και H7, για μια πενταετία με την άδεια της ΕΕ... Όμως εξακολουθούν οι επιδημίες ΓΠ στην περιοχή που έγινε ο εμβολιασμός. Το ίδιο γίνεται στην Ινδονησία, όπου ο έλεγχος της νόσου μέσω εμβολιασμού απέτυχε.

Προς το παρόν δεν έχει εγκριθεί κανένα εμβόλιο προς χρήση στην ΕΕ (σ.σ. όπως δείχνει η νέα οδηγία και το «πλασάρισμα» των φαρμακοβιομηχανιών από την Κομισιόν, αυτό πλέον έπαψε να ισχύει)...

Η χρήση του εμβολίου σε ζωολογικούς κήπους στην Ολλανδία κατά την επιδημία του 2003 έδειξε ότι ο εμβολιασμός κατά της ΓΠ δεν δημιουργεί προστατευτικά αντισώματα σε όλα τα είδη πουλιών. Αποτέλεσμα μία κατάσταση καθόλου καλή όσον αφορά την επιδημιολογία, δηλαδή έχουμε ένα πληθυσμό πτηνών που αποτελείται από ζώα που προστατεύονται από τα κλινικά σημεία της νόσου (τα οποία και πάλι μπορούν να μολυνθούν) και ζώα τελείως απροστάτευτα. Ετσι ενδυναμώνεται η

παρατεταμένη ύπαρξη του ιού στα ζώα αυτά...

Συμπερασματικά η ΓΠ μπορεί να διαδοθεί χωρίς να γίνει αντιληπτή μέσα στο εμβολιασμένο πτηνό και να έχουμε ως αποτέλεσμα μια επίμονη μόλυνση. Εκτός της αμφίβολης αποτελεσματικότητας του εμβολιασμού για έλεγχο της νόσου, εδώ έχουμε και κίνδυνο για την υγεία των ανθρώπων, εάν ιός είναι εν δυνάμει παθογόνος για τους ανθρώπους...

Ο προληπτικός εμβολιασμός χωρίς την εφαρμογή και άλλων μέτρων ελέγχου είναι αναποτελεσματικός. Η Ινδονησία καταρχάς επικέντρωσε την προσοχή της αποκλειστικά στη στρατηγική του εμβολιασμού. Μόνο μετά την προφανή αύξηση του αριθμού των θανάτων ανθρώπων η κυβέρνηση άρχισε την εκστρατεία καταστροφής των πουλικιών».

Η πείρα της Ιταλίας. Η Ιταλία μια από τις μεγαλύτερες πτηνοπαραγωγικές χώρες της ΕΕ, βρίσκεται αντιμέτωπη με τη γρίπη των πτηνών το 1999-2000. Οι μεμονωμένα κρούσματα αλλά με επιδημική μορφή σε μεγάλες περιφέρειες της χώρας. Επειδή οι καταπιναλιστές δεν θέλουν να καταστρέψουν την παραγωγή, για να

■ Προπαγάνδα εξαπάτησης από την κυβέρνηση

Απροστάτευτη η χώρα

Αν πιστέψει κανείς τους υπουργούς της κυβέρνησης και τα παπαγαλάκια που έχουν αναλάβει το έργο της «στήριξης της εθνικής πτηνοτροφίας», η Ελλάδα είναι μια χώρα πλήρως θωρακισμένη απέναντι στη γρίπη των πτηνών. Ετσι και σκάσει κατά τα μέρη μας ο ιός, θα ανιχνευτεί εντός λίγων ωρών και κάθε πιθανότητα μετάδοσής του θα αποκλειστεί. Διότι η κυβέρνηση και ο άοκνος υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος έχουν φροντίσει να στελεχώσουν με το απαραίτητο προσωπικό τις κτηνιατρικές υπηρεσίες σε ολόκληρη την Επικράτεια.

Εμείς θα μιλήσουμε με στοιχεία και όποιος από το υπουργείο Γεωργίας θέλει ας βγει να μας διαφυσεί.

Στο δημόσιο σήμερα υπηρετούν περίπου 760 κτηνίατροι. 630 στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και 130 στις κεντρικές υπηρεσίες, τα εργαστήρια και τους συνοριακούς σταθμούς ελέγχου. Τα οργανικά κενά είναι 600, υπό κανονικές συνθήκες. Δηλαδή, το 45% των οργανικών θέσεων που απαιτούνται για να λειτουργήσει στοιχειωδώς (και όχι υπό έκτακτες περιστάσεις) η κτηνιατρική πρόληψη και ο ελεγκτικός μηχανισμός, είναι κενά. Το πραγματικό κενό, βέβαια, είναι πολύ μεγαλύτερο, γιατί αποτελεί κοι-

νό μυστικό ότι στο χώρο βασιλεύει η διαπλοκή, που επιτρέπει στους καπιταλιστές να κερδοσκοπούν ασύδοτα σε βάρος της δημόσιας υγείας. Κτηνίατροι που τιμούν την ιδιότητά τους και ενεργούν ως «κέρβεροι» της δημόσιας υγείας περιθωριοποιούνται, ειδικά όταν υπηρετούν σε κρίσιμα πόστα.

Το πρόβλημα των τεράσιων ελλείψεων σε απαραίτητο προσωπικό και του απέραντου μπαχάλου που επικρατεί σε όλο το φάσμα της παραγωγής και εμπορίας κρεάτων στην Ελλάδα έχει εντοπιστεί εδώ και τρία τουλάχιστον χρόνια και από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Κομισιόν, οι οποίες βαρέθηκαν να στέλνουν επιθεωρητές τους στην Ελλάδα, να βρίσκουν ένα απεριγράπτο χάλι και να ακούν τους υπουργούς να επικαλούνται τις ελλείψεις σε προσωπικό και να υπόσχονται ότι την επόμενη φορά θα τις έχουν καλύψει. Το Μάη του 2003 η τότε κυβέρνηση δεσμεύτηκε ότι θα κάνει 230 προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Ενα χρόνο μετά, οι κοινοτικοί επιθεωρητές διαπίστωσαν ότι η δέσμευση ήταν της πλάκας και απείλησαν με παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ετσι, η σημερινή κυβέρνηση αναγκάστηκε να προκηρύξει σε δύο δόσεις (Σεπτέμβρη και Δεκέμβρη του 2004)

περίπου 80 με 90 θέσεις, όμως σχεδόν ενάμιση χρόνο μετά το θέμα εξακολουθεί να παραμένει ανοιχτό.

Σπεύδουμε να διευκρινίσουμε, ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες της Κομισιόν δεν λειτουργούν ως προστατίδες της δημόσιας υγείας. Άλλωστε, και στις αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές χώρες τα κενά στον ελεγκτικό μηχανισμό είναι τεράστια και αναπληρώνονται με τη μέθοδο του φασόν (ανάθεση σε ιδιώτες), που μπορούμε να καταλάβουμε σε τι διαπλοκή οδηγεί. Όμως, θέλουν να τηρούνται τουλάχιστον οι τύποι, να υπάρχει ένα μίνιμουμ υπαλλήλων στα κράτη, γιατί αυτό είναι πολύ σημαντικό για τη δημόσια εικόνα της Ευρώπης. Άλλωστε, δεν δείχνουν και καμιά ιδιαίτερη ζέση στο να τιωρήσουν τις κυβερνήσεις που δεν συμμορφώνονται. Στο ζήτημα του βασικού μετόχου, που αφορούσε καπιταλιστικά συμφέροντα, «καθάρισα» την κυβέρνηση Καραμανλή (και το ελληνικό Σύνταγμα) μέσα σ' ένα πεντάμηνο, ενώ στο ζήτημα των κτηνιατρικών ελέγχων μένουν εδώ και μια τριετία στις αρνητικές εκθέσεις, τις προειδοποιήσεις και τις απειλές.

Αυτή είναι, λοιπόν, η εικόνα όταν ογκούται η απειλή της γρίπης των πτηνών. Πώς απαντά η κυβέρνη-

ση; Ο Ε. Μπασιάκος ανακοινώνει την πρόσληψη 100 περίπου συμβασιούχων (με 6μηνη σύμβαση ορισμένου χρόνου), ενώ μιλά και για άλλες 200 προσλήψεις 8μηνητών συμβασιούχων (πάντα εκτός ΑΣΕΠ, με την επίκληση έκτακτων αναγκών, για να βολέυονται και τα «δικά μας παιδιά»). Για ποιες έκτακτες ανάγκες γίνεται λόγος; Δεν έχουμε, αντιπυρική πολιτική που απαιτεί συμβασιούχους δασοπροσβέστες το καλοκαίρι; Εδώ ελεγκτικός μηχανισμός νοσεί βεβηθότατα από τις τεράστιες ελλείψεις (χωρία η διαπλοκή) και αν δεν έχουν έγκαιρα συμπληρώσει τα οργανικά κενά, προσλαμβάνουν 8μηνητες συμβασιούχους, που ετών πραγμάτων δεν μπορούν να προσφέρουν ουσιαστικές υπηρεσίες, ακόμα και αν έχουν τις καλύτερες προθέσεις. Γιατί οι άνθρωποι δεν έχουν την εμπειρία που απαιτείται, ειδικά αν βρεθούν μπροστά σε έκτακτη κατάσταση; Μόλις αποκτήσουν κάποια εμπειρία και προσαρμοστούν στις απαιτήσεις της ειδικευμένης αυτής εργασίας, οι συμβάσεις τους θα τελειώσουν και άλλοι θα κληθούν να τους αντικαταστήσουν σ' αυτή τη σκυταλοδρομία εργασιακής ομηρίας.

Κρίνετε τώρα εσείς, αν έχουμε δίκιο όταν συμπεραίνουμε ότι χώρα είναι απροστάτευτη.

ελέγξουν αποτελεσματικά τη νόσο, καταφεύγουν στον εμβολιασμό, που «κουκουλώνει» τα συμπτώματα και επιτρέπει να πουλούν το κρέας στην αγορά. Αξιοποιούν τη δύναμή τους στις υπηρεσίες της Κομισιόν και καταφέρνουν να βγάλει η Κομισιόν 12 (!) διαδοχικές αποφάσεις μέσα σε μια πενταετία, για τη διαχείριση του χοντρού προβλήματος που αντιμετωπίζουν με τη γρίπη των πτηνών.

Η πρώτη απόφαση βγήκε το Φλεβάρη του 2000 και ενώ επισημαίνει ότι από το Δεκέμβρη του 1999 εμφανίστηκαν σε πολλές περιοχές της Ιταλίας κρούσματα γρίπης των πτηνών, δεν προβλέπει τη λήψη ριζικών μέτρων (καταστροφή σιτηνών, ζώνες επιτήρησης, απαγόρευση εξαγωγών κ.λπ.), αλλά περιορίζεται σε ημίμετρα όπως απολύμανση μεταφορικών μέσων, συσκευασίες μιας χρήσης κ.λπ. Δεν αποφασίζουν καταστροφή πτηνών ούτε για τις επιχειρήσεις στις οποίες εμφανίστηκαν τα κρούσματα!

Το Νοέμβρη του 2000 μηχανεύονται το διαχωρισμό της γρίπης των πτηνών σε χαμηλής και υψηλής παθογονικότητας, μολονότι γνωρίζουν καθαρά ότι αυτός ο διαχωρισμός είναι πολύ επικίνδυνος, γιατί η χαμηλή παθογονικότητα μεταλλάσσεται σε υψηλή, χωρίς μάλιστα να γνωρίζουν τον μηχανισμό της μετάλλαξης. Με την ίδια απόφαση, χωρίζουν την επαρχία Βένετο σε δυο ζώνες και στη μία επιτρέπουν τον εμβολιασμό. Απαγορεύουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο απ' αυτή την επαρχία, αλλά το επιτρέπουν από όλη την υπόλοιπη Ιταλία, παραβιάζοντας ευθέως την οδηγία 40/1992, που ίσχυε και τότε και μέχρι τώρα.

Ενα μήνα αργότερα, βγάζουν νέα απόφαση και επιτρέπουν το εμπόριο ορισμένων προϊόντων και από τις δυο ζώνες της επαρχίας Βένετο! Μετά από οχτώ μήνες, οι Ιταλοί διαβεβαιώνουν ότι η νόσος έχει ελεγχθεί πλήρως και ζητούν νομική άρση των περιορισμών στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Η Κομισιόν βγάζει νέα απόφαση και ικανοποιεί το ιταλικό αίτημα. Τέσσερις μήνες μετά, με νέα απόφαση, αίρονται και άλλοι περιορισμοί.

Οκτώ μήνες αργότερα, τον Ιούλη του 2002, οι ιταλικές αρχές ανακοινώνουν ότι **οι εμβολιασμοί σταμάτησαν** και πως **οι ελεγκοί δεν εντόπισαν γρίπη των πτηνών**. Δηλαδή, το πρόβλημα θεωρείται λήξαν. Η Κομισιόν δέχεται τους ιταλικούς ισχυρισμούς και με δυο αποφάσεις ανοίγει το δρόμο για την πλήρη άρση κάθε περιορισμού των ιταλικών πτηνοτροφικών προϊόντων στην κοινοτική αγορά. Πριν συμπληρωθεί το εξάμηνο, όμως, συγκεκριμένα το Δεκέμβρη του 2002, η Κομισιόν βγάζει νέα απόφαση με την οποία επιτρέπει τον εμβολιασμό και στην επαρχία Βένετο (στις περιοχές που είχαν πλήρη προηγούμενος και σε νέες, που φαίνεται πως επλήγησαν στη συνέχεια, αλλά και σε περιοχές της Λομβαρδίας. **Η γρίπη των πτηνών όχι μόνο δεν είχε εξαφανιστεί με τους εμβολιασμούς αλλά είχε απλωθεί σε μεγαλύτερη έκταση**. Πέντε μήνες μετά το σταμάτημα του εμβολιασμού, η νόσος εμφανίστηκε ακμαιότατη σε μεγαλύτερη έκταση. Εκτοτε, χωρίς ποτέ να μας δώσουν ακριβή εικόνα του προβλήματος, βγαίνουν άλλες τέσσερις αποφάσεις της Κομισιόν που επιτρέπουν τον εμβολιασμό, ενώ παράλληλα αίρονται οι περιορισμοί που αρχικά είχαν μπει για τα προϊόντα από τις περιοχές όπου αναπτύσσονταν προγράμματα εμβολιασμών. Για ποιο λόγο; Μα για να πουλούνται κανονικά τα εμβολιασμένα πουλικά (εδώ στην Ελλάδα φάγαμε μπόλικη εμβολιασμένη ιταλική γαλοπούλα).

Εγινε νομίζουμε σαφές για ποιο λόγο ο εμβολιασμός αναγορεύεται από τη νέα οδηγία σε βασικό εργαλείο αντιμετώπισης της νόσου. Γιατί μόνο έτσι οι καπιταλιστές πτηνοτρόφοι θα εξακολουθούν να πουλούν τα προϊόντα τους και να βγάζουν υπερκέρδη σε βάρος της δημόσιας υγείας.

■ Με αναποτελεσματικούς εμβολιασμούς προσπαθούν να κουκουλώσουν τη γρίπη των πτηνών

Μοναδικός θεός τους το κέρδος

Πλήρης αδιαφορία για τη δημόσια υγεία

Στις 14 Γενάρη του 2006 δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της ΕΕ η νέα οδηγία για τη γρίπη των πτηνών (ΓΠ), που θ' αρχίσει να εφαρμόζεται από τις 4 Φλεβάρη. Στην οδηγία αυτή αναφερθήκαμε τον περασμένο Οκτώβρη του 2006 μέσα από σειρά άρθρων. Μεταξύ των άλλων επισημάναμε τότε, ότι σκόπιμα η οδηγία αυτή δεν συζητιέται στο πλαίσιο του άρθρου 152 της συνθήκης, που αφορά τη δημόσια υγεία, αλλά στο πλαίσιο του άρθρου 37, που αφορά την ΚΑΠ. Γιατί οι Κομισάριοι και τ' άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ βάζουν σε δεύτερη μοίρα την προστασία της δημόσιας υγείας.

Οι εξοικειωμένοι με τα κοινοτικά ζητήματα γνωρίζουν, ότι τις οδηγίες τις συνοδεύουν αιτιολογικές σκέψεις, που είναι κάτι αντίστοιχο με τις εισηγητικές εκθέσεις που συνοδεύουν τα νομοσχέδια στην Ελλάδα. Μέσα απ' αυτές εκφράζεται η φιλοσοφία των οδηγιών. Με την 9η αιτιολογική σκέψη, που προστέθηκε στο κείμενο της οδηγίας κατά τη διάρκεια της συζήτησης, επιβεβαιώνεται στο ακέραιο η άποψή μας, ότι βάζουν σε δεύτερη μοίρα τη δημόσια υγεία. Γράφει η 9η αιτιολογική σκέψη: «Σε κοινοτικό επίπεδο οι κίνδυνοι για την υγεία των ανθρώπων από τους ιούς της γρίπης αντιμετωπίζονται κυρίως με άλλες δράσεις και νομικές πράξεις». Δηλαδή όχι με τη συγκεκριμένη οδηγία, που αφορά μόνο τα πτηνά, λες και τα ζητήματα αυτά δεν είναι αλληλένδετα και δεν θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με ενιαίο τρόπο. Αυτή κι αν είναι κυνική ομολογία, ότι γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τη δημόσια υγεία.

Η οδηγία 40 του 1992, που ενσωματώθηκε στο εθνικό μας δίκαιο με το ΠΔ 31 του 1995, περιλάμβανε και αυστηρές διατάξεις για την καταπολέμηση της ΓΠ, όπως η διάταξη για την καταστροφή όλων των κοτόπουλων και των προϊόντων τους στην περίπτωση που μια επιχείρηση πληγεί από τον ιό της ΓΠ. Παρολαυτά, την περίοδο 1992-2005 η οδηγία αυτή δεν στάθηκε ικανή, παρά τη σχετική αυστηρότητά της, να αποτρέψει την εκδήλωση επιδημιών της ΓΠ στις χώρες της ΕΕ. Την πενταετία 1999-2003 εκδηλώθηκαν επιδημίες στην Ιταλία, τη Γερμανία, το Βέλγιο και την Ολλανδία. Στην τελευταία χώρα, μάλιστα, είχαμε και 89 κρούσματα σε ανθρώπους εκ των οποίων το ένα ήταν θανατηφόρο, όπως έχουμε ξαναγράψει, αναφερόμενοι σε επίσημα κοινοτικά έγγραφα.

Οι μαζικές καταστροφές των κοτόπουλων και των προϊόντων τους στις χώρες αυτές της ΕΕ, προκειμένου να εξαλειφθούν οι επιδημίες, δυσσάρεστησε τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, γιατί είχε σαν αποτέλεσμα τη μεγάλη επιβάρυνση του κοινοτικού προϋπολογισμού, προκειμένου να

αποζημιωθούν οι ιδιοκτήτες των καπιταλιστικών πτηνοτροφικών επιχειρήσεων. Ακόμη και το Ελεγκτικό Συνέδριο της ΕΕ έβαλε ζήτημα σημαντικής επιβάρυνσης του κοινοτικού προϋπολογισμού.

Οι Κομισάριοι ανέλαβαν «να βάλουν τάξη» στις δαπάνες του κοινοτικού προϋπολογισμού, συντάσσοντας μια νέα οδηγία για τη ΓΠ, που αναστρέφει εκ βάθρων την προηγούμενη. Το Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας των 25 κρατών της ΕΕ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που συμμετείχαν στη συζήτηση του κειμένου της Κομισιόν, το υιοθέτησαν στο σύνολό του. Αν είχαμε χώρο, θα μπορούσαμε να αναφέρουμε και περιπτώσεις που προστέθηκαν και άλλες πιο ευνοϊκές για την καπιταλιστική ασυδοσία διατάξεις. Οι Κομισάριοι είχαν το θράσος να βγουν και να δηλώσουν, μέσω της 4ης αιτιολογικής σκέψης του σχεδίου της νέας οδηγίας, ότι «τα μέτρα που ορίζονται στην οδηγία 40 του 1992 πρέπει να αναθεωρηθούν εκ βάθρων».

■ Οι εμβολιασμοί αναγορεύονται σε κύριο μέσο καταπολέμησης της ΓΠ

Στο άρθρο 16 της παλιάς οδηγίας αναφερόταν:

«Ο εμβολιασμός κατά της γρίπης των ορνίθων με εμβόλια τα οποία έχει επιτρέψει η αρμόδια αρχή δύναται να πραγματοποιείται μόνο ως συμπλήρωμα των μέτρων ελέγχου που λαμβάνονται κατά την περίοδο εμφάνισης της ασθένειας». Το κύριο από τα μέτρα ελέγχου είναι, όπως κατά κόρο έχουμε αναφέρει, η καταστροφή όλων των κοτόπουλων και των προϊόντων τους στις πτηνοτροφικές επιχειρήσεις που έχει εκδηλωθεί η ΓΠ. Οσον αφορά τους εμβολιασμούς, έχει αποδειχτεί μετά την πεντάχρονη χρήση τους στην Ιταλία, αλλά και σε χώρες της Απω Ανατολής (βλέπε αναλυτικά στη διπλανή σελίδα), ότι όχι μόνο δεν είναι συμπληρωματικό μέτρο καταπολέμησης της ΓΠ αλλά και δημιουργούν τεράστια προβλήματα.

Οι Κομισάριοι τώρα κάνουν τη μεγάλη ανατροπή και αναγορεύουν τους εμβολιασμούς σε κύριο μέσο καταπολέμησης της ΓΠ. Απολαύστε τους μέσα από την ανάγνωση αποσπασμάτων της οδηγίας για τους εμβολιασμούς, επείγοντες και προληπτικούς.

«Οι υπάρχουσες γνώσεις δείχνουν ότι ο εμβολιασμός μπορεί να είναι χρήσιμος όχι μόνο ως άμεσο μέτρο σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, αλλά επίσης και ως μακροπρόθεσμο μέτρο για την πρόληψη της νόσου σε

περιπτώσεις υψηλότερου κινδύνου» (20ή εισηγητική σκέψη). Όχι μόνο διαγράφουν τις φοβερές συνέπειες που υφίστανται ακόμη οι Ιταλοί, και μαζί μ' αυτούς οι ευρωπαϊκοί λαοί, από την πεντάχρονη χρήση των εμβολιασμών στην Ιταλία, αλλά φτάνουν στο αισχρό σημείο να ισχυρίζονται ότι οι υπάρχουσες γνώσεις δείχνουν ότι ο εμβολιασμός είναι χρήσιμος. Διαγράφουν ακόμη τις απόψεις ενός έγκυρου επιστημονικού κέντρου, όπως είναι το γερμανικό Ινστιτούτο Φρίντριχ Ζέφλερ, για την αναποτελεσματικότητα των εμβολιασμών (βλέπε αναλυτικά, επίσης στη διπλανή σελίδα). Ακόμη, θεωρώντας τον εμβολιασμό και όχι την καταστροφή των κοτόπουλων και των προϊόντων τους ως άμεσο μέτρο για την καταπολέμηση της ΓΠ που θα εκδηλωθεί σε μια επιχείρηση, τον αναγορεύουν εμμέσως πλην σαφώς σε κύριο μέσο καταπολέμησης της ασθένειας. Η σκοπιμότητα είναι προφανής. Θέλουν να ανακουφίσουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό από τις απαραίτητες δαπάνες και το κυριότερο θέλουν να διοχετεύσουν στην αγορά τα εμβολιασμένα κοτόπουλα, για να μην υποστούν πλήρως οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις (χώρια τα κέρδη που θα βγάλουν οι φαρμακοβιομηχανίες). Για να καθησυχάσουν, λοιπόν, τους λαούς της ΕΕ, ισχυρίζονται ότι ο εμβολιασμός είναι χρήσιμος. Εκεί, όμως, που ξεπερνούν κάθε όριο ξετσιπωσιάς είναι όταν αναγορεύουν τον εμβολιασμό σε μακροχρόνιο και κύριο μέτρο για την πρόληψη της ΓΠ, όταν είναι γνωστό ότι ο εμβολιασμός πρέπει να γίνεται για μικρό χρονικό διάστημα και όταν έχει μεσολαβήσει η ιταλική εμπειρία, όπου η πτηνοτροφία μπήκε σε μια αδιέξοδη κατάσταση ως συνέπεια της μακροχρόνιας χρήσης του εμβολιασμού.

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε, ότι ο εμβολιασμός πρέπει να γίνεται όταν στο εσωτερικό μιας χώρας μία ή περισσότερες πτηνοτροφικές επιχειρήσεις πλήττονται από τη ΓΠ και μόνο ως συμπληρωματικό μέσο. Τώρα, όμως, με τη νέα οδηγία, μπορεί ένα κράτος μέλος να προχωρήσει σε επείγοντα εμβολιασμό ακόμη και στις περιπτώσεις που πληγούν επιχειρήσεις σε κοντινή χώρα της ΕΕ ή σε γειτονική τρίτη χώρα (π.χ. Τουρκία). Επίσης, τώρα, ένα κράτος μέλος, κατά παρέκκλιση, μπορεί να προχωρεί σε επείγοντα εμβολιασμό και να παίρνει εκ των υστέρων την έγκριση από την επιτροπή της Κομισιόν που είναι επιφορτισμένη μ' αυτό το καθήκον.

Οι Κομισάριοι φρόντισαν να συμπεριλάβουν στο κύριο σώμα της οδηγίας και στα παραρτήματά της διατάξεις με τις οποίες επιτρέπεται το κρέας του εμβολιασμένου κοτόπουλου και άλλα προϊόντα του να διακινούνται σε όλες τις χώρες της

ΕΕ. Είναι φανερό ότι δεν σκέφθηκαν μόνο την επιβάρυνση του κοινοτικού προϋπολογισμού, πριν αποφασίσουν να ανατρέψουν εκ βάθρων την ισχύουσα οδηγία 40, αλλά και το ότι οι μεγάλες καπιταλιστικές πτηνοτροφικές μονάδες θα πληγούν από το μέτρο της καταστροφής των μολυσμένων κοτόπουλων, γιατί θα χάσουν τις αγορές στην ΕΕ και σε τρίτες χώρες.

Με όσα αναφέρουμε σ' αυτό το αφιέρωμα γίνεται φανερό, ότι ο κίνδυνος από τη ΓΠ δεν διαφοροποιείται ανάλογα με τη δυναμικότητα των πτηνοτροφικών επιχειρήσεων. Ο μύθος ότι κινδυνεύουν λιγότερο οι οργανωμένες μονάδες και ότι ο κίνδυνος εντοπίζεται κυρίως στις οικοσπιτες, όπως ισχυρίζονται διάφοροι καθηγητάδες που έχουν κατακλύσει τα ΜΜΕ το τελευταίο χρονικό διάστημα, καταρρίπτεται από το παράδειγμα των επιδημιών που έχουν πληξει τις οργανωμένες μονάδες σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες. Η ΓΠ δεν «χτύπησε» κοτέτσια αγροτών, όπως στο τουρκικό Κουρδιστάν, αλλά οργανωμένες κατά το καπιταλιστικό πρότυπο πτηνοτροφικές μονάδες. Άλλωστε, αν επρόκειτο για τις αλιανιές κοτούλες του μικροαγρότη, οι Κομισάριοι δεν θα είχαν κανένα ενδοιασμό να διατάξουν την ολοσχερή καταστροφή τους. Μηχανεύτηκαν το νέο κανονισμό και αναγόρευσαν τον εμβολιασμό σε κύριο μέσο αποτροπής της νόσου ακριβώς επειδή πρόκειται για τις καπιταλιστικές πτηνοτροφικές επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως μεγέθους.

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε και σ' άλλους κινδύνους που διατρέχουμε από τις πολλές παρεκκλίσεις που εισάγονται με τη νέα οδηγία και με τις οποίες θα τρώμε ακόμα και κρέας κοτόπουλου μολυσμένου από τη ΓΠ, όμως ο χώρος δεν το επιτρέπει. Άλλωστε, στους κινδύνους αυτούς έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενα φύλλα και θα εξακολουθήσουμε να το κάνουμε. Οι Κομισάριοι και οι κυβερνήσεις των 25 κρατών της ΕΕ έχουν βάλει σε άμεση προτεραιότητα να προχωρήσουν πολύ σύντομα σε επείγοντες εμβολιασμούς, γιατί η επιδημία που πλήττει την Τουρκία θα συνεχιστεί για καιρό ακόμα. Αδιαφορώντας για τη δημόσια υγεία και για τους κινδύνους στους οποίους εκθέτουν τους λαούς της Ευρώπης, ενδιαφέρονται μόνο για τα κέρδη των καπιταλιστών που παρράγουν, επεξεργάζονται και εμπορεύονται πτηνοτροφικά προϊόντα. Υπενθυμίζουμε, λοιπόν, ότι ο εμβολιασμός δεν καταπολεμά τη ΓΠ, αλλά καθυστερεί την εκδήλωση των κλινικών συμπτωμάτων στα ζώα που έχουν πληγεί από τη νόσο.

Γεράσιμος Λιόντος

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 15η συνεδρίαση Πέμπτη, 19.1.06

Πού παίρνονται οι αποφάσεις, στο δικαστήριο ή κάπου αλλού; Με το ερώτημα αυτό βρέθηκε αντιμέτωπο το πενταμελές έκτακτο τρομοδικείο με την έναρξη της συνεδρίασης. Το έθεσε η Γιάννα Κούρτοβικ. Το έθεσε όχι ρητορικά και για δημιουργία εντυπώσεων, αλλά στηριγμένη σε απράνταχτα στοιχεία.

Η συνηγορία επανέφερε το ζήτημα του τρόπου με τον οποίο διορίστηκαν συνηγοροί του αποχωρήσαντα Α. Γιωτόπουλου. Θύμισε αυτά που είχαν διαμειφθεί στην προηγούμενη συνεδρίαση, στην οποία η ίδια και άλλοι συνηγοροί είχαν αποδείξει ότι οι συγκεκριμένοι δικηγόροι κακώς διορίστηκαν. Το δικαστήριο είχε απαντήσει τότε, ότι διόρισε τους συνηγορούς από τον ετήσιο κατάλογο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, αγνοώντας τις επισήμανσεις των συνηγορών, ότι ο νόμος έχει αλλάξει και προβλέπει πως ο ΔΣΑ συντάσσει μηνιαίο και εβδομαδιαίο κατάλογο, από τον οποίο τα δικαστήρια πρέπει να διορίζουν τους συνηγορούς κατ' απόλυτη αλφαβητική σειρά. Η Γ. Κούρτοβικ δήλωσε ότι για το συγκεκριμένο ζήτημα απευθύνθηκε στον ΔΣΑ, ο οποίος της απάντησε με έγγραφο του, το οποίο η συνηγορία διάβασε και κατέθεσε στο δικαστήριο. Το έγγραφο είναι καταπέλτης. Αναφέρει ότι ο ΔΣΑ έχει συντάξει ετήσια κατάσταση δικηγόρων που έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν να περιληφθούν στην παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας (άσχετο προς τη συγκεκριμένη υπόθεση). Για τους αυτεπάγγελτους διορισμούς, αναφέρει το έγγραφο του ΔΣΑ, συντάσσεται και κατατίθεται στους προϊσταμένους των δικαστηρίων εβδομαδιαία κατάσταση, ενώ αναφέρει ότι η κατάσταση από την οποία έπρεπε να γίνει ο διορισμός στη συγκεκριμένη δίκη κατατέθηκε στις 14 Δεκέμβρη. Αυτή η κατάσταση, σημείωσε η Γ. Κούρτοβικ, περιλαμβάνει ονόματα δικηγόρων που αρχίζουν από «Το» και τελειώνουν στο όνομα Τσακίρογλου. Δεν υπάρχει ετήσια κατάσταση, δεν προβλέπεται από το νόμο, κατέληξε η συνηγορία. Κατάθετω για τα πρακτικά και το απαντητικό έγγραφο του ΔΣΑ και την εβδομαδιαία κατάσταση βάσει της οποίας θα έπρεπε να γίνει ο διορισμός και διατυπώνω το ερώτημα: πού παίρνονται οι αποφάσεις και πού θα παίρνονται οι αποφάσεις;

Η εισαγγελέας, στην οποία έδωσε το λόγο ο πρόεδρος, αποφάνθηκε ότι δεν υπάρχει καμιά ζήτηση για το οποίο πρέπει να μιλήσει! Για να εισπράξει την απορία της Γ. Κούρτοβικ, πώς είναι δυνατόν να αποκαλύπτεται παράνομος διορισμός και αυτή να δηλώνει ότι δεν την αφορά. Παρέμβαση έκανε και ο Δ. Κουφοντίνης. Είναι δυνατόν -είπε- να μη σας ακρορά αυτό το ζήτημα; Στην αρχή της διαδικασίας ζητήσατε -είπε απευθυνόμενος στον πρόεδρο- ηπιότητα, όμως εκείνο που βλέπω είναι ότι παραβιάζετε ακόμα και τους τύπους και βέβαια τους δικούς σας νόμους. Τίθεται σοβαρότατο ζήτημα και για σας και για την εισαγγελέα. Αυτά προς το παρόν.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας δήλωσε ότι εκπληρώσει από αυτό το έγγραφο του ΔΣΑ! Φαίνεται ότι ο Παζίνος... τρελάθηκε και δεν ξέρει τι λέει. Όχι, δεν το είπα αυτό ο εισαγγελέας, εμείς το λέμε. Όταν πρόκειται να δικαιολογηθεί μια παράνομη απόφαση (έμαζαν και βρήκαν τρεις πρόθυμους να αποδεχτούν το διορισμό και αυτούς διόρισαν), βγάζουμε παρανοϊκό τον ΔΣΑ.

Στο ζήτημα τοποθετήθηκε ο Γ. Γκουντούνας, μολοντί ο πρόεδρος προσπάθησε να μην του δώσει το λόγο, γιατί -όπως είπε- το θέμα δεν τον αφορά! Με αφορά, απάντησε ο συνηγορος, γιατί η δίκη είναι ενιαία, δεν γίνονται παράλληλες δίκες. Και ανέπτυξε την άποψή του. Χρήσιμη ήταν μια επισήμανση του Φρ. Ραγκούσης. Η διάταξη αυτή -είπε- θεσπίστηκε για να αποφευχθεί ένας σύγχρονος διαδρομισμός. Υπήρχαν διαμαρτυρίες για δικηγόρους που εμφανίζονταν στα ακροατήρια και κυνηγούσαν το διορισμό τους σε υποθέσεις και γι' αυτό κα-

ταργήθηκε ο ετήσιος κατάλογος και θεσπίστηκε ο εβδομαδιαίος, ώστε να διορίζονται με τη σειρά όλοι οι δικηγόροι και να αποφεύγεται ο διαδρομισμός.

Εν προκειμένω, συμπληρώνουμε εμείς, δεν έχουμε διορισμό διαδρομιστών, αλλά προθύμων να διοριστούν. 'Η μήπως προθυμία και διαδρομισμός πάνε παρ'εξά; Ο πρόεδρος, σαν να μην έτρεξε τίποτα, χωρίς κανένα σχόλιο για το έγγραφο-καταπέλτη του ΔΣΑ, χωρίς να προσπαθήσει να υπερασπιστεί την παράνομη απόφασή του, ζήτησε να συνεχιστεί η διαδικασία. Προηγούμενος, απαντώντας στον Δ. Κουφοντίνη, είχε πει -με το γνωστό ήρεμο και απαθές ύφος του- ότι έτσι αποφάσισε το δικαστήριο και, περὶ τούτου, δεν έχει να δώσει λογαριασμό σε κανένα!

Στη συνέχεια, ο Γ. Γκουντούνας, διακοπτόμενος συνεχώς από τον πρόεδρο, δήλωσε ότι εξουσιοδοτήθηκε από τον Σάββα Ξηρό να καταθέσει μια δήλωσή του στο δικαστήριο και να υποβάλει αίτηση αναστολής εκτέλεσης της ποινής. Ο πρόεδρος δεν επέτρεψε στον συνηγορο να διαβάσει το περιεχόμενο της αίτησης, η δε εισαγγελέας δήλωσε -με προκλητικό τρόπο- ότι κάποιος συνηγορος εφαρμόζουν σχέδιο παρελκυσής της δίκης, ότι ο συνηγορος του Σάββα Ξηρού θα έπρεπε να υποβάλει το αίτημα αναστολής εκτέλεσης της ποινής στην Εισαγγελέα Εφετών και όχι στο δικαστήριο και γι' αυτό το αίτημα πρέπει να απορριφθεί. Το δικαστήριο επιφυλάχτηκε να απαντήσει.

Στη συνέχεια, ο Ιππ. Μυλωνάς υπέβαλε ένσταση μη νόμιμης κλήτευσης του εντολέα του Β. Τζωρτζάτου. Όπως σημείωσε, η ένσταση είχε υποβληθεί και πρωτοδίκως και απορρίφθηκε από το δικαστήριο με διάσκεψη διέππου επί της έδρας, γεγονός που είχε σχολιαστεί αρνητικά και από τον Τύπο της εποχής. Με τη γνωστή νομική του επάρκεια, ο κ. Μυλωνάς αναφέρθηκε στη βιβλιογραφία, στη νομολογία του Αρείου Πάγου και εκτεταμένα στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που απαιτεί οι κλήσεις των κατηγορουμένων να αναφέρονται αναλυτικά τα αδίκημα για τα οποία κατηγορούνται, ώστε αυτοί να γνωρίζουν ποια ακριβώς είναι η κατηγορία και να προετοιμάσουν την υπεράσπισή τους. Η κλήση που επιδόθηκε στον Τζωρτζάτο αναφέρει απλά τους νόμους για την παραβίαση των οποίων κατηγορείται, χωρίς καμιά αιτιολογία, όπως απαιτείται. Ο συνηγορος αναφέρθηκε αναλυτικά στο γεγονός ότι για τον Τζωρτζάτο δεν υπάρχει καμιά κατηγορία για συμμετοχή σε πράξεις μετά το 1992, όμως το κατηγορητήριο τον κατηγορεί ως μέλος της 17Ν μέχρι τη στιγμή της σύλληψής του, χωρίς πούθενά να αναφέρει από ποια στοιχεία προκύπτει αυτό.

Η εισαγγελέας, χωρίς καμιά ειδική απάντηση στην εμπειριστατωμένη επιχειρηματολογία του συνηγορού, ζήτησε να απορριφθεί η ένσταση, ενώ το δικαστήριο και πάλι επιφυλάχτηκε (έγινε φανερό η σπουδή του προέδρου να προχωρήσει η διαδικασία, χωρίς διακοπές για αποφάσεις, γεγονός που εκτιμούμε ότι προεξοφλεί τη ρίψη των ενστάσεων στον κάλαθο των αχρήστων).

Αμέσως μετά, χωρίς ανάσα, μπήκαμε σε μια από τις βασικότερες ενστάσεις, αυτή που αφορά την ακυρότητα των προανακριτικών απολογιών των κατηγορουμένων. Πρώτος αγόρευσε ο Ιππ. Μυλωνάς, που εισαγωγικά έκανε έναν υπαινιγμό κατά του Δ. Κουφοντίνη, λέγοντας ότι αυτοί που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη πρέπει να τοποθετηθούν για τις προανακριτικές καταθέσεις. Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στα βασανιστήρια που υπέστη ο εντολέας του, ώστε να υπογράψει μια απολογία που άλλοι ετοιμάσαν και την έβαλαν μπροστά του. Για την πληρότητα της τοποθέτησής του -όπως είπε- ξεκίνησε από την αρχή, από το έγκλημα του «Ευαγγελισμού», από την παράνομη ανάκριση του πολυτραυματία και υπό την επίρρηση ουσιών -όπως ο ίδιος έχει καταγγείλει- Σάββα Ξηρού. Καθώς ο συνηγορος αναφερόταν αναλυτικά σ' αυτό το ζήτημα, που έχει μεγάλη σημασία για τον εντο-

λέα του, γιατί -όπως είπε- έτσι αποκαλύπτεται ότι δεν ήταν ο Τζωρτζάτος αυτός που πρώτος «τα είπε όλα στην Αντιτρομοκρατική», αλλά αυτό που φέρεται να είπε ο Τζωρτζάτος είναι μια κατασκευή που έγινε με βάση την παράνομη ανάκριση του Σ. Ξηρού και τα όσα είπε ή δεν είπε σ' αυτή, ο πρόεδρος παρενέβη, παρατηρώντας ότι ο Σ. Ξηρός τα έχει συνολογώσει όλα, σχετικά με τη συμμετοχή του στις διάφορες ενέργειες, και έχει πει μόνο ότι δεν ισχύουν αυτά που αναφέρονται στους συγκεκριμένους του! Κατά την εκτίμησή μας, ο πρόεδρος εκείνη τη στιγμή ήταν σαν να μας έλεγε την απόφαση: ανήγαφο της πρωτόδικης.

Συνεχίζοντας, ο Ι. Μυλωνάς αναφέρθηκε στα δημοσιεύματα της εποχής, που αποκάλυπταν τις καθημερινές επισκέψεις και «συζητήσεις» του Διώτη με τον Σάββα στον «Ευαγγελισμό», πάντα νύχτα, οι οποίες μάλιστα βιντεοσκοπούσαν, όπως αναφέρεται σε δημοσίευμα της Ι. Μάνδρου στο «Βήμα», αλλά και στη συνέντευξη-αφιέρωμα που η ίδια δημοσιογράφος πήρε από τον Διώτη και δημοσιεύτηκε στο «Βημαγazine», στα οποία αναφέρθηκε αναλυτικά. Υπέβαλε δε αίτημα να κληθεί ως μάρτυρας η Ι. Μάνδρου, για να πει πώς και από ποιον πληροφορήθηκε για τη βιντεοσκόπηση των «εξομολογήσεων» του Σάββα στον Διώτη και αν γνωρίζει πού βρίσκεται το υλικό αυτής της βιντεοσκόπησης, ώστε να αναζητηθεί και να προβληθεί στο δικαστήριο. Νέα διακοπή από τον πρόεδρο, που παρατήρησε στο συνηγορο ότι στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν απεδείχθη ότι έγινε βιντεοσκόπηση! Ο πρόεδρος, που δικάζει έφεση κατά της απόφασης του προηγούμενου δικαστηρίου, δέχεται α priori όλα αυτά η απόφαση περιλαμβάνει! Ο Ι. Μυλωνάς απάντησε στον πρόεδρο ότι, σύμφωνα και με την πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου, στο δεύτερο βαθμό εξετάζονται από την αρχή τα πάντα. Νομικά είσατε υποχρεωμένοι να ξεχάσετε την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, κατέληξε. Πλην, όμως, τα νομικά αυτονόητα μάλλον δεν έχουν θέση σ' αυτές τις σημαντικές πολιτικές δίκες. Αυτό αποδεικνύει το περιεχόμενο των δυο διακοπών του προέδρου στη διάρκεια της αγόρευσης Μυλωνά.

Μετά το διάλειμμα των 12:00, ο πρόεδρος ανακοίνωσε την απόρριψη του αιτήματος για ανάκληση του διορισμού συνηγορών στον Α. Γιωτόπουλο, καθώς και της αίτησης αναστολής εκτέλεσης της ποινής του Σάββα Ξηρού (δεν πάρθηκε απόφαση για την ένσταση ακυρότητας της κλήσης του Τζωρτζάτου) και ζήτησε από τον Ι. Μυλωνά να συνεχίσει, εκθέτοντας τα σχετικά με τα βασανιστήρια που υπέστη ο εντολέας του, τα οποία θα στηρίζουν το αίτημά του να ακύρωση της προανακριτικής του κατάθεσης. Ο συνηγορος απάντησε ότι δεν μπορούν όλα τα ζητήματα να ριχτούν φίρδην-μήγδην σ' ένα σακούλι, αλλά πρώτα να ολοκληρωθούν οι τοποθετήσεις σχετικά με τις προανακριτικές καταθέσεις του Σ. Ξηρού και μετά να τεθούν, ως αυτοτελές ζήτημα, τα βασανιστήρια στον Β. Τζωρτζάτο. Ο πρόεδρος επέμενε να μιλήσει ο συνηγορος και για τον Τζωρτζάτο, όμως αυτός είπε ότι δεν έχει μαζί του τα στοιχεία που θέλει να χρησιμοποιήσει, γιατί δεν φανταζόταν ότι θα ανακατεύονταν όλα τα ζητήματα. Επέμεινε, ότι ο ίδιος πήρε το λόγο για να κάνει μόνο μια εισαγωγή και να αναφερθεί στις προανακριτικές καταθέσεις του Σ. Ξηρού και ότι περιμένει να προηγηθούν οι συνάδελφοί του και μετά να συνεχίσει με το ζήτημα των βασανιστηρίων του Β. Τζωρτζάτου, το οποίο θα προβληθεί ως αυτοτελής ισχυρισμός. Ο Φρ. Ραγκούσης διαμαρτυρήθηκε για την παραβίαση της σειράς και επέκρινε τον Ι. Μυλωνά, δηλώνοντας ότι δεν δέχεται να καθορίζει αυτός τη δικονομική τάξη με ένα στίλ του τύπου «πρώτα θα μιλήσω εγώ, μετά οι άλλοι, μετά πάλι εγώ». Υπήρξε ένταση, γιατί ο Φρ. Ραγκούσης χρησιμοποίησε ειρωνικές εκφράσεις («εδώ είναι Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων και όχι Μυλωνοδικείο το Ηπποκράτειο»), ο Ι. Μυλωνάς

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΗ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ζω ένα δράμα! Έχω περιέλθει σε δεινή θέση, αφού πριν λίγες μέρες έμαθα ότι είμαι φορέας της νόσου των φτηνών! Η ζωή μου αναστατώθηκε κι ανατράπηκε εκ βόθρων, από κείνη την άσχημη στιγμή... όμως ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Τις άγριες μέρες των Χρεωστούγεννων (όρος κατατεθείς από τον σ. Βασιλή), όπως όλοι οι Έλληνες, πήρα κι εγώ ένα εμποροδάνειο. Κάτι που μου επέτρεψε να βολτάρω σε όλα τα εμπορικά κέντρα, ανάμεσα σε πολλά πουλερικά και να αποκτήσω όλα εκείνα τα αγαθά που σου επιτρέπουν να διάγεις το δωδεκαήμερο ως καλικάντζαρος κι ακόμα καλύτερα. Δέντρα, λαμπιόνια, στολίδια, γαλοπούλες, χοιρινό, γλυκά, όλα εκείνα που ως τα Φώτα τα πετάς ή τα αφοδεύεις.

Εγώ λοιπόν, που πέρασα δια τυρός και σιδήρου δίπλα από φτιασιδωμένες κότες, εγώ που κατανάλωσα γαλοπούλες και πάπιες γεμιστές, βρέθηκα να έχω τη νόσο των φτηνών. Από την ατυχή σκέψη ενός φίλου, που θεώρησε καλό να με εκθέσει στον υιό των φτηνών, δωρίζοντάς μου (μέσω της γνωστής διαδικασίας με τον άγιο Βασιλή) ένα βιβλίο. Συγγραφέας ο Γιώργος Καραμπελιάς και τίτλος «Ενοπλη πάλη και εναλλακτικό κίνημα». Το βιβλίο το είχα διαβάσει όταν ήμουν μικρός, αλλά βρήκα την ευκαιρία να το ξαναδιαβάσω και τώρα που μεγάλωσα.

Ξεφτιλιζόντας το, το βλέμμα μου έπεσε στη φράση: «Μια πεσιμιστική, θανατηφόρα εκδοχή της επανάστασης, τελική συνέπεια του παραδοσιακού μαρξισμού - λενινισμού οδηγεί στο θάνατο, την απογοήτευση, τον νιχιλισμό... Ο ψευδομαρξισμός, συντείνει στην απογοήτευση».

Πριν προλάβω να σκεφτώ, διαβάζω: «Στην Ελλάδα, η εποχή του σοσιαλισμού και του επαναστατικού σοσιαλισμού έχει τελειώσει». Στο σημείο αυτό ένωσα την πρώτη ζαλάδα και άσχημες τάσεις στο στομάχι μου. Αρχικά το λιγοστό μυαλό μου πήγε στο ενδεχόμενο μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης, όμως σύντομα θυμήθηκα πως είμαι άντρας κι απέκλεισα ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Εσφριξα τα δόντια και συνέχισα την ανάγνωση: «Η Αλληλεγγύη στην Πολωνία είναι ένα αυθεντικά εναλλακτικό κίνημα και μάλιστα το μαζικότερο εναλλακτικό».

Δέκομαι την ανάγνωση για να φτιάξω ένα κοκτέιλ φασκόμυλο - χαμομήλι - μέντα και συνέχεια με ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

«Την κατάκτηση του 40ωρου δεν την έφεραν οι εργατικοί αγώνες, αλλά η προσαρμογή στο νομικό καθεστώς της ΕΟΚ», διάβασα. Στο σημείο αυτό άρχισε να μειώνεται η ακοή μου, να κουφαίνομαι με λίγα λόγια, παρ' όλα αυτά - διψασμένος για μάθηση - συνέχισα ακάθεκτος: «Το λόγο του Μάη του '68, τον έφεραν στην Ελλάδα η Μαργαρίτα Παπανδρέου, ο Κώστα Λαλιώτης, ο Ανδρέας Παπανδρέου».

Όσο λυνόταν οι μεγάλες επαναστατικές απορίες μου, τόσο ανέβαινε ο πυρετός. Κι επειδή είχα διαβάσει, τόσο στο Νευροστάση όσο και στον Ανελεύθερο Ρύπο, τα συμπτώματα της νόσου των φτηνών (μέσα από όλες τις καθησυχαστικές ανακνώσεις των πτηνιάτρων), άρχισα να υποπτεύομαι πως δεν είμαι καθόλου καλά. Το πρώτο φτέρνισμα ήρθε να επιβεβαιώσει τους φόβους μου, την ώρα που διάβαζα πως «οι άνθρωποι δεν χρειάζονται πια τα κινήματα εκείνης της εποχής, οι κατακτήσεις τους είναι ενσωματωμένες στην κοινωνική πραγματικότητα της Ελλάδας». Επειδή η συμπτωματολογία εξελίχθηκε ραγδαία (είμαι επιρρεπής σε κολητικές και πολιτικές νόσους, λόγω γηγενούς οκνηρίας του ανοσοποιητικού μου συστήματος), άρχισα να βγάζω φτερά και πούπουλα και το πρώτο κακάρισμα έκανε την εμφάνισή του. Ωστόσο, διψασμένος για πάθηση και μάθηση, συνέχισα την ανάγνωση!

«Από την μία μειώθηκε το επίπεδο βίας του κράτους κι από την άλλη εξαπλώθηκε η βίαιη συμπεριφορά στην κοινωνία και τα κοινωνικά κινήματα». Αυτό ήταν, είχα καταλάβει! Κατέβασα το κεφάλι, συντετριμμένος για την κακή συμπεριφορά κάποιων εξ' εμών. Το τελευταίο εδάφιο του βιβλίου, μου κατέδειξε ολόγυμνη και περιλαμπρη την αλήθεια (ποια Ρομέρο βρε ήλιθι;) «Οι σφαιρές τους δεν είναι βέβαια αρκετές ούτε να χτυπήσουν το κράτος, ούτε την καρδιά του, μπορούν όμως να χτυπήσουν - εξοστρακίζόμενες - το επαναστατικό κίνημα».

Ετσι εξηγείται. Είχαμε χτυπηθεί από σφαιρές συντρόφων! Ετσι (ξανα)γράφεται η ιστορία, έτσι συγχύζεται και πάθαμε ότι κι ο Ντουρούτι. Εκλεισα το βιβλίο, ακριβώς είκοσι χρόνια μετά από την πρώτη φορά που το είχα ξανακλείσει ενώ το πρώτο ρίγος έκανε την εμφάνισή του. Είχα πια στα σίγουρα προσβληθεί από τη νόσο των φτηνών. Οι εξετάσεις που ακολούθησαν (έδωσα στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ), επιβεβαίωσαν τις υποψίες μου. Θα κουβαλούσα τη νόσο ως φορέας, με ταξιδιωντάς την στους γύρω μου. Προτίμησα να κάνω την αρχή από εσάς, πιστός στην φιλοσοφία του βιβλίου: «Αν δεν σου κολλήσει τη νόσο ο φίλος, ποιος θα σου την κολλήσει; Ο ξένος;».

Δεν έχω τίποτα άλλο να προσθέσω, παιδιά μου. Μόνο μια συμβουλή: Μακριά από κοτέτσια και πουλερικά, μέχρι να περάσει ο κίνδυνος της νόσου των φτηνών.

Χρ. Δολαριογιαννάκης

Δεκαπέντε χρόνια ζεστή φιλοξενία, σφαίρες, απελάσεις, και μαύρη εργασία

Το σύνθημα είναι από την αντιρατσιστική πορεία της περασμένης Κυριακής στην Αθήνα, με αφορμή το άγριο ρατσιστικό έγκλημα που έγινε στο Ρέθυμνο. Μια δολοφονία που τη διαχειρίστηκαν με προκλητικό τρόπο τα κανάλια και το σύνολο σχεδόν των ΜΜΕ. Ενα στυγερό ρατσιστικό έγκλημα το οποίο προσπάθησαν να συγκαλύψουν τοπικοί φορείς. Να το δικαιολογήσουν, μπουλιάζοντας με νέο ρατσιστικό δηλητήριο τους εργαζόμενους, αρκετοί δημοσιογράφοι, δημοσιογράφοι, πολιτικοί. Η προοδευτική διανόηση επιτόησε για άλλη μια φορά την νήσσαν. Ακουσε, ανατρίχιασε, είπε και καμιά κουβεντούλα για ξεκάφρωμα και άλλαξε πλευρό.

Πολλές φορές, όταν σχολιάζουμε αυτά τα εγκλήματα, λέμε ότι είναι η κορυφή του παγόβουνου. Σωστά. Πολύ σωστά. Το παγόβουνο μας το παρουσίασε με έναν τρόπο η έρευνα της VPRC για λογαριασμό του ΣΚΑΪ. Για το τι λένε οι Έλληνες για τη στυγερή δολοφονία του νέου παλακαριού (και την κακοποίηση του άρρωστου πατέρα του), που δεν είχε καν προσωπική σχέση με την φασαρία που προηγήθηκε του εγκλήματος. Σγά

το πράμα, Αλβανός ήταν, κατά τα ΜΜΕ. Η έρευνα, λοιπόν, δείχνει ότι το 32% λένε ότι φταίει και οι Αλβανοί (ποσοστό που μετατρέπεται στο εντυπωσιακό 46% για τις ηλικίες 18-24 ετών). Ακόμα ανησυχητικότερο, όμως, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το 24% που δεν απαντά, δεν παίρνει θέση, δεν ξέρει, δεν είδε, δεν άκουσε τίποτα.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε αν η έρευνα είναι αντιπροσωπευτική των αντιλήψεων, των απόψεων των Ελλήνων εργαζόμενων. Είναι σίγουρο, όμως, ότι η ρατσιστική μόλυνση έχει κάνει μεγάλη ζημιά, γεγονός που πρέπει να παρθεί σοβαρά υπ' όψη.

Η έρευνα, όμως, δείχνει τη μια πλευρά του παγόβουνου. Η συγκέντρωση της Κυριακής παρουσίασε και την άλλη, που και αυτή είναι πολύ ανησυχητική. Πολύ λίγοι Αλβανοί βγήκαν στο δρόμο για να διαμαρτυρηθούν. Ελάχιστοι άλλοι μετανάστες. Η ελληνική Αριστερά, δε, παρουσίασε το προβληματικό της πρόσωπο σε όλο του το μεγαλείο. Αυτή η πολύ αγωνιστική, η πολύ διεκδικητική, η πολύ φωτισμένη, η πολύ πρωτοποριακή ελληνική Αριστερά. ΚΚΕ, ΣΥΝ,

ΜΕΡΑ, ΝΑΡ, (Μ-Λ)ΚΚΕ, ΚΚΕ(μ-λ), ΣΕΚ, ΔΕΑ ούτε εκπρόσωπο. Αν ήταν καμιά σύσκεψη για τη μεγάλη μάχη των δημοτικών εκλογών που έρχεται και που θα κρίνει το μέλλον του κινήματος, εκεί να έβλεπες συμμετοχή και αντιπαράθεση. Αν ήταν για καμιά στάση εργασίας ή για καμιά 24ωρη εθιμοτυπική των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, εκεί να δεις αφίσα και παρέμβαση. Το αντιρατσιστικό πεδίο δράσης κόφτηκε και ράφτηκε για άλλη μια φορά στα μέτρα και τα σταθμά των κομματικών συμφερόντων. Βούλιαξε στην παγωμένη αδιαφορία και στην αναποτελεσματικότητα της μεγάλης πλειοψηφίας των μελών των μεγάλων κομμάτων της Αριστεράς. Πρέπει ιδιαίτερη μνεία να κάνουμε για τον ΣΥΝ. Ο οποίος δήλωσε μεν συμμετοχή στη διαδήλωση αλλά δεν φρόντισε να στείλει ούτε αντιπροσωπεία. Σύγχρονες μέθοδοι παρέμβασης από αυτό το μεγάλο, φωτισμένο, πρωτοποριακό κόμμα της Αριστεράς. Η εικόνα της διαδήλωσης αντανακλά από τη μια το ότι η μεγάλη μειοψηφία των μεταναστών δεν έχει τη διάθεση να συγκρουστεί για να διεκδικήσει τα στοιχειώδη δικαιώματά τους. Από την άλλη,

αντανακλά το ότι οι Έλληνες εργαζόμενοι δεν δείχνουν διάθεση να ταρακουνθούν ακόμα και από τέτοιου είδους στυγερά, ρατσιστικά εγκλήματα. Σ' αυτή την κατάσταση είναι φυσικό να κάνει μεγάλη ζημιά.

Το πρόβλημα έχει πολλές πλευρές, κρίσιμες πλευρές, αλλά εδράζεται στην κατάσταση της ταξικής πάλης. Από τη μια χρειάζεται μετωπική αντιπαράθεση με τις ρατσιστικές, εθνικιστικές αντιλήψεις. Από την άλλη είναι σίγουρο πως μόνο όταν ο εργαζόμενος, ο εργάτης, ταρακουνθεί, σηκώσει το κεφάλι, αναζητήσει το δίκιο του, βγει στο δρόμο να διεκδικήσει ο ίδιος για τον εαυτό του και για την τάξη του, βάλει στη γωνία τους εκπροσώπους που «παλεύουν» για λογαριασμό του, τότε θα καταλάβει την αξία, τη χρησιμότητα, τη σημασία του συναδελφου του. Είτε είναι νέος, είτε είναι παλιός, είτε είναι Πακιστανός, είτε είναι Αλβανός, είτε είναι μουσουλμάνος, είτε είναι χριστιανός, είτε είναι άθεος, είναι ο συναδελφός, ο συναγωνιστής, ο σύντροφος. Τότε θα μπει ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του.

Αντικομμουνιστικό μνημόνιο και πολιτική σπέκουλα

Η «Κ» είχε αναφερθεί στο Αντικομμουνιστικό μνημόνιο της Πολιτικής Επιτροπής του Συμβουλίου της Επικρατείας από την περίοδο ακόμη των προπαρασκευαστικών από τους σημερινούς επικριτές του κοιμούνταν τον ύπνο του δικαίου. Εχουμε αναφερθεί, επίσης, στον ιστορικό αναθεωρητισμό που σκοπό έχει να διαστρεβλώσει, αν όχι να εξαλείψει, την ιστορική μνήμη του 20ού αιώνα, διαπλάθοντας γενεές που μες στο κεφάλι τους θα έχουν ένα κομβάρι από ψέματα για την πορεία της ταξικής πάλης και τη συμμετοχή των κομμουνιστών σ' αυτή. Αυτό, όμως, που γίνεται τελευταία στη χώρα μας είναι μια γιγαντιαία διαστάσεων πολιτική σπέκουλα, στην οποία πρωταγωνιστεί ο Περισσός, ενώ σε δεύτερο ρόλο συμμετέχει όλο το πολιτικό προσωπικό του συστήματος. Ακόμα και ο Καραμανλής, τον οποίο επισκέφτηκε η Παπαρήγα για να του θέσει το ζήτημα, άφησε να διαφανεί ότι οι βουλευτές της ΝΔ δεν θα ψηφίσουν το αντικομμουνιστικό μνημόνιο,

όταν αυτό έρθει στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να συμπεριστούμε όλη αυτή την υποκριτική οργή του αστικού πολιτικού κόσμου, του Περισσού συμπεριλαμβανόμενου. Γιατί θεωρούμε πως στην πολιτική ζωή της Ελλάδας η καμπάνια ενάντια στο αντικομμουνιστικό μνημόνιο αποτελεί το τυρί που κρύβει τη φάκα. Μια φάκα ίδια με εκείνη που στήθηκε, με απόλυτα επιτυχημένο τρόπο, την εποχή που αναγνωριζόταν η Αντίσταση του 1940-44 και ενσωματώνονταν ως στοιχείο της νεοελληνικής εθνικής (αστικής) ιδεολογίας. Χώρια που ο Περισσός δεν δίνει δεκάρα για την ουσία και προσπαθεί μόνο να αποκομίσει πολιτική υπεραξία από την καμπάνια που οργανώνει. Την κρατάει σε σφιχτά κομματικά πλαίσια, αποκλείοντας εξ ορισμού όποιον δεν μπαίνει στη «στρουγκ». Αν ήθελαν πραγματικά κάτι ευρύτερο, κάτι που δεν θα ήταν δημόσιες σχέσεις με τον αστικό κόσμο και κομματική προπομπή, θα είχαν επιδιώξει να δημιουργήσουν κάποιο ευρύτερο σχήμα. Δεν το έκαναν, όμως, γιατί δεν τους ενδιαφέρει τίποτ' άλλο πέρα από την αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας.

Πρόκειται μόνο για τον ιστορικό αναθεωρητισμό και το αντιπάλεμα κάποιων «μαύρων» κύκλων της Ευρώπης. Εδώ προσπαθούν να δικαιωθούν αντιδραστικοί πολιτικοί (μέχρι και ο Καρατζαφέρης έκανε δήλωση καταδίκης του μνημονίου!), επειδή ο Περισσός τους έδωσε βήμα, τους έδωσε χώρο για να παρουσιαστούν ως προοδευτικοί, να γίνουν τζάμπα μάγκες κατά το κοινώς λεγόμενο. Και βέβαια, ως εκφραστής του κομμουνισμού, αποκλειστικός και αδιαμφισβήτητος, προβάλλεται ο Περισσός. Εναν τέτοιο κομμουνισμό γιατί να μην τον θέλει η ελληνική αστική τάξη; Πού θα ξαναβρεί τέτοιο λαχείο, για να σπεύσει να το πετάξει, ακολουθώντας μερικούς «φρενοβλαβείς» βορειοευρωπαίους βουλευτές; Κομμουνισμός του κοινοβουλίου, με απόλυτο σεβασμό στους θεσμούς και τους νόμους, κοινωνικό αμορτισέρ, αριστερό ανάχωμα για την ανάσχεση επαναστατικών σκιρτημάτων, διαφθορέας συνειδήσεων, κομμουνισμός με Κανέλη, Γκλέτσο και Ζουράρι, είναι ό,τι πρέπει για ένα σύστημα που φοβάται τις θύελλες.

Αντιδραστική συνταγματική αναθεώρηση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

συνταγματικής αναθεώρησης είναι η υπονόμηση της νομιμότητας και η αλλαγή της σύνθεσης των υπηρετούντων δημόσιων υπαλλήλων, έτσι που σε μια επόμενη αναθεώρηση (πλέον τις κάνουν πολύ συχνά), να γίνει και η τυπική κατάργηση της μονιμότητας, που είναι ο διακαής πόθος του συστήματος.

♦ **Συνταγματικό Δικαστήριο.** Εδώ έχουμε μια πολιτική αλλαγή σε δικτατορική κατεύθυνση, κατά το πρότυπο της μεταπολεμικής Γερμανίας, το συνταγματικό δικαστήριο της οποίας έχει απαγορεύσει μέχρι και την ίδρυση κομμουνιστικού κόμματος. Στην Ελλάδα, ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων ήταν διάχυτος. Κάθε δικαστήριο μπορούσε να ασκήσει έλεγχο συνταγματικότητας. Τώρα, αυτή η αρμοδιότητα συγκεντρώνεται στα χέρια ενός ειδικού δικαστηρίου, το οποίο θα είναι απόλυτα εξαρτημένο από την πολιτική εξουσία και θα ελέγχεται καλύτερα. Για παράδειγμα, υποθέσεις που διάφορα Τμήματα του Συμβουλίου της Επικρατείας έκριναν ως αντισυνταγματικούς νόμους, προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις, κυρίως για ζητήματα περιβάλλοντος για τα οποία είχε δημιουργηθεί μια προοδευτική παράδοση στο Ε' Τμήμα του ΣτΕ, πλέον θα κρίνονται από το Συνταγματικό Δικαστήριο, τα μέλη του οποίου θα εξαρτώνται απόλυτα από τη Βουλή (δηλαδή από το κόμμα που κυβερνά). Η περιβόητη διάκριση των εξουσιών, από την οποία ελκει το γένος και το ιδεολόγημα περί ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, δέχεται ένα ισχυρό πλήγμα και στην τυπική (θεσμική) της διάσταση.

♦ **Αποχαρκτηρισμός δασών.** Ο σχετικός νόμος του ΠΑΣΟΚ, τον οποίο στελέχη της ΝΔ κατήγγειλαν τότε ως δασοκτόνο και αντισυνταγματικό, θα αποκτήσει το συνταγματικό του στήριγμα. Πάντα στο όνομα της

«αποτελεσματικότερης προστασίας και αναβάθμισης του περιβάλλοντος». Για να είναι μάλιστα πιο αποτελεσματική αυτή η... προστασία, τα αποδεικτικά στοιχεία για το χαρακτηρισμό των δασών θα πρέπει να ανάγονται στο 1975, όχι πιο πριν!

♦ **Μη καταβολή αναδρομικών.** Τη ρύθμιση αυτή την είχε προαναγγείλει ο Αλογοσκούφης, δηλώνοντας πως δεν μπορεί τα δικαστήρια με αποφάσεις τους για καταβολή αναδρομικών να ανατρέπουν τη δημοσιονομική πολιτική! Εδώ ο απολυταρχισμός προβάλλει γυμνός, χωρίς φτιασιδώματα, αφού η προτεινόμενη διάταξη θυμίζει τη λογική του στρατού: «Όταν σου δίνουν μια διαταγή, την εκτελείς οπωσδήποτε και μετά, αν θες, βγαίνεις παραπονομένος». Το κράτος μπορεί να κλέψει τον δημόσιο υπάλληλο ή τον συνταξιούχο (βλέπε περίπτωση ΛΑΦΚΑ) παραβιάζοντας τους ίδιους τους νόμους. Το θύμα μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια και να δικαιωθεί (αυτές οι υποθέσεις παίρνουν συνήθως μερικά χρόνια). Αναδρομικά, όμως, δεν θα δικαιούται να πάρει. Αυτά (τα κλεμμένα δηλαδή) θα πάνε υπέρ πίστεως και πατριδος.

♦ **Βασικός μέτοχος.** Στο προκείμενο ΠΑΣΟΚ και ΝΔ βάζουν... εκεί που ξέρουν τη ρύθμιση που είχαν θεσπίσει στην προηγούμενη συνταγματική αναθεώρηση. Οι «νταβατζήδες», με τις πλάτες της Κομισιόν, έλιωσαν τα μυρμηγκάκια που πήγαν να βγάλουν φτερά.

♦ **Συμμετοχή στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.** Στο ισχύον σύνταγμα υπάρχει ρύθμιση (άρθρο 28 παρ. 3) που προβλέπει τη δυνατότητα θέσπισης περιορισμών στην εθνική κυριαρχία, που σε ερμηνευτική δήλωση ερμηνεύονται ως θεμέλιο για τη συμμετοχή στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ο Καραμανλής με μια νεφελώδη αναφορά πρότεινε την τροποποίηση της ερμηνευτικής δήλωσης σε τρόπο ώστε να κατα-

στεί απόλυτως σαφές ότι το θεμέλιο για τη συμμετοχή στις ευρωπαϊκές διαδικασίες είναι ιδίως η παράγραφος 3 του άρθρου 28. Ο Βενιζέλος ερμήνευσε (όχι άδικα) τη συγκεκριμένη πρόταση ως πρόθεση του Καραμανλή να παίρνονται όλες οι αποφάσεις που αφορούν την ενσωμάτωση στην ΕΕ με 151 και όχι με 180 ψήφους (π.χ. ακόμα και αποφάσεις για θεσμούς όπως το Ευρωσύστημα).

♦ **Οι υπόλοιπες διατάξεις** αναφέρονται κυρίως στην καλύτερη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Τέτοιες διατάξεις είναι οι σχετικές με τα οικονομικά των κομμάτων, τη βουλευτική ασυλία, τα καλύματα και το επαγγελματικό ασυμβίβαστο των βουλευτών και την αύξηση του αριθμού των βουλευτών επικρατείας στο 1/10 του αριθμού των βουλευτών από 1/20 που είναι σήμερα. Ε, να μην ενισχυθούν και λίγο οι εξουσίες των πολιτικών αρχηγών στα κόμματά τους και η δυνατότητά τους να προωθούν κάποιους από τους σφυρογκολαριούς τους, που έτσι και ζητούσαν ψήφο δεν θα έπαιρναν ούτε της πεθεράς τους; Πρόκειται για ήσσονος σημασίας διατάξεις, που είναι όμως χρήσιμες γιατί διευκολύνουν τη συσπείρωση των κοινοβουλευτικών ομάδων σε συντεχνιακή βάση και την καλλιέργεια του συναινετικού κλίματος.

Αυταπάτες για λαϊκή παρέμβαση στο ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης δεν τρέφουμε. Ζητούμενο, άλλωστε, δεν είναι η παρέμβαση στο επίπεδο της «καθαρής» πολιτικής, αλλά η παρέμβαση στο κοινωνικό επίπεδο. Εκεί θ' αλλάξουν καταρχάς οι ταξικοί συσχετισμοί, για να αποτυπωθούν στη συνέχεια και στο επίπεδο των θεσμών, αναγκάζοντας την αστική πολιτική να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία. Ζητούμενο τελικά είναι η άσκηση πολιτικής «από τα κάτω».

Πέτρος Γιώτης

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Μια θέση ρε παιδιά, μια θέση, να τεδώ. Στο λαοφορέιο, στην ταβέρνα, στην ουρά, στο δημόσιο, στο σινεμά, στην ιστορία. Μια θέση όπου να 'ναι, σας παρακαλώ. Θέστε με.

* «Οι λαγοί πηγαίνουν πιο γρήγορα, αλλά οι χελώνες γνωρίζουν καλύτερα τους δρόμους».

* Πρώτα Ιράκ, μετά Ιράν. Είναι εμφανές ότι οι ΗΠΑ τα πήραν με αλφαριθμητική σειρά! Ετσι, ως επόμενος στόχος, έρχεται φυσιολογικά η Ραπ...

* Γενάρης: Ο μήνας που τη βασιλόπιτα διαδέχεται η βουλευτοπία κι η συλλογόπιτα. Κάθε μέρα κόβονται αρκετές από δαύτες. Η χαρά των - γενικώς - πεινασμένων.

* Για να είστε ανήμεροι, μέσα στο Γενάρη που είναι ο μήνας της χαράς των γάτων, κόβουν τις πίτες τους οι παρακάτω φορείς:

- Κίνημα Λεπτομερούς Απολογισμού Μαζικών Αγώνων (Κ.Λ.Α.Μ.Α.)

- Χαβαλέδες Ενάντια Στην Εξαθλίωση (Χ.Ε.Σ.Ε.)

- Ψυσείρωση Κατά Αστυνομικής Τρομοκρατίας - Αυσδοσίας (Σ.Κ.Α.Τ.Α.)

- Πολιτιστικός Οργανισμός Υποψιασμένων Τοπικών Συλλόγων Επικράτειας Σαλονίκης - Μαχόμενη Πολιτιστική Λέσχη Ελλάδας (Π.Ο.Υ.Τ.Σ.Ε.Σ. Μ.Π.Λ.Ε.)

* Η Κοκκινσκοουφίτσα, αντί πίτας, έκοψε ήδη τις μεταβάσεις με λαοφορέια. Τα εξοικονομηθέντα έσοδα θα διατεθούν για την ενίσχυση του άρματος της ΑΕΠ (Απέραντη Ελληνική Πασαρέλα). Καρναβάλια έρχονται (επίσημα, γιατί ανεπίσημα είναι πάντα εδώ). Ετσι λοιπόν, ενίσχυση στ' άρματα - στ' άρματα, για τη χιλιάκριβη την γκλαμουριά.

* Εκείνο το «προσδεθείτε και μην καπνίζετε» που ίσχυε κατά την απογείωση και προσγείωση, επεκτάθηκε σε όλη τη διάρκεια της πτήσης. Πάει και το κάπνισμα - για την πρόσδεση ούτε λόγος. Τουλάχιστον, έχουμε ακόμα εν ισχύ την τελευταία απόλαυση: την αφόδευση (ποικιλοτρόπως).

* Καλά λες, είναι και το σεξ. Αλλά αυτό, όπως είπαμε σε προηγούμενο φύλλο, σημαίνει πια Σαλαδόροι Εναντίον Ξενοδόχων. Αντε ν' ανοίξει ο καιρός, να πάμε για διακοπές στα πολυτελέστατα ξενοδοχεία της Καλύμνου. Να πάρουμε και κ' ένα φορτίο σομόν υδροχρώμα από την Κ.Α.Τ.Σ.Ε. ΚΑΛ.Α. (Κοινοπραξία Ατάκτων Σοβατζήδων - Ελαιοχρωματιστών ΚΑΛύμνου - Αιγαίου).

* Και να σκεφτείς ότι για την έκδοση ακτοπλοϊκών και αεροπορικών εισιτηρίων, προσφεύγω σε πράκτορες! Οι οποίοι, με τη σειρά τους, συνεργάζονται με νησιτικές υπηρεσίες! Φαίνος* κύκλος...

* Τι θα γίνει με τον Σάββα ρεεεεε;

* Εμαθα ότι θα γίνει και νέος διαγκωνισμός του ΑΣΕΠ. Ο αγώνας τώρα ανασκουμπώνεται.

* Πρώτη σε εισπράξεις η «Πολίτικη κουζίνα», δεύτερο το «Safe sex» και τρίτη η «Λούφα και παραλλαγή». Φαί, σεξ και ύπνος, το τρίπτυχο του νεοέλληνα. Λείπουν τα σκατά (κατά Τζιμάκο), αλλά αυτά μάλλον τα έχει εκχωρήσει η μεγάλη οδόν στην μικρή.

* Σύμφωνα με έρευνα του «Economist», η Ιρλανδία είναι το καλύτερο μέρος να ζει κανείς το 2006. Η Ελλάδα (που δεν διακρίνεται σε κάτι γιατί μας ζηλεύουν και μας φθονούν) μάλλον παραμένει το καλύτερο μέρος για να νομίζει κανείς ότι ζει.

* Προσφορά της στήλης, ένα δωρεάν μάθημα αραβικής άνευ διδασκάλου. Αρχή δια του άρθρου αλ: Αλ Τζαζίρα, Αλ Κάντα, Αλ Καπόνε, Αλ Σπούαρτ, Αλ Ογοσκούφης, Αλ Εκα, Αλ Λέντε. Τέλος δωρεάν μαθήματος, Αλ Μούνια.

* Μετά την τρομοκρατία μέσω των έκτακτων δελτίων της Γάμα Γάμα Πιπί, η φάση διευρύνεται: Μεγάλο σεισμό περιμένουν οι σεισμολόγοι στα Δωδεκάνησα, στην προσεχή πενταετία. Τρομάξαμε! Εντάξει, θα είμαστε καλά παιδιά.

* «Κακόμοιροι αγορίστικοι μηροί και γλουτοί, σημαδεμένοι από μια πατρική ζώνη» (Jim Morrison - «An American prayer»).

Κοκκινσκοουφίτσα

(* Θεός των ρωμαίων, προστάτης των βοσκών)

■ Υπόθεση Χαρατσάρη-Βαληνάκη

Τα αποκαλυπτήρια της κάθαρσης

Σύμφωνα με επίμονες πληροφορίες από το Εφετείο της Αθήνας, η σύζυγος του υφυπουργού Εξωτερικών Βαληνάκη, συνεταιρός του προφυλακισμένου Κεχαγιόγλου, θα κληθεί να δώσει κατάθεση, μάλλον στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σανιδά (γιατί οι ανακριτές Σιδερής και Φιοράκης μόνο ως κατηγορούμενη μπορούν να την καλέσουν). Αν γίνει αυτό, θα έχουμε τα αποκαλυπτήρια της «κάθαρσης της Δικαιοσύνης». Να γιατί.

Από τη στιγμή που ως κατηγορούμενοι κλήθηκαν όχι μόνο ο Κεχαγιόγλου, αλλά και μια νεαρή υπάλληλος του γραφείου του, που χειρίστηκε μια υπόθεση, ή ο Μαχάς (γραφείο Λυκουρέζου), που όπως είπαμε - έκανε απλώς μια εξυπηρέτηση σε συνάδελφο του εκ Βόλου, κάτι που είναι πολύ συνηθισμένο μεταξύ δικηγόρων, έπρεπε να είναι ήδη κατηγορούμενη και η μαντάμ Βαληνάκη. Διότι, ήταν συνήγορος σε τουλάχιστον μια υπόθεση αγωγής την οποία και κέρδισε με δικαστικά την περιβόητη Αντωνία Ηλία. Δεν μπορεί η Ηλία να είναι κατηγορούμενη γι' αυτή την υπόθεση και για άλλες δύο της ίδιας δικασίμου, να είναι κατηγορούμενη ο Κεχαγιόγλου και η νεαρή συνεργάτριά του και η τρίτη της παρέας, η Βαληνάκη, να μην έχει κληθεί καν να δώσει εξηγήσεις.

Όλα αυτά ήταν γνωστά, αλλά οι πάντες τα έκαναν γαργάρα. Μέχρι που ήρθε ο Γιοσάκης με τη μήνυσή του και έβαλε φωτιά στα τόπια. Είναι φανερό ότι ο πάπαρδος και οι δικηγόροι του έχουν επιλέξει μια επιθετική στρατηγική. Θα την πέσουν χοντρά σε όλους, θα υπαινηχτούν, θα απειλήσουν, για να πένουν στα μαλακά. Εξυπνο από πλευράς τους. Γιατί μ' αυτό τον τρόπο κρατούν την πρωτοβουλία των κινήσεων, αφού είναι πολλοί αυτοί τους οποίους μπορούν να εμπλέξουν.

Το ξέρουμε το επιχείρημα που ακούγεται σ' αυτές τις περιπτώσεις: θα δεχτούμε ως αξιόπιστο έναν κρατούμενο απατεώνα και θα τον καταστήσουμε κριτή υπολήψεων; Ας αφήσουν τα σάπια, όμως, αυτοί που επιστρατεύουν τέτοια επιχειρήματα. Πρώτο, γιατί το παραμύθι ότι ο Γιοσάκης και μερικοί ακόμα είναι οι κακοί και όλοι οι υπόλοιποι είναι πάλλευκες περισσότερες που μοχθούν για να αποδώσουν δικαιοσύνη δεν παραμυθιάζει ούτε μικρά παιδιά. Δεύτερο, γιατί εν προκειμένω ο Γιοσάκης δεν βγάζει τίποτα απ' το μυαλό του. Μια αλήθεια που προκύπτει από αντικειμενικά δεδομένα λέει: η Ηλία δίκασε μια μέρα τρεις υποθέσεις του γραφείου Κεχαγιόγλου. Για τις τρεις αυτές υποθέσεις είναι κατηγορούμενη η ίδια και οι δυο από τους τρεις δικηγόρους. Η τρίτη δεν ενοχλήθηκε ποτέ. Είναι άσχετη η μη ενοχλήσή της από το γεγονός ότι είναι σύζυγος

υφυπουργού και κολλητή του πρωθυπουργικού ζεύγους; Αν μάλιστα σπεύσουν να την καλέσουν τώρα, έστω και ως μάρτυρα, ο Γιοσάκης θα επιβεβαιωθεί πλήρως.

Το ερώτημα είναι γιατί δεν το έκαναν μέχρι τώρα. Γιατί δεν καλέσαν την Βαληνάκη για να δώσει εξηγήσεις. Η απάντηση είναι απλή: οι δικαστικές αρχές ενήργησαν με πολιτική σκοπιμότητα. Ήξεραν πολύ καλά ότι αν την καλούσαν θα ξεπούσε πολιτικός θύρυβος. Και αν δεν της απαγγέλναν κατηγορίες, κανένας δεν θα πίστευε ότι αυτό δεν έγινε για λόγους «αβροφροσύνης» προς τον υφυπουργό και το πρωθυπουργικό περιβάλλον. Αφήσαν, λοιπόν, την Βαληνάκη ανενόχλητη, ποντάροντας στην «ομερτά» που επικρατεί μεταξύ πολιτικών για τέτοια ζητήματα. Πλην, όμως, ο Γιοσάκης δεν τήρησε την «ομερτά». Γι' αυτό είπαμε παραπάνω ότι με τη μήνυσή του έβαλε φωτιά στα τόπια.

Δεν γνωρίζουμε αν οι δικαστές με δική τους πρωτοβουλία άφησαν ανενόχλητη τη Βαληνάκη ή αν ένα πουλάκι τους σφύριξε στ' αυτή ότι αν την αναμίξουν θα προκαλέσουν μεγάλο πρόβλημα στην κυβέρνηση και προσωπικά στον κ. πρωθυπουργό, ο οποίος θα εκτιμούσε ιδιαίτερα τη στάση τους αν επιδείξουν διακριτικότητα. Η πείρα λέει ότι συνήθως γίνεται το δεύτερο, όμως δεν έχει καμιά σημασία επί της ουσίας. Το ίδιο κάνει είτε ενήργησαν μόνοι τους είτε πήραν γραμμή. Σημασία έχει ότι άφησαν στο απυρόβλητο ένα άτομο για το οποίο υπήρχαν οι ίδιες ενδείξεις όπως για ένα σωρό άλλα άτομα του ίδιου επαγγέλματος που πέρασαν από τα εισαγγελικά και ανακριτικά γραφεία. Φαντάζεστε πώς θα αισθάνθηκε ο Μαντούβαλος, που αυτόν τον έκαναν ρόμπα και ειδικά έπαθε μέχρι να καθαρίσει, ενώ τη μαντάμ Βαληνάκη την άφησαν εντελώς στο απυρόβλητο;

Και μόνο αυτό το γεγονός μας δείχνει την ποιότητα, το βάθος της «κάθαρσης» που επιχειρείται. Μας αποκαλύπτει πολιτικές σκοπιμότητες και μας βάζει σε υποψίες και για άλλες σκοτεινές διαδρομές.

Βέβαια, αν το καλοσκεφτεί κανείς, οι Βαληνάκηδες και το πρωθυπουργικό περιβάλλον χειρίστηκαν το θέμα ερασιτεχνικά. Μήνες πριν, ξέροντας ότι έρχεται η μπόρα, το ζεύγος Καραμανλή, που ήταν αυτοκόλλητο με το ζεύγος Βαληνάκη, φρόντισε να κόψει επιδεικτικά κάθε κοινωνική συναναστροφή. Οι φίλοι, όμως, στηρίζουν τους φίλους στα δύσκολα και αυτή η διάθεση, μαζί με την αλαζονεία της εξουσίας, οδήγησε στους λαθεμένους χειρισμούς. Προφανώς αναζητήθηκε παρασκευαστικά και η συναίνεση του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό και ο Αθανασάκης αποδοκίμασε τους έξι βουλευτές που έσπευσαν να κάνουν ντόρο φερνοντας το θέμα στη Βουλή. Όμως, δεν μπορείς να ελέγξεις τα πάντα. Αν ήταν πιο υποψιασμένοι οι Βαληνάκηδες θα φρόντιζαν να κλείσουν το θέμα διά της δικαστικής οδού και όχι να το αφήσουν να σέρνεται, θεωρώντας ότι κανείς δεν θα το ανοίξει. Το άνοιξε ο Γιοσάκης και να το αποτελεσμα. Πλέον, δεν μπορεί να τους καλύψει κανένας. Δικαστικά, βέβαια, η μαντάμ Βαληνάκη θα καθαρίσει (αυτό είναι το πιο πιθανό), όμως πολιτικά η ζημιά στο σύζυγο έχει γίνει, ενώ κάποια σκάγια πήραν και τον Καραμανλή, μολονότι το Μαξίμου (λέγε με Θόδωρο) δούλεψε καλά και κατάφερε γενικώς να τον θέσει στο απυρόβλητο.

Για μας, όμως, το πιο σημαντικό δεν είναι το παραπολιτικό θέμα, μολονότι έχει κι αυτό τη σημασία του (σιγά να μην ήξερε η Βαληνάκη τις μπίζνες του Κεχαγιόγλου και σιγά να μην ήξερε ο Βαληνάκης τις μπίζνες της νεαρής συμβίας του). Το πιο σημαντικό είναι το δικαστικό θέμα. Ο ελληνικός λαός βλέπει για μια ακόμα φορά πολύ καθαρά πώς ενεργεί η Δικαιοσύνη, πώς οι πολιτικές σκοπιμότητες καθορίζουν τη δράση τους. Πάσχισαν πάρα πολύ να μας πείσουν ότι έχουμε ένα περιορισμένης έκτασης παραδικαστικό σκάνδαλο, όμως μας πείθουν τελικά πώς έχουμε να κάνουμε με ένα γενικευμένο δικαστικό σκάνδαλο, ελάχιστες πτυχές του οποίου θα βγουν στο φως.

Η ειδηση της νυχτερινής και μυστικής κατάθεσης της συζύγου Βαληνάκη στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σανιδά δεν μας εξέπληξε, όπως μπορείτε να καταλάβετε από το άρθρο, που είχε γραφεί πριν γίνει γνωστή αυτή η ειδηση. Το πιο προκλητικό είναι η δικαιολογία που επιστράτευσαν «πηγές της Εισαγγελίας» (τώρα απέκτησε και η Εισαγγελία «κύκλους»), κατά τα πρότυπα των πολιτικών: «Η κ. Βαληνάκη ζήτησε να προστατευθεί από τη δημοσιότητα, κάτι που γίνεται σεβαστό σε κάθε περίπτωση!»

Οι δικαστικές αρχές θεωρούν ότι ζουν στη χώρα των Λατοφάγων. Που δεν θυμούνται πώς διαπομπεύονται τηλεοπτικά όχι μόνο οι συλλαμβανόμενοι για πολιτικά αδικήματα (για παράδειγμα οι συλληφθέντες για τις υποθέσεις 17Ν και ΕΛΑ), αλλά και κατηγορούμενοι για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου. Όταν οι υποθέσεις παρουσιάζουν ενδιαφέρον, οι ίδιες οι αρχές ενημερώνουν τους δημοσιογράφους. Νομίζουμε ότι αυτή η κίνηση δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για τα όσα θα ακολουθήσουν.

■ Κακόγουστο θέατρο

Όπως άφησε να διαρρεύσει το περιβάλλον του υπουργού Εσωτερικών Πρ. Παυλόπουλου, η κυβέρνηση είναι έτοιμη να προχωρήσει σε νομοσχέδιο που θα επιτρέπει την καύση των νεκρών. Η ίδια διαρροή επιμένει πως σ' αυτή τη ρύθμιση δεν έχει αντίρρηση και η Εκκλησία. Δημοσιογραφικές πηγές, μάλιστα, υποστηρίζουν ότι έγιναν συζητήσεις ανάμεσα σε εκπροσώπους της κυβέρνησης και τον Χριστόδουλο.

Είμαστε σίγουροι πως έτσι έχουν τα πράγματα. Γιατί δυο μέρες μετά απ' αυτές τις διαρροές, ο Καραμανλής συγκάλεσε την κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ, στην οποία ανακοίνωσε το πλαίσιο των συνταγματικών αλλαγών που προτείνει η κυβέρνηση. Στην ομιλία του κατέστησε σαφές πως η κυβέρνηση δεν προτίθεται να προτείνει τον διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος, καταχειροκροτούμενος από τους βουλευτές του, οι οποίοι σιγουρεύτηκαν ότι δεν θα έχουν πρόβλημα στις σχέσεις τους με το ιερατείο. Συμπλήρωσε δε με νόημα ο Καραμανλής, ότι επιμέρους ζητήματα μπορούν να ρυθμιστούν με νομοθετικές παρεμβάσεις.

Ενα απ' αυτά τα επιμέρους ζητήματα είναι και η καύση των νεκρών. Ενα πολιτικά ασήμαντο ζήτημα, που το κατέστησαν σημαντικό για να μπορούν να παίξουν το κακόγουστο θέατρο του εκουχρονισμού δήθεν των σχέσεων με την Εκκλησία. Ο Χριστόδουλος από τη μεριά του, σιγουρευμένος ότι και σ' αυτή τη συνταγματική αναθεώρηση δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή στο μεσαιωνικό καθεστώς της «κρατούσας θρησκείας» (ούτε καν μια ερμηνευτική προσθήκη στο σχετικό άρθρο, που να απαλλάσσει κάπως τον ορισμό και να μην ταυτίζει την «κρατούσα θρησκεία» με επίσημη κρατική θρησκεία), πρέπει να παζάρεψε το ζήτημα της καύσης των νεκρών με κάποιο ή κάποια από τα αιτήματα που έχει (όλα έχουν οικονομικό περιεχόμενο). Τέτοια είναι η ξεφτίλα του ελληνικού αστικού κράτους. Να ζητάει την έγκριση του παπαδαριού για να εγκαταστήσει κλιβάνους αποτέφρωσης νεκρών για εκείνους που επιθυμούν να αποτεφρωθεί το σώμα τους όταν πεθάνουν.

Βέβαια, οι παπάδες θα κάνουν μπόλικη προπαγάνδα, ώστε να κατατρομοκρατήσουν τους πιστούς και να καταστήσουν την καύση νεκρού γράμμα. Όπως έκαναν και με τον πολιτικό γάμο, αφού κέρδισαν την ισοκυρία.

Τα ιδιωτικά ΑΕΙ ωφελούν μόνο κράτος και κεφάλαιο

Η απουσία μαζικού διεκδικητικού κινήματος, η υποχώρηση της ταξικής συνειδησης, ο έντονος ατομισμός, η αδιαφορία φουσκώνουν τα πανιά κυβέρνησης και αντιπολίτευσης, που θεωρούν πως ήρθε το πλήρωμα του χρόνου για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος -που κατακυρώνει την ανώτατη εκπαίδευση στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους- και για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Ο αρνητικός προσδιορισμός της έννοιας «ιδιωτικός» και ό,τι αυτή συνεπάγεται («μη κρατικός-μη κερδοσκοπικός») επιχειρεί να παρουσιάσει με ήπιο και παραπλανητικό τρόπο το εγχείρημα. Π.χ. πολλοί φαντάζονται ότι τα «νέου τύπου» ανώτατα ιδρύματα θα φύγουν απ' την αγκαλιά του «στενού» κράτους μεν, πλην όμως θα είναι στα χέρια ενός ευρύτερου δημόσιου φορέα ή σε φορέα που κατοχυρώνεται ως πούμπε το δημόσιο συμφέρον (ΓΣΕΕ, Δήμοι, Εκκλησία) και ότι σ' αυτά δεν καταβάλλονται διδάκτρα.

Λάθος. Στη γωνιά ήδη καρδοκούν οι καπιταλιστές, που διεκδικούν το δικαίωμα να μορφώνουν και να εκπαιδεύουν όπως αυτοί κρίνουν το στελεχικό δυναμικό των επιχειρήσεων τους, δημιουργώντας πραιτοριανούς που θα αναπνέουν, θα ζουν, θα σκέφτονται και θα δρουν στους ρυθμούς που ορίζει το «καλό» (η κερδοφορία) της μαμάς εταιρίας.

Είναι γνωστό ότι στις ΗΠΑ τα ερευνητικά κέντρα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων θεωρούνται πανεπιστήμια, ενώ και στη χώρα μας ο Κόκκαλης δημιούργησε ήδη μεταπτυχιακό εκπαιδευτικό πρόγραμμα στις επιχειρήσεις του και η δημόσια υπηρεσία του ΣΕΒ ενισχύει συνεχώς αυτή την πρακτική.

Το επόμενο βήμα, μετά τη νέα αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 16, θα είναι όλα αυτά τα παραρτήματα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων να θεωρηθούν πανεπιστήμια, ενώ είναι σίγουρο ότι θα ξεφυτρώσουν κι άλλα. Με στενό θα λέγαμε πεδίο γνωστικών αντικειμένων, αφού θα προσιδιάζουν αποκλειστικά στις ιδιαιτερότητες κάθε επιχείρησης. Η ουσία όμως είναι ότι θα θεωρούνται πανεπιστήμια και η πρόσβαση σ' αυτά θα αφορά μια ελεγχόμενη και καλά διαλεγμένη, απ' τους ίδιους τους καπιτα-

λιστές, μειοψηφία.

Γιατί είναι αλήθεια ότι η ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία ενός πανεπιστημίου, με τη μορφή που συνηθίσαμε να αποδίδουμε σ' αυτό, απαιτεί κονδύλια δισεκατομμυρίων. Και συνεπώς κανείς «μη κερδοσκοπικός» φορέας θα αποτολμήσει μια τέτοια ενέργεια γιατί τον έπιασε ξαφνικά ο πόνος για τη μόρφωση του λαού. Ακόμη και η αισχρή συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ με την «Ακαδημία Εργασίας και δια βίου μόρφωσης», που σκάρωσε με τις ευλογίες του υπουργείου Παιδείας και του ΠΑΣΟΚ και που φιλοδοξεί -κατά δήλωσή της- να την μετεξελιξει σε πανεπιστήμιο, σε στενό «γνωστικό» αντικείμενο αναφέρεται, μαθήτευσης στην υψηλού επιπέδου εργατοπατερία των ξεπουλημένων συνδικαλιστικών στελεχών, έτσι όπως απαιτούν η κυριλέ διαχείριση των διαπραγματεύσεων με τους εργοδότες και η καμουφλαρισμένη μοντέρνα εξαπάτηση των εργατών και σε στενό κύκλο ενδιαφερομένων απευθύνεται.

Το ίδιο θα συμβεί με την Εκκλησία ή και κάποιους Δήμους.

Κοντολογίς, η συνταγματική αναθεώρηση θα λύσει τα χέρια σε καπιταλιστές και «φορείς» (Δήμοι, Εκκλησία, ΓΣΕΕ, Επιμελητήρια κ.λπ.) να κάνουν μορφωτικές μπίζνες, τις οποίες θα στεφανώνουν με την αίγλη ενός πανεπιστημίου, απευθυνόμενοι σε μειοψηφίες, που οι ίδιοι θα ξεδιαλέγουν με τα δικά τους κριτήρια, τις οποίες θα μετατρέπουν σε στρατούς εξυπηρέτησης των δικών τους συμφερόντων.

Ο όρος δε «μη κερδοσκοπικός» έχει να κάνει με την ευνοϊκή μεταχείριση που έχουν όλα αυτά τα ιδρύματα απ' την πλευρά του κράτους, όπως επιδοτήσεις απ' τον κρατικό κορβανά, ευρωπαϊκά κονδύλια, φοροαπαλλαγές, κ.λπ., και όχι με την καταβολή διδάκτρων από τους υποψήφιους πελάτες. Στο Αρσάκειο π.χ., που είναι υποτίθεται «μη κερδοσκοπικός» μορφωτικός οργανισμός, με μακριά αλυσίδα παραρτημάτων (πρόσφατα και στην Αλβανία) και του οποίου προϊστάται ο γνωστός μας Μπαμπινιώτης, πρότανης του Πανεπιστημίου Αθηνών, τα διδάκτρα είναι τσουχερότατα (τουλάχιστον 1,5 εκατομ. δραχμές το χρόνο).

Εκτός όμως απ' όσα αναφέραμε παραπάνω, η αναθεώρηση του άρθρου 16, θα επικυρώσει και νομιμοποιήσει την πρακτική που ακολουθούν εδώ και χρόνια στη χώρα μας τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών (ΚΕΣ), τα οποία στην ουσία αναγορεύονται σε πανεπιστήμια. Είναι γνωστό πως πολλά εξ αυτών έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιώρησης με πανεπιστήμια του εξωτερικού (κυρίως της Αγγλίας), τα οποία αποζητούν απεικονισμένα πόρους για να επιβιώσουν έπειτα απ' τη σκληρή θαλασσοδρομία λαιλάπα. Χιλιάδες νέα παιδιά αγοράζουν όνειρα σε σελοφάν απ' τους εμπόρους αυτούς της γνώσης, τους οποίους σημειωτέον ουδέποτε ως τώρα δίωξε το κράτος για την παραπλανητική τακτική και διαφήμισή τους, πετυχαίνοντας σχετικά φθηνές σπουδές, μιας και μέρος μόνο της φοίτησης γινόταν στο εξωτερικό.

Το καπιταλιστικό κράτος επιδιώκει τώρα με τη συνταγματική αναθεώρηση να καρπωθεί το συνάλλαγμα που έφευγε απ' τις τσέπες των οικογενειών τούτων των παιδιών, αφού η ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων θα είναι πια νόμιμη και στη χώρα μας και δεν θα υπάρχει χρεία για φοίτηση, έστω και για κάποιο διάστημα στο εξωτερικό.

Οι δικαιολογίες του υπουργείου Παιδείας ότι θα υπάρχει έλεγχος ποιότητας σ' αυτά τα ΚΕΣ είναι μόνο για ξεκάρφωμα, αφού τα πτυχία αυτών των αποφοίτων χορηγούνται με τη βούλα των ξένων πανεπιστημίων, που συνεργάζονται με τα ΚΕΣ. Ο δε πρόσφατος νόμος για το ΔΟΑΤΑΠ (που αντικατέστησε το ΔΙΚΑΤΣΑ) με τις διατυπώσεις του για το ποια ομοταγή προς τα ελληνικά ΑΕΙ ξένα ιδρύματα θεωρούνται «αναγνωρισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα» (που στην ουσία ορίζονται από τα αρμόδια όργανα της χώρας στην οποία λειτουργεί το ίδρυμα) και με τις «εξαιρέσεις των εντακτικών προγραμμάτων», που επιτρέπουν την απευθείας ισοτιμία των τριετών σπουδών, χωρίς μεταπτυχιακό τίτλο, με αυτές της τετραετούς διάρκειας, όταν είναι γνωστό ότι το 50% των πτυχίων του Ηνωμένου Βασιλείου θεωρούνται ως τέτοια (εντακτικά δηλαδή), είναι χαρακτηριστικός των προθέσεων της κυβέρνησης και σπρώχνει με χίλια τα Κέντρα Ελευθέρων

Σπουδών στην βαθμίδα των πανεπιστημίων.

Μια τέτοια εξέλιξη είναι σαφές πως θα σημάνει αυτόματα την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών στη χώρα μας, η οποία προετοιμάζεται ταυτόχρονα και από άλλους δρόμους, όπως είναι πρώτα και κύρια η εφαρμογή των κατευθύνσεων της Μπολόνιας με τη διάσπαση των σπουδών σε κύκλους.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω ο ελληνικός καπιταλισμός ευελπιστεί να προσελκύσει στα ιδιωτικά του πανεπιστήμια φοιτητές-πελάτες απ' την αφρόκρεμα των οικονομικών στρωμάτων κυρίως των χωρών της Βαλκανικής, αλλά και ευρύτερα της Μεσογείου, με τις οποίες διατηρεί παραδοσιακά σχέσεις και στις οποίες κάνει μπίζνες και έχει οικονομικά συμφέροντα.

Το Διεθνές Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, παρότι φαινομενικά δημόσιο, έχει ακριβώς αυτή τη διάσταση. Και οι σκόπιμες ασάφειες ως προς την προέλευση των φοιτητών του, που μπορεί να μην είναι αποκλειστικά αλλοδαποί, στο σχετικό νόμο που πρόσφατα ψηφίστηκε στη βουλή, ταιριάζουν απόλυτα με την οσονούπω νόμιμη λειτουργία των ιδιωτικών ΑΕΙ. Ο νόμος αυτός ορίζει ότι οι «πελάτες» του Διεθνούς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καταβάλλουν διδάκτρα, χωρίς βεβαίως να τα προσδιορίζει, η μελέτη βιωσιμότητάς του όμως, που συνέταξαν τα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Μακεδονίας, προβλέπει ότι τα διδάκτρα θα ανέρχονται σε 4000 ευρώ σε περίπτωση κρατικής συμμετοχής ή σε 5200 ευρώ σε περίπτωση ανυπαρξίας της.

Ποιος, λοιπόν, βγαίνει κερδισμένος απ' όλη αυτή την ιστορία των ιδιωτικών ΑΕΙ;

Μόνο ο ελληνικός καπιταλισμός (κράτος και ατομικοί καπιταλιστές). Ο απλός λαός θα νιώσει στο πετσί του το σκληρό ταξικό διαχωρισμό, που τώρα γίνεται πιο ωμός και κάθετος.

Συνεπώς το μαύρο χάλι της δημόσιας Παιδείας δεν πρέπει να μας οδηγήσει στον αντίποδα, της παραίτησης από κάθε υπεράσπισή της. Ισα-ισα που πρέπει να μας σπρώξει όλους στην κατοχύρωση και διεύρυνση του αγαθού της μόρφωσης που οφείλει να είναι δημόσιο, δωρεάν και καθολικό.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Πρόταση εισαγγελεία στη δίκη για το ναυάγιο του «Σαμίνα»

Αθώοι εφοπλιστές και ΥΕΝ

Οι τελευταίες σελίδες στο δικαστικό χρονικό ενός εγκλήματος γράφονται στην αίθουσα του Κακουργιοδικείου, που δικάζει την υπόθεση για το πολύνεκρο ναυάγιο του σαπιοκάραβου «Σαμίνα». Ο εισαγγελέας της έδρας Π. Μπρακουμάτσος πρότεινε την απαλλαγή του εκπροσώπου της εφοπλιστικής εταιρίας Κ. Κληρονόμου, ακόμα και για τις πλημμεληματικού χαρακτήρα κατηγορίες με τις οποίες (δεν) κάθισε στο εδώλιο (ως γνωστόν, σε όλη τη δίκη ο Κληρονόμος ήταν απών και εκπροσωπούσαν από το συνήγορό του). Ενοχος προτάθηκε να κριθεί μόνο ο Ν. Βικάτος, ο δευτεροκλασάτος της εταιρίας, για δυο πλημμελήματα (έκθεση ανθρώπινης ζωής σε κίνδυνο με ενδεχόμενο δόλο και ηθική αυτουργία σε ψευδή βεβαίωση).

Ο εισαγγελέας πρότεινε επίσης την απαλλαγή του επιθεωρητή του Κλάδου Ελέγχου Εμπορικών Πλοίων Π. Τσόρ-

βα, βγάζοντας λάδι -μαζί με τους εφοπλιστές- και το εργαλείο στήριξης της εγκληματικής ασυδοσίας τους, το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Ο εισαγγελέας θεώρησε ότι ένοχος για το πλημμέλημα της ψευδούς βεβαίωσης, για το οποίο κατηγορούνταν ο Τσόρβας, ήταν ο επιθεωρητής Β. Θεολόγος, ο οποίος όμως έχει πεθάνει.

Και ποιοι πρέπει να κηρυχτούν ένοχοι, σύμφωνα με τον εισαγγελέα; Ο πλοίαρχος Β. Γιαννακίς, ο υποπλοίαρχος Α. Ψυχογιός και ο ύπαρχος Γ. Τριανταφύλλου (για αδικήματα σε βαθμό κακουργήματος και πλημμελήματος), ο α' μηχανικός Γ. Σκιαδαρέσης, ο ασυρματιστής Δ. Τσούμας και ο ναύτης Π. Κάσδαγλης (για διάφορα πλημμελήματα).

Τί σημαίνει αυτή η πρόταση; Οτι υπαίτιοι για το ναυάγιο ήταν οι ναυτικοί, ενώ οι εφοπλιστές και το ΥΕΝ δε φέρουν καμιά ευθύνη.

Τα σχόλια δικά σας.

■ Γερμανία

Πράκτορες ενσωματωμένοι στο στρατό κατοχής στο Ιράκ

Σάλος έχει ξεσπάσει στη Γερμανία από την αποκάλυψη ότι πράκτορες της ΒΝΔ, της γερμανικής ΚΥΠ δηλαδή, παρέμειναν στο Ιράκ καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου και της κατοχής, προσφέροντας τις υπηρεσίες τους στις δυνάμεις της «συμμαχίας των προθύμων». Μάλιστα, παρασημοφορήθηκαν από την αμερικάνικη κατοχική διοίκηση για τις υπηρεσίες που προσέφεραν. Πρώην αξιωματούχος του αμερικάνικου υπουργείου Πολέμου εμφανίστηκε στο γερμανικό τηλεοπτικό δίκτυο ARD και δήλωσε ότι η γερμανική μυστική υπηρεσία με τους πράκτορές της προσέφερε σημαντική βοήθεια στον εντοπισμό των ιρακινών στόχων που θα βομβαρ-

δίζονταν.

Όλα αυτά συνέβαιναν τη στιγμή που ο τότε καγκελάριος Γκέρχαρντ Σρέντερ και ο υπουργός Εξωτερικών Γιόσκα Φίσερ εμφανίζονταν ως διαπύρσοι κήρυκες της ειρήνης και επισήμως η Γερμανία είχε αποσύρει όλες τις αποστολές της από το Ιράκ. Φυσικά, τα στελέχη της προηγούμενης «πρασινορόζ» κυβέρνησης, με πρώτο τον τώως υπουργό Πολέμου Πέτερ Στροκ, διαφεύδουν την ειδηση. Όμως, οι αποκάλυψεις έρχονται η μια μετά την άλλη, ενώ τα κόμματα της αντιπολίτευσης (Φιλελεύθεροι, Πράσινοι, Αριστερό Κόμμα) ζητούν τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής (ναι, και οι Πράσινοι που τότε ήταν στην κυβέρνηση).

Δεν είχαν κουράγιο ούτε για γιόμες

✓ Το ντέρμπι Ολυμπιακού - Παναθηναϊκού ήταν το κυρίαρχο αθλητικό γεγονός της βδομάδας που πέρασε και συνεπώς η στήλη είναι υποχρεωμένη να ασχοληθεί εκτενώς με αυτό.

Αν και στο σύνολο του αθλητικού Τύπου γράφτηκε ότι παρακολούθησαμε ένα από τα καλύτερα παιχνίδια των τελευταίων χρόνων, η γνώμη μου είναι ότι είδαμε ένα μάλλον κακό παιχνίδι, το οποίο δεν είχε καθόλου φάσεις και δεν πρόσφερε θέαμα (γι' αυτό υπεύθυνος είναι ο Παναθηναϊκός). Το παιχνίδι μπορεί να είχε ρυθμό και η εξέλιξη του σκορ σε συνδυασμό με την κρισιμότητά του να το έκαναν ελκυστικό κατά τη διεξαγωγή του, αν όμως μείνουμε σε αυτή την πρώτη εντύπωση τα συμπεράσματα θα είναι λαθεμένα. Ας δούμε συνεπώς την ουσία.

Ο Ολυμπιακός έφτασε στη νίκη απλά και μόνο γιατί είχε στη σύνθεσή του το Ριβάλντο. Ο Βραζιλιάνος έδειξε ότι είναι ποδοσφαιριστής ο οποίος ξέρει πότε και γιατί πρέπει να αποδώσει τα μέγιστα. Πριν προχωρήσουμε στον τρόπο με τον οποίο έπαιξε στο ντέρμπι, η στήλη πρέπει να κάνει την αυτοκριτική της στο θέμα Ριβάλντο. Όταν ο παίχτης ήρθε στον Ολυμπιακό, χαρακτηρίσαμε τη μεταγραφή του ευφυή εμπορική κίνηση του Κόκκαλη, που θα έδινε μεγάλο πρεσιτζ στην ομάδα του, αλλά είχαμε σοβαρές διαφωνίες για την αγωνιστική προσφορά του Βραζιλιάνου. Η άποψή μας ήταν ότι ήρθε στην Ελλάδα για να συμπληρώσει τα έσοδα για τη συνταξιοδότησή του, όμως δυστυχώς διαψευστήκαμε. Ο συγκεκριμένος παίχτης ήταν αυτός που χάρισε πέρσι το πρωτάθλημα στον Ολυμπιακό (καθάρισε στα ντέρμπι και πέτυχε το γκολ στην τελευταία αγωνιστική στο εκτός έδρας παιχνίδι με τον Ηρακλή) και όπως δείχνουν τα πράγματα θα είναι αυτός που και φέτος θα οδηγήσει τους γαύρους στο πρωτάθλημα. Αν μάλιστα αποφασίσει να μείνει στον Πειραιά και μετά τη λήξη του συμβολαίου του, τότε

ο Κόκκαλης θα είναι υποχρεωμένος να του ανανεώσει το συμβολαίο του και μάλιστα με τους όρους που θα θέσει ο παίχτης.

Ξαναγυρίζουμε στο ντέρμπι. Οι δυο ομάδες δεν έδειξαν τίποτα αγωνιστικά και το παιχνίδι ήταν ποιοτικά από τα χειρότερα της τελευταίας δεκαετίας. Οι δυο ομάδες

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πράγματα και πάγωσε προς στιγμή το Καραϊσκάκη αλλά τότε μίλησε ο Ριβάλντο. Ανέβασε την απόδοσή του δίνοντας ζωντάνια στην ομάδα του και πέτυχε την ισοφάριση σε μια φάση που οποιοσδήποτε άλλος από τους συμμετέχοντες (εκτός ίσως του Τζόρτζεβιτς και του

μήπως και πετύχουν κάποιος γκολ στην αναμπουμπούλα. Με την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στον Παναθηναϊκό, ο πεντάχρονος σχεδιασμός είναι μάλλον ανεδαιφικός και η διοίκηση των πρασίνων θα πρέπει να αρχίσει να σχεδιάζει σε επίπεδο δεκαετίας.

✓ Την τακτική που ακολούθησε στις περιπτώσεις του Σέζαρ και του Καπετάνου προσπαθήσε να εφαρμόσει και στην περίπτωση του Μπασινά η διοίκηση της ΑΕΚ, όμως μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η ύλη της εφημερίδας η μεταγραφή έδειχνε να ναυαγεί. Ο πρόεδρος της ΑΕΚ φρόντισε να «κοντύνει» τον Μπασινά, δηλώνοντας

στις εφημερίδες ότι ο παίχτης αυτοπροτάθηκε και δίνοντας στην δημοσιότητα το περιεχόμενο των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στις δυο πλευρές. Το μήνυμά που προσπαθεί να στείλει η ΑΕΚ στον Μπασινά είναι ξεκάθαρο: «ή έρχεσαι με τους δικούς μας όρους ή δεν σε χρειαζόμαστε». Μάλιστα, κύκλοι προσκεκλιμένοι στην ΠΑΕ ΑΕΚ έχουν αρχίσει να διατυπώνουν ερωτήματα για την αναγκαιότητα της μεταγραφής, με δεδομένη τη αγωνιστική απραξία του παίχτη σε σχέση με την ανάγκη που έχει η ομάδα για άμεσες αγωνιστικές λύσεις. Το ρεπορτάζ λέει ότι ο Μπασινάς είναι χολωμένος με τον τρόπο που χειρίζεται ο πρόεδρος της ΑΕΚ το θέμα και ότι πλέον η πρώτη επιλογή του είναι η Μαγιόρκα. Επειδή, όμως, η χρηματική διαφορά ανάμεσα στις δυο πλευρές είναι σχετικά μικρή (περίπου 50.000 ευρώ), το πλέον πιθανό είναι το σίριαλ να έχει αίσιο τέλος και ο Μπασινάς να επιστρέψει στα ελληνικά γήπεδα με την φανέλα της ΑΕΚ.

Κος Πάπιας

Την ώρα που η Πολιτική Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης ενέκρινε το αντικομμουνιστικό μνημόνιο, οι οπαδοί της Λιβέρνο έδιναν τη δική τους απάντηση στις κερκίδες του γηπέδου της ιταλικής πόλης.

εκτός των γκολ (τα 4 από τα 5 μπήκαν σε φάσεις που δεν υπήρχε καν υποψία για κάτι τέτοιο) δεν είχαν ευκαιρίες, μετά το πρώτο γκολ του Παναθηναϊκού το παιχνίδι έγινε σκληρό και σε ορισμένες περιπτώσεις αντιαθλητικό, οι ποδοσφαιριστές δεν μπορούσαν να αλλάξουν περισσότερες από τρεις μπαλιές και το θέαμα ήταν λέξη άγνωστη. Όπως είπαμε και στην αρχή, τη μεγαλύτερη ευθύνη γι' αυτό την έχει ο Παναθηναϊκός, αφού το κέντρο του ήταν ανύπαρκτο -Κονσεϊσάο και Τζιόλης ήταν αλλού, ενώ και ο Γκονζάλες από κάποιο σημείο του αγώνα και μετά εκνευρίστηκε και αντί για τη μπάλα κυνηγούσε τα πόδια των αντιπάλων του - με αποτέλεσμα οι γραμμές του Παναθηναϊκού να έχουν τόση απόσταση μεταξύ τους όσο ο Βενιζέλος με τον Πάγκαλο. Στην απέναντι όχθη ο Ολυμπιακός ξεκίνησε με στόχο να μη δεχτεί γκολ, φόρτωσε το κέντρο του για να ελέγξει τον ρυθμό του αγώνα και όπως πάντα βασίστηκε στην κλάση ορισμένων παιχτών του που μπορούν να κάνουν τη διαφορά. Το γκολ του Παναθηναϊκού δυσκόλεψε τα

Γκονζάλες) δεν θα ήξερε τι να κάνει τη μπάλα. Με την έναρξη του δεύτερου ημιχρόνου, ο Βραζιλιάνος έβαλε ένα ακόμη γκολ, με τρόπο που μόνο οι μεγάλης κλάσης παίχτες μπορούν να πετύχουν, και τα πράγματα έγιναν πολύ εύκολα για την ομάδα του, αφού οι πράσινοι διατελούσαν πλέον υπό σύγχυση.

Η άποψή μου είναι ότι δεν χρειάζεται να ασχοληθούμε περισσότερο με ένα τόσο κακό παιχνίδι που επί της ουσίας έδειξε το πραγματικό πρόσωπο και το επίπεδο του ελληνικού ποδοσφαίρου. Αν κάτι πρέπει να σχολιάσουμε, για να κλείσουμε, είναι η απογοήτευση των παιχτών του Παναθηναϊκού. Το τελευταίο τέταρτο του αγώνα, εξαιτίας της κούρασης του Ριβάλντο και του Τζόρτζεβιτς, οι πράσινοι είχαν την κατοχή της μπάλας και θα μπορούσαν να κάνουν μια προσπάθεια για να φτάσουν στην ισοφάριση. Όμως, ούτε η σάρκα ούτε το πνεύμα ήταν πρόθυμο για κάτι τέτοιο. Οι παίχτες του Παναθηναϊκού στα τελευταία λεπτά δεν είχαν το κουράγιο ούτε γιόμες προς την περιοχή του Νικοπολίδη να κάνουν,

■ ΣΑΜ ΜΕΝΤΕΣ

Σύρριζα

«Για μερικούς πεζοναύτες... αυτός ο πόλεμος δε θα ξεκινήσει ποτέ!» είναι το μότο που συνοδεύει το «Σύρριζα-Jarhead» -παρατσούκλι των αμερικανών πεζοναυτών που σφειλεται στο ξυρισμένο τους κεφάλι. Το μετά από δυο μόλις ταινίες («American Beauty» και «Ο Δρόμος της Απώλειας») διάσημο πλέον «άλλοθι του Χόλλιγουντ» που ακούει στο όνομα Σαμ Μέντες καταπιάνεται αυτή την φορά με την παρανοϊκή καθημερινότητα των πεζοναυτών στον Πόλεμο του Κουβέιτ, όπως αυτή περιγράφεται στο ομώνυμο ημερολόγιο-μπεστ σέλλερ του πρώην πεζοναύτη Αντονι Σουόφορντ. Με ένα εντυπωσιακό νεανικό καστ και τον ανάλογο αστρονομικό προϋπολογισμό που απαιτούν τα τεχνικά επιτεύγματα και τα ειδικά εφέ των μπλοκμπάστερ, ο Μέντες σκιαγραφεί τον παραλογοισμό που διακρίνει την εκπαίδευση του πλέον αποκτηνωμένου στρατιωτικού σώματος του πλανήτη, καθώς και το πώς η εμπειρία της στιγμιαίας ή κατακρεουργεί τα υποκείμενά της ανεπιστρεπτή - σε συνδυασμό μάλιστα με την εμπει-

ρία του να πολεμάς χωρίς να ξέρεις ποιον ή γιατί και χωρίς να κερδίσεις την πολυπόθητη ευκαιρία να σκοτώσεις, πράγμα που αποτελεί και το όλο νόημα της ύπαρξης του πεζοναύτη.

Τις πιο πολλές φορές πίσω από τις λέξεις κρύβονται... τέρατα. Αυτό που μας προσφέρει ο Σαμ Μέντες δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα action movie, με «όλη» τη σημασία της έκφρασης, καθώς «ταινιά δράσης» δε σημαίνει στη γλώσσα της κινηματογραφικής κριτικής κάτι περισσότερο από πάρα πολλή επί της οθόνης σωματική δράση (στα σώματα συμπεριλαμβανόμενα όπλα, κτίρια και οτιδήποτε άλλο μπορεί να συνοδεύει τα ηρωικά κατορθώματα των «δραστήριων» πρωταγωνιστών). Καμιά κριτική επεξεργασία ή προσθήκη δε μοιάζουν να έχουν υποστεί τα μεμουάρ του πεζοναύτη μας στο «Σύρριζα»: ενώ το Ιράκ εξακολουθεί να φλέγεται και ο αμερικανικός λαός κοιμάται βαθύτερα από ποτέ, το Χόλλιγουντ αποφάσισε να μας συστήσει στα στρατιωτικά ενδότερα των ΗΠΑ μέσα από ένα ζοφερό πορτραίτο του -σαφώς υπαρκτού- δράματος των πεζοναυτών. Σκέφτεστε τίποτα καλύτερο;

Ε.Γ.

■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΜΑΚΕΝΖΙ

Παράνομο πάθος

Διασκευή του ομότιτλου βιβλίου του Πάτρικ Μακ Γκραθ, ενός Δερατικού θρίλερ με ευρύτερες προεκτάσεις. Πρόκειται για την ιστορία μιας γυναίκας που ακολουθεί τον σύζυγό της σε μια αγγλική επαρχιακή πόλη, όπου εκείνος εργάζεται ως ψυχίατρος σε μια υψίστης ασφαλείας ψυχιατρική κλινική. Εκεί θα ερωτευθεί έναν γλύπτη, ο οποίος έχει εγκλειστεί για τη βίαιη δολοφονία της γυναίκας του, με τραγικές συνέπειες για την ίδια και την οικογένειά της.

Ο Ελληνικός τίτλος αδικεί την ταινία, της οποίας ο πρωτότυ-

Μπήκαμε στο δέκατο χρόνο της ΚΟΝΤΡΑΣ, ωρέ ΠΑΜΕ (πάλι περίπατο) Πογκρόμ;

◆ Επαναστατική - όχι. Επαναστατική αριστερά.

◆ ΣΥΡΙΖΑ - The movie.

◆ Κλέφτες κι αστυνόμοι: φοβάμαι όλ' αυτά που γίνονται για μένα - χωρίς εμένα.

◆ «Η ΚΝΕ επαναστατική οργάνωση της νεολαίας»: μα τους 350 προβοκάτορες του Πολυτεχνείου.

◆ Ποιος λαϊκοεξουσιαστικός σταθμός έχει κάργα διαφήμιση από 10 το πρωί μέχρι 3 το μεσημέρι; Μα, ο 902 TV φυσικά! (Γι' αυτό του Περισσού του περικοπούν...)

◆ Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι στη δίμηνη οικονομική εξόρμηση του ΚΚΕ συνεισέφεραν με τον οβολό τους τράπεζες, Τζόκερ και λοιπές (δημο)κρατικές δυνάμεις.

◆ Για να λέμε τα σούκα-σούκα και τη σκάφη-σκάφη.

◆ Που πάτ', ωρέ Κνιτόπουλα;

◆ Προς συνέδριο.

◆ Δεν αναρωτιέστε γιατί ο «ΟΔΗΓΗΤΗΣ» από βδομαδιατική εφημερίδα κατέληξε ΕΝΘΕΤΟ στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ»;

◆ Και γιατί ο δημοκρατικός συγκεντρωτισμός εξακολουθεί να εφαρμόζεται κατά το 2ο σκελος του;

◆ Irini imin, omos.

◆ Χαμάει η Χαμάς.

◆ 31.000 υποψήφιοι όμηροι του ΑΣΕΠ. (Διώτης, εδώ έχουμε τρανταχτή περίπτωση τρομοκρατίας).

◆ Και όσο ο ιός (της γρίπης των πουλιών) μας πλησιάζει

τόσο μικραίνει η κόρη του οφθαλμού.

◆ Στραβάδια!

◆ Πήγαινε στο στρατό, πέθανε στο στρατό!

◆ Ψυχραιμία συνιστά ο Π.Ο.Υ. (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας). Λόγια του ΠΟΥ...

◆ Ναι, ρε! Ο Μπομπ Γκελντοφ ο φιλανθρωπιάρης (ex Boomtown Rats) σύμβουλος του ηγέτη των Βρετανών συντηρητικών Ντέιβιντ Κάμερον (του κόλου του δε-κάμερον) κι η κοπριά στα λάχανα.

◆ Οικονομικά πωσ πάτε; Χαλιμέρα, χαλινύχτα.

◆ Οπαδός της «στέρησης» δήλωνε πρόσφατα ο ζωγράφος Αλέκος Φασσιανός. (Αλήθεια στη χούντα γιατί πήρε την «επιδότηση» του ιδρύματος Φορντ;).

◆ «9 γενίτσαροι κατά της Μακεδονίας - Ήταν αντάρτες και παιδιά ανταρτών του εμφυλίου πολέμου». Κεντρικός τίτλος της ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΣ, 12/01/06. Ουστ, κωλοταγματάλητες!

◆ Ο καιρός ανοίγει κι αρχίζει το κυνήγι.

◆ Δείγμα (γραφής) και «καλής θέλησης» Εβο Μοράλες προς ΗΠΑ.

◆ Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά/ κοτόπουλα στη Χίο/ ιοί και κρεατάλευρα/ τελειώσαν και τα δύο.

◆ Τηλεοπτικά έχουμε ιατροδικαστεί, πνηνοτροφηθεί, πλαστικοχειρουρηθεί, εντελει... μαλακωνθεί.

Βασίλης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

δήλωσε ότι αποχωρεί μετά απ' αυτή την επίθεση και ο πρόεδρος διέκοψε για να ηρεμήσουν τα πνεύματα.

Με την επιστροφή της Εδρας, ζήτησε το λόγο ο Δ. Κουφοντίνας, και σε ήρεμο τόνο δήλωσε: «Η δίκη αυτή είναι μια ιστορική πολιτική δίκη. Πρέπει όλοι να το δεχτούν». Ήταν μια δήλωση γεμάτη νόημα. Ο Ι. Μυλωνάς δήλωσε ότι μετά την επίθεση που δέχτηκε από το συνάδελφό του δεν έχει την απαιτούμενη νηφαλιότητα για να συνεχίσει και γι' αυτό μέχρι το τέλος της διαδικασίας τον Β. Τζωρτζάτο θα εκπροσωπήσει άλλος συνήγορος, ο ίδιος δε θα επανέλθει την επομένη το πρωί.

Ο Γ. Γκουντούνας ζήτησε να διαβαστεί η δήλωση του Σάββα Ξηρού, όμως ο πρόεδρος δεν το δέχτηκε, μολονότι το αίτημα έθεσε και η Γ. Κούρτοβικ. Ο Χρ. Ξηρός ζήτησε το λόγο και διάβασε ένα κομμάτι από τα πρακτικά της πρώτης δίκης, στο οποίο ο Σάββας έλεγε «δεν έχω ομολογήσει τίποτα, έχει ομολογήσει η Αντιτρομοκρατική και εγώ με δεμένα μάτια έβαλα ένα Σ για υπογραφή». Στη συνέχεια μιλούσε για κατασκευασμένο και εντελώς σαθρό κατηγορητήριο. Τι πιο σαφές; αναρωτήθηκε ο Χρ. Ξηρός. Διότι ακούστηκε εδώ μέσα ότι ο αδερφός μου έδωσε ομολογία. Αυ-

τά για την Ιστορία και για τον κύριο Ιπποκράτη.

Ακολουθως, το λόγο πήρε ο Γιάννης Σταμούλης (υπεράσπιση Καρατσώλη και Κωστάρη), ο οποίος με άρτια νομική επιχειρηματολογία, στηριζόμενος και στη μεγάλη του πείρα (είναι ο Νέστορας στα έδρανα της υπεράσπισης), υποστήριξε ότι δεν μπορεί να παραμένουν στη δικογραφία προανακριτικές καταθέσεις που πάρθηκαν με αντιδικονομικό και παράνομο τρόπο. Διότι, από τη στιγμή που ασκήθηκε δίωξη και της υπόθεσης επιλήφθηκε ανακριτής, δεν μπορεί η Αστυνομία να διενεργεί προανακριτικές πράξεις. Ο εισαγγελέας Διώτης, που ήταν ο αρμόδιος για την προστασία της νομιμότητας, συνήργησε σ' αυτή την παρανομία. Στην τοποθέτησή του υπήρξε σύντομος, ενώ την ένσταση με τη νομική επιχειρηματολογία την κατέθεσε γραπτώς Το ίδιο αίτημα στήριξε και η Τ. Χριστοδουλοπούλου (υπεράσπιση Κωστάρη), που χαρακτήρισε τις προανακριτικές απολογίες όχι μόνο παράνομες αλλά και πλαστές και ζήτησε την απόσυρσή τους, για να αποκατασταθεί η νομιμότητα.

Ο Φρ. Ραγκούσης (υπεράσπιση Χρ. Ξηρού), αφού ζήτησε αρχικά συγνώμη για τις λεκτικές υπερβολές του, που είχαν προηγηθεί, ανα-

φέρθηκε αναλυτικά στις κραυγαλιές δικονομικές παραβιάσεις που σχετίζονται με τις προανακριτικές πράξεις: προανάκριση ενώ είχε αρχίσει η κύρια ανάκριση, απολογία στην ανακρίτρια ενώ είχε οριστεί ειδικός εφέτης ανακριτής, απολογίες χωρίς δικηγόρους κ.λπ. κ.λπ.

Ο Π. Ρουμελιώτης (συνήγορος Ν. Παπαναστασίου) αναφέρθηκε στην προανακριτική κατάθεση του Χρ. Ξηρού από την οποία έχει έννομο συμφέρον ο εντολέας του και στάθηκε ιδιαίτερα στην ύπαρξη έντυπης αναφοράς στο κείμενο των προανακριτικών απολογιών, σύμφωνα με την οποία ο κατηγορούμενος δήλωνε ότι δεν επιθυμεί να απολογηθεί παρουσία δικηγόρου. Ο Π. Ρουμελιώτης αναφέρθηκε σε ad hoc όποψη του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Παπαδάκη, γραπτώς διατυπωμένη, που λέει ότι αυτές οι έντυπες αναφορές είναι παράνομες, γιατί αντίκεινται στις διατάξεις περί δίκαιης δίκης και απέδειξε ότι για δικονομικούς λόγους αυτή η προανακριτική απολογία πρέπει να κριθεί άκυρη και να αποσυρθεί από τη δικογραφία. Το ίδιο ισχύει και για άλλες -κατέληξε ο κ. Ρουμελιώτης- αλλά δεν μου επιτρέπεται να αναφερθώ σ' αυτές, επειδή δεν αναφέρονται στον εντολέα μου.

πος τίτλος «Asylum» ανταποκρίνεται ακριβέστερα στο περιεχόμενό της, αφού πέρα από το ερωτικό πάθος σχολιάζεται η ανία της επαρχιακής ζωής και ενός συμβατικού γάμου, καθώς και οι σχέσεις εξουσίας σ' ένα χώρο όπου η λογική και η παράνοια απέχουν πολλές φορές μόνο ένα βήμα.

Η εξαιρετική ερμηνεία της πρωταγωνίστριας Νατάσας Ρίτσαρντσον αποτελεί ένα ακόμα ατού της ενδιαφέρουσας αυτής ταινίας.

■ ΓΟΥΝΤΙΑΛΕΝ

Match Point

Πραγματικά μια εντελώς άλλη ταινία σε σχέση με όλες τις προηγούμενες του σκηνοθέτη. Ένα δράμα δωματίου με αμείωτη ένταση και σασπένς, σε άλλο ύφος και ήθος. Ταυτόχρονα, είναι μια ειρωνική ματιά σε ό,τι θεωρείται τύχη, πλούσιος, επιθυμίες, ενώ θα έλεγε κανείς ότι ο Γούντι Αλεν, στο πρόσωπο του νεαρού πρωταγωνιστή του, παίρνει τη ρεβάνς απ' όσες γυναίκες εκβίασαν τη θέλησή του και τη ζωή του. Η ταινία έχει γυριστεί στη βρετανική πρωτεύουσα και αναφέρεται στην είσοδο ενός όχι εύπορου νεαρού τενίστα στα σαλόνια μιας πλούσιας οικογένειας, την κόρη της οποίας παντρεύεται.

Δεν πρόκειται ασφαλώς για κανένα αριστούργημα, όμως η σφιχτοδεμένη πλοκή, η αινιγματική εξέλιξη και το ανατρεπτικό φινάλε προσδίδουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον σ' αυτή την κατά πολλούς καλύτερη ταινία του σκηνοθέτη τα τελευταία χρόνια.

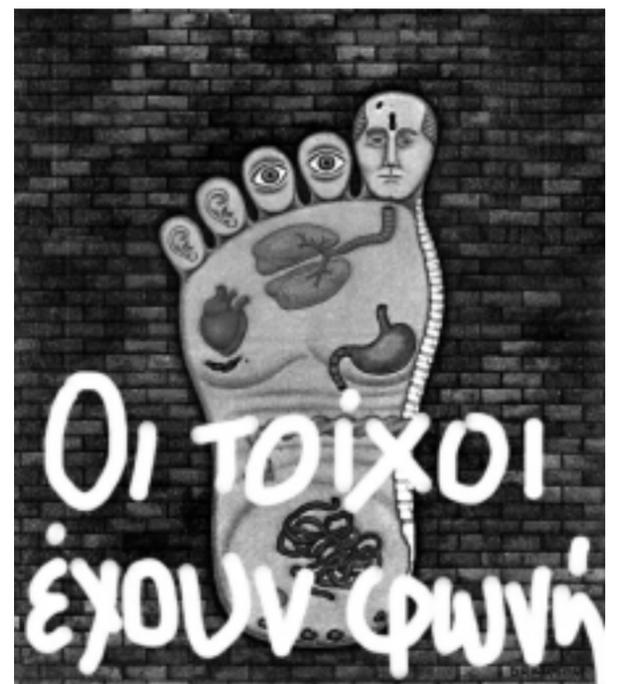

■ ΝΤΙΝ ΠΑΡΙΣΟ

Όλα τα λεφτά

Ριμέικ της ομότιπλης κωμωδίας του 1977 με τον ελληνικό τίτλο «Χρυσοδάκτυλοι της υψηλής κοινωνίας». Επιτυχημένος γιάπτης καταλήγει σε ληστείες μαζί με τη σύζυγό του, όταν χάνει άδικα τη δουλειά του και πνίγεται από τα χρέη. Κλασική χολιγουντιανή κωμωδία με καλές προοπτικές στα ταμεία.

Ελένη Σταματίου

◆ Πιστεύουμε την Ελληνική Δικαιοσύνη (πικέτα της Ομοσπονδίας Αλβανικών Συλλόγων Ελλάδας)

Δεν διεκδικείτε -αγαπητοί μετανάστες- αποκλειστικότητα, όταν δηλώνετε ότι πιστεύετε στην ελληνική Δικαιοσύνη. Κι άλλοι πολλοί διακηρύσσουν, σε όλους τους τόνους, την εμπιστοσύνη τους. Αρκετοί, μάλιστα, βοηθάνε λίγο τα πράγματα, για να την πιστέψουν καλύτερα. Ωσπου να έρθει ο ένας κατάφατσα στον άλλον και να αρχίσουν να βγαίνουν τα άπλυτα στη φόρα. Πού είναι το περιεργό της υπόθεσης; Ολοι αυτοί που σας βρίζουν, που σας διώκουν, που σας λοιδορούν, που δηλητηριάζουν τους εργαζόμενους με το ρατσισμό, είναι fans της ελληνικής Δικαιοσύνης. Υπό προϋποθέσεις καμιά φορά, αλλά πάντως fans. Οι άλλοι, αυτοί που σας συμπαραστέκονται, που κατεβαίνουν μαζί σας στις διαδηλώσεις, που αντιπαλεύουν το ρατσισμό, που αντιπαλεύουν το δηλητηριώδη λόγο των ελλήνων πιστών της Δικαιοσύνης, δεν πιστεύουν στην ελληνική Δικαιοσύνη. Πολλοί, μάλιστα, το πάνε παραπέρα. Την καταγγέλλουν ότι είναι όργανο των κυρίαρχων. Σκληρός, καταπιεστικός θεσμός. Από κει και πέρα, ο καθένας, με βάση την πείρα του, καταλαβαίνει τι είναι σωστό και τι είναι λάθος. Εκτός αν πιστεύει κανείς, ότι οι δηλώσεις νομιμοφροσύνης και υποταγής λύνουν προβλήματα, αλλάζουν τη φύση και την ουσία των θεσμών, αντιμετωπίζουν τις αντιδραστικές θεωρίες και τους αντιδραστικούς. Τότε ένα είναι σίγουρο. Οτι ματαιοπονεί.

◆ Το ΚΚΕ «δήλωση μετάνοιας» στον ιμπεριαλισμό δεν υπογράφει!

Ο λόγος περί δηλώσεων μετάνοιας και νομιμοφροσύνης. Λεονταρισμοί επί λεονταρισμών από τον Περισσό, για το αντικομμουνιστικό μνημόνιο. Όταν είναι εκ του ασφαλούς, του δίνουν και καταλαβαίνει. Έχουν ένα δίκιο οι Περισσοί. Δήλωση μετάνοιας-νομιμοφροσύνης δεν έχουν υπογράψει στον ιμπεριαλισμό. Την υπογραφή τους την έχουν βάλει φαρδιά πλατιά στο σεβασμό και τη νομιμοφροσύνη στην ελληνική αστική δημοκρατία. Στη δικτατορία της αστικής τάξης στην Ελλάδα. Στον ελληνικό καπιταλισμό. Δηλαδή, στον παγκόσμιο ιμπεριαλισμό-καπιταλισμό. Την έχουν τιμήσει και την τιμούν στο ακέραιο αυτή την υπογραφή τους. Γι' αυτό παραλαύνει η συμπαράσταση των αστικών δυνάμεων, των αντιλαϊκών δυνάμεων, των καταπιεστικών δυνάμεων, καθημερινά από το «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ». Η οποία συμπαράσταση, κατά την εκ Περισσού... αγωνιστική λογική, αποδεικνύει την εμβέλεια της πολιτικής του «Κ»ΚΕ. Αν ο Περισσός δεν είχε υπογράψει δήλωση υποταγής στο αστικό καθεστώς, στο καθεστώς της δικτατορίας της αστικής τάξης, και αν δεν είχε δώσει επανειλημμένα αποδείξεις ότι τιμά την υπογραφή του, τότε ένα θα ήταν σίγουρο. Οτι καμιά συμπαράσταση από τις αστικές δυνάμεις -τις περισσότερες τουλάχιστον- δεν θα είχε. Τζάμπα -στην κυριολεξία τζάμπα- μάγκες, δηλαδή.

◆ Εξω το ΚΥΤ απ' το βουνό - Ο αγώνας νίκησε - Ο αγώνας συνεχίζεται (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ)

Αφού νίκησε, γιατί να συνεχιστεί; Αφού συνεχίζεται, τί νίκη πραγματοποιήσε; Υπάρχει αντίφαση; Οχι βέβαια. Τίποτα δεν είναι οριστικό, στάσιμο, αμετάκλητο στη ζωή. Πολύ περισσότερο στον καπιταλισμό. Πολύ, πολύ περισσότερο στην εποχή της επίθεσης στο οποιοδήποτε δικαίωμα. Γι' αυτό ο αγώνας συνεχίζεται ως την οριστική νίκη. Που θα ανοίξει απλώς το δρόμο για την επόμενη.

«Μεγαλύτερο έγκλημα από τη ληστεία μιας τράπεζας είναι η ιδρυση μιας τράπεζας».

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Μια ληστεία στο κέντρο της Αθήνας, η οποία κατέληξε σε ανταλλαγή πυροβολισμών ανάμεσα στους δράστες και αστυνομικούς, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό του 28χρονου Γιάννη Δημητράκη και του φρουρού της τράπεζας και τον ελαφρύτερο ενός διερχόμενου λαχειοπώλη, ήταν η αφορμή για ένα νέο γύρο τρομοϋστερίας και κυνηγητού μαγισσών, στον οποίο εμφανίστηκε ξανά η στενή συμμαχία Ασφάλειας - ΜΜΕ. Πίσω από τα κύματα της τρομοϋστερίας κρύβονται και πάλι αντιδραστικά ιδεολογήματα, αλλά και καταπατήσεις πολιτικών και οικονομικών δικαιω-

λάκια, παίρνοντας γραμμή από την Ασφάλεια, υποστηρίζουν πως έχει στην κατοχή της το κινητό του τραυματία και έτσι θα εντοπίσει τους συνεργούς του! Δηλαδή, όποιος έχει τηλεφωνηθεί με τον Δημητράκη και όποιος το όνομα είναι γραμμένο στον τηλεφωνικό κατάλογο του κινητού του θεωρείται οινονεί ύποπτος ως ληστής και τρομοκράτης. Ειδικά αν τυχαίνει να ανήκει στο ίδιο ιδεολογικοπολιτικό ρεύμα με τον τραυματία. Η ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης σε όλο της το αποκρουστικό μεγαλείο. Διοχετεύει ακόμα η Ασφάλεια, ότι μελετά το υλικό από δεκάδες κάμερες που υπάρχουν στην περιοχή. Αλίμονο, δηλαδή, σε όποιον έτυχε να περνά από την ευρύτερη περιοχή εκείνη την ώρα και είναι προσεσημασμένος ως αντιεξουσιαστής-

δίδουν ένταλμα σύλληψης και να τον αναζητήσουν; Προτιμούν τις διαρροές, γιατί έτσι προετοιμάζεται το κυνήγι μαγισσών, στο πλαίσιο του οποίου τσουβαλιάζονται σχετικοί και άσχετοι ή και μόνο άσχετοι. Αντε μετά να αποδείξει ο άλλος ότι δεν είναι ελέφαντας.

Ο τραυματίας Γ. Δημητράκης παραμένει φρουρούμενος στην Εντατική του Γενικού Κρατικού «Γιώργος Γεννηματάς», χωρίς να έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης σε βάρος του, μολονότι έχουν περάσει τόσες μέρες και θεωρείται συλληφθείς επ' αυτοφώρω στη διάπραξη κακουργήματος. Γιατί; Μα για να μην επιληφθεί τακτικός ανακριτής, όπως προβλέπει η δικονομία, και να μπορεί ο γνωστός Διώτης, που ανασύρθηκε από τη ναφθαλίνη όπου τον είχαν βάλει οι συνάδελφοί του,

έχει διαύγεια πνεύματος. Δεν ξέρουμε, όμως, τι θα γίνει στη συνέχεια. Μη εκδίδοντας ένταλμα σύλληψης και μη παραδίδοντας τον Δημητράκη στην τακτική ανάκριση, μολονότι έχει παρελθεί η προθεσμία του αυτοφώρου, παραβιάζουν ήδη βάνουσα τα δικαιώματά του.

Τέλος, ως αναλογιστούμε λίγο κάποια πράγματα που η εκκωφαντική προπαγάνδα φρόντισε να κρύψει.

Ποια είναι η ευθύνη του φρουρού της τράπεζας, που κυνήγησε τους ληστές και ξεκίνησε το πιστολιδί στο κέντρο της Αθήνας, όταν είναι σαφείς και κατηγορηματικές οι εντολές που έχουν οι υπάλληλοι των τραπεζών να μη αντιδρούν σε περίπτωση ληστείας, διότι έτσι κι αλλιώς τα χρήματά είναι ασφαλισμένα; Εμφανίζουν ως ήρωα έναν άνθρωπο

Μάθημα και γιορτή τρομοϋστερίας

Αφού πια η εμφυλιοπολεμική προπαγάνδα ντύθηκε με τα χρώματα της «ενωμένης εθνικής αντίστασης» (απαραίτητη καραμέλα για να χωρέσουν στη μεταπολίτευση όλοι, γιαλαντζί αριστεροί, δωσίλογοι, δεξιοί, κ.λπ., στο βρακί του συστήματος) και οι αναφορές στα σχολικά βιβλία και οι εντεταλμένες εκδηλώσεις στα σχολεία στολίστηκαν με το αρμόζον για την περίπτωση γλυκανάλατο περιεχόμενο -εξίσου επικίνδυνο με παλιά- επιστρατεύτηκε τώρα νέο δηλητήριο για τα νεανικά μυαλά.

Η νέας εσοδείας φασιστική προπαγάνδα, που σκοπό έχει να σπειρεί τον τρόμο και την υποταγή στις βλέψεις του αδηφάγου κεφαλαίου, που γίνονται πράξη με ιμπεριαλιστικούς πολέμους, αφανισμό άλλων κρατών, εξανδραποδισμό λαών και πλήρη εξαφάνιση εργασιακών κατακτήσεων και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να δικαιολογήσει και νομιμοποιήσει και στη χώρα μας την εγκαθίδρυση ενός σκηνικού φόβου και τρόμου, πραγματοποιείται τώρα με αφορμή τη λεγόμενη «εξάρθρωση της τρομοκρατίας» στην Ελλάδα.

Την Τρίτη Κυριακή του Ιανουαρίου κάθε έτους προτείνει η υπουργός Παιδείας Μ. Γιαννάκου (Δελτίο Τύπου 17 Γενάρη 2006) ως «ημέρα μνήμης των θυμάτων της εγκληματικής δράσης της τρομοκρατίας στην Ελλάδα. Ο χαρακτήρας, το περιεχόμενο, ο φορέας και ο τρόπος διοργάνωσης αυτών των εκδηλώσεων θα καθοριστεί με ΠΔ που θα εκδοθεί μετά από πρόταση των υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Παιδείας και ύστερα από γνώμη των πλέον αναγνωρισμένων σωματείων των θυμάτων συγγενών και φίλων αυτών». Δηλαδή του «Ως εδώ», μαγαζιού της οικογένειας Μητσοτάκη, του εφοπλιστή Περατικού και της οικογένειας του βασανιστή Μάλλιου. Αφού τη μοναδική φορά που δοκίμασαν να καλέσουν το λαό να διαδηλώσει μαζί τους στην πλατεία Συντάγματος, στο φόρτε της τρομοϋστερίας του 2002, δεν κατάφεραν να μαζέψουν ούτε έναν πολίτη, πλην μερικών βουλευτών και των γνωστών τηλεοπτικών μαϊντανών που διεκπεραίωναν την επιχείρηση, κατ' εντολήν των αφεντικών της «αντιτρομοκρατίας», αποφάσισαν να θεσπίσουν κρατική γιορτή στα σχολεία, επιχειρώντας να βάλουν με το ζόρι στα μυαλά των νέων παιδιών τις ιδέες τους.

Η πρόταση της υπουργού θα κατατεθεί στη βουλή ως τροπολογία στο σχέδιο νόμου για τα Τοπικά Συμβούλια Νέων. Πήραν αέρα τα απανταχού τσιράκια των ιμπεριαλιστών και τα παπαγαλάκια της τρομοϋστερίας και πάνε τώρα να πάρουν τη ρεβάνς. Και στρέφονται, βεβαίως, και στα νεανικά μυαλά, που είναι ακόμη άπλαστα και δεν έχουν εμπειρίες, για να στάξουν το δηλητήριό τους.

Η ιστορία τούτου του τόπου και του χιλιοβασανισμένου λαού του, έτσι όπως επιδιώκεται να ξαναγραφεί απ' τους δυνάστες του, δέον να διδάσκει και στα σχολεία. Αυτοί αποφασίζουν, αυτοί διατάσσουν. Οι εκπαιδευτικοί, οι προοδευτικοί άνθρωποι, οι εργαζόμενοι, ο λαός θ' αφήσουν να περάσει απαρτήρητη και αυτή η πρόκληση;

Θα ξεχάσουν τους δεκάδες νεκρούς της κρατικής τρομοκρατίας τα χρόνια της μεταπολίτευσης; Τον Κουμή και την Κανελοπούλου, τον Καλτεζά, τη Βασιλακοπούλου, τον Μαρίνο, τον Γιάκα, τον καθηγητή Τεμπονέρα, για να αναφέρουμε μόνο μερικούς; Θα ξεχάσουν τους μετανάστες που έπεσαν νεκροί από τις «τυχαίες εκपुरσοκροτήσεις» των αστυνομικών όπλων;

Γ.Γκ. - Π.Γ.

■ Με αφορμή μια ληστεία

Τρομοϋστερία και κυνήγι μαγισσών

μάτων.

Αιτία για όλα αυτά ήταν η συμμετοχή του τραυματία στον αντιεξουσιαστικό χώρο. Παλιά και νέα τρομοσενάρια ξαναξεστάθηκαν, ρίχτηκαν όλα στο μεγάλο καζάνι της προπαγάνδας και σερβιρίστηκαν ως αποκλειστικές πληροφορίες για «τρομοκρατική ομάδα», που είχε επαφές με άλλες «τρομοκρατικές ομάδες», αλλά και με τις «παρυφές της τρομοκρατίας». Αυτός είναι ο νέος όρος που λανσαρίστηκε. Αν ο όρος «τρομοκρατία» είναι μια φορά αόριστος, οι «παρυφές της τρομοκρατίας» είναι χίλιες. Είναι μια έννοια λάστιχο, που μπορεί να διαστέλεται και να συστέλεται ανάλογα με τις πολιτικές σκοπιμότητες και τους αστυνομικούς σχεδιασμούς κάθε συγκυρίας. Μπορεί να περιλάβει ολόκληρο τον αντιεξουσιαστικό-αναρχικό χώρο, αλλά να πάει και πέραν αυτού, στο ευρύτερο κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Μπορεί να οδηγήσει σε ποινικοποίηση όχι μόνο πολιτικές αλλά ακόμα και κοινωνικές-φιλικές σχέσεις.

Υπερβολές; Αναλογιστείτε μόνο τούτο. Όλα τα παπαγα-

αναρχικός. Πλέον αναγορεύεται τουλάχιστον σε ύποπτο για συνέργεια σε ληστεία.

Με τη γνωστή από την περίοδο της εξάρθρωσης της «τρομοκρατίας» τακτική, άρχισαν να διοχετεύουν «φωτογραφικές» περιγραφές συγκεκριμένων ατόμων και να ψιθυρίζουν και τα ονόματά τους. Αν έχουν στοιχεία για οποιονδήποτε απ' αυτούς, γιατί δεν εκ-

να δοκιμάσει να επαναλάβει το έγκλημα του «Ευαγγελισμού». Δηλαδή, να ανακρίνει στην Εντατική τον τραυματία, χωρίς την παρουσία συνηγούρου. Το δοκίμασε δυο φορές, αλλά φαίνεται πως μέχρι στιγμής δεν τα κατάφερε. Οπωσδήποτε, είναι θετική η απόφαση του διευθυντή της ΜΕΘ του «Γεννηματάς», ότι ο τραυματίας δεν μπορεί να ανακριθεί, διότι δεν

που παραλίγο να προκαλέσει μακελειό για λίγη προσωπική δόξα, μολονότι οι συνάδελφοί του του φώναζαν να μην τρέξει πίσω από τους ληστές.

Και τί να πούμε για την εικόνα που είδαμε «ζωντανή» στις τηλεοράσεις μας, ένας άνθρωπος με δυο σφαιρές στην κοιλιά και μια στο στήθος να δένεται πισθάγκωνα με χειροπέδες, μπάτσου να του ρίχνουν κλωτσιές στα μουλωχτά και οι τραυματιοφορείς του ΕΚΑΒ να τον γυρίζουν ανάποδα για να του βάλουν τον ορό στο χέρι, χωρίς οι μπάτσοι να συγκινούνται και χωρίς αυτοί να έχουν τη στοιχειώδη ευαισθησία να ζητήσουν την αφαίρεση των χειροπέδων από ένα βαριά τραυματία που ούτως ή άλλως ήταν αφοπλισμένος και ακίνδυνος για οτιδήποτε; Αυτή είναι η εικόνα του νεοελληνικού πολιτισμού. Μια εικόνα που δυστυχώς τείνουμε να τη συνηθίσουμε και -πολύ χειρότερα- να την αποδεχτούμε.

Περισσότερα θα πούμε όταν ξεκαθαρίσει η υπόθεση. Προς το παρόν διαβεβαιώνουμε τα κοράκια της κρατικής τρομοκρατίας, ότι το 2005 δεν είναι 2002.

**Σήμερα
διαδηλώνουμε
ενάντια στα
τρομοκρατικά
πογκρόμ σε βάρος
των μεταναστών και
στη συγκάλυψή τους**

Προύλαια, 3μμ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

KONTRA